HEAVY METAL HARD ROCK POSTER MAGAZIN

HARD METAL

SLAYER

QUEENSRYCHE

BLACK SABBATH

W. AXL ROSE

VIXEN

White Lion

MOTLEY CRUE

BLOODBATH

SLAYER

Mike Tramp ● WHITE LION photo: Branislav Rašić

GODIN... JUN 1991. BROJ 2. CENA 60 DINARA

HARD METAL

HARD METAL
SKID ROW

INSIDE

HARD METAL ● Heavy metal ● hard rock poster magazin ● mesečnik ● Izdaje: NIŠJP Dnevnik ● Direktor: Miodrag Karadžić ● Glavni i odgovorni urednik: Radovan Čolević ● Urednik izdanja: Konstantin Polzović ● Pomoćnik urednika: Jadranka Janković ● Grafički urednik: Momčilo Mirović Crni ● Redakcija: Goran Nikolov, Obrad Škrbić, Aleksandar Polzović, Draško Janković, Branimir Lokner ● Saradnici: Bane Kerac, David Vartabedijan, Zvonko Đukić, Marinela Domančić, Pascal Rogl ● Dopisnici iz inostranstva: Branislav Rašić (London), Al Pitrelli (New York) ● Adresa redakcije: HARD METAL, PP 70, 21000 Novi Sad, Yugoslavia ● Telefoni: 021/624-148, 021/623-473 ● Telefax: 021/26-332 ● Cena primerka 60 dinara ● Pretplata za 6 meseci 360 dinara ● Žiro račun 65700-603-7711, naznaka »pretplata za HARD METAL« ● Priprema i štampa: NIŠJP Dnevnik

NTRO

evo nas opet zajedno u drugom broju HARD METAL magazina. Moramo da priznamo da je pokretanje našeg časopisa izazvalo fantastične reakcije u celoj Ju-
oslaviji. Dobili smo na stotine teleg-
ama i čestitki, bezbroj pisama i tele-
onskih poziva podrške i odobravanja.
ve nam to jako puno znači i puno
as ohrabruje u daljem radu. Zahva-
ujući činjenici o odličnoj prodaji
rvog broja, već od sada vam nudimo
ompletan broj štampan na kvalitet-
ijoj hartiji, sa povećanim obimom
trana i većim brojem kolora. U skla-
u sa najvećim brojem vaših predlo-
a, počinjemo da organizujemo neke
anje koncerte, za sada domaćih
endova a uskoro verovatno i stranih.
romocija ovog broja HARD METAL
agazina biće organizovana 29. juna
Beogradu, u Domu Omladine. Nastu-
aće BLOODBATH i ANNATHEMA sa
ostima. Kao ulaznica važiće ovaj
roj časopisa. U planu su dogovori
ko organizovanja sličnih promocija i
drugim gradovima Jugoslavije. Mo-
no i sve čitaoce koji bi želeli da na
lo koji način sarađuju sa nama, da
m se jave oko dogovora. Dobili smo
veliki broj kaseta demo sastava iz
le zemlje. Neka nam se i dalje jav-
ju, sve će mo ih predstaviti u sle-
ećim brojevima. Za sve one koji nisu
vreme kupili prvi broj HARD METAL
agazina u ovom broju objavljujemo
slove nabavke tiraža koji smo ne-
vno doštampali.
Najsigurnji način za redovnu na-
vku svakog broja našeg magazina
iguraćete pretplatom. Za sada smo
ganizovali šestomesečnu pretplatu,
o detaljima čitajte na prethodnoj
rani. Još jedanput hvala na kom-
etnoj podršci koju nam pružate a mi
m obećavamo već od sledećeg bro-
nova prijatna iznenađenja.

Redakcija

OVO JE

ULAZNICA

Isecite ovaj kupon da ne bi morali da nosite ceo HARD METAL. Ovaj isečak važi kao ulaznica

promocija

HARD METAL

Na pomolu je možda formiranje novog superbenda. Šuška se da su David Coverdale i osnivač legendarnih LED ZEPPELIN Jommy Page udružili snage radi realizovanja zajedničkog projekta.

NEWS

Nova nemačka glam/sweet metal atracija se zove CASANOVA. Bend sačinjavaju provereni muzičari, poznati po ranijim radovima sa poznatijim nemačkim sastavima — Michael Eurich (ex WARLOCK) — bubnjevi, Michael Voss (ex MAD MAX, BONFIRE) — gitara i vokal, Stephan Neumeier — druga gitara i Jurgen Attig — bas. Svi su izuzetno prijatne spoljašnjosti, pa je i to jedan od razloga za odličnu prodaju njihovog istoimenog debi-albuma.

Grupa RATT ostala je bez jednog gitariste u svom sastavu. Robbin Crosby napustio je kvintet nakon osam godina zajedničkog rada. Šta će ostatak benda, sada ne čelu sa drugim gitaristom Warren De Martinijem, ostaje da se vidi.

Američki totaldeathrash sastav MORBID ANGEL definitivno će nastupati u Jugoslaviji! Biće održan samo jedan koncert i to 28. juna u Ljubljani. Kao predgrupa sviraće SADUS i verovatno još jedan bend (prema nezvaničnim informacijama EPIDEMIC ZONE). Koncert će se održati u menzi Studentskog naselja u Rožnoj Dolini. U taj deo Ljubljane se sa železničke stranice najbrže stiže autobusom, linija broj 14. Cena ulaznica će biti 280 dinara.

Iz Bay Area tabora grupe DEATH ANGEL stigla nam je vest da je pevač Mark Osegueda napustio bend. DEATH ANGEL su upravo pripremali novi materijal, ali je njegovo objavljivanje zbog ovog odgođeno. Glavni tekstopisac i šef benda Rob Cavestany se za prvu pomoć odlučio da on sam počne da peva.

PESTILENCE u junu ulaze u čuveni Morrisoud Studio na Floridi gde će početi snimanje svog novog albuma pod nazivom »Testimony Of The Ancients«. Produkciju će raditi Scott Burns, čovek koji je producirao, između ostalog, i bendove SEPULTURA, OBITUARY, DEATH... Inače, u istom studiju su novu ploču završili nedavno i CANIBAL CORPSE. Novi materijal nosi naziv »Butchered At Birth«, a njegova koncertna promocija u Evropi se očekuje u avgustu.

SKID ROW takođe ovih dana objavljuju najnoviji album. Naziv je »Slave To The Grind«. Prvi singl sa albuma nosi naziv »Monkey Bussiness« i već počinje da hara svetskim top listama.

a su u modi »akustičarski« al-
bumi kod uspešnijih bendova
vi znamo. A da li ste znali da su
odi i LIVE ploče. Radi se o mini-
mima snimljenim uživo po mo-
stvu negde u Japanu. Tako se
meseci pojavilo više takvih
a. Posle veoma uspešnog debi
ma iz 1989. godine, »No Fuel
For The Pilgrims«, Danski
d D.A.D. objavio je live-mini LP
aka After Dark«, samo za ja-
sko tržište. Sličan potez povukli
članovi grupe MR. BIG, obja-
ploču »Live! — Row Like Sus-
Mini-live ploče objavili su i SLA-
TER pod nazivom »Stick It Li-
FAITH NO MORE koji su svoju
stiku« nazvali »Epic« po prvom
u sa poslednje studijske ploče
Real Thing«.

asista Rudy Sarzo (ex WHITE SNAKE)
oformio je sopstvenu grupu i nazvao je
KING. Trenutno skuplja muzičare po
ngelesu za bend i pregovara o ugovo-
disko kućama.

ltradeathrasheri MORBID AN-
GEL sviraju 28. juna u Ljublja-

bnjar Carmine Appice napustio je trio
BLUE MURDER, inače bend drugog
ITE SNAKE gitariste John Sykesa, ko-
e uzbuđuje puno zbog toga i najavljuje
nje drugog albuma.

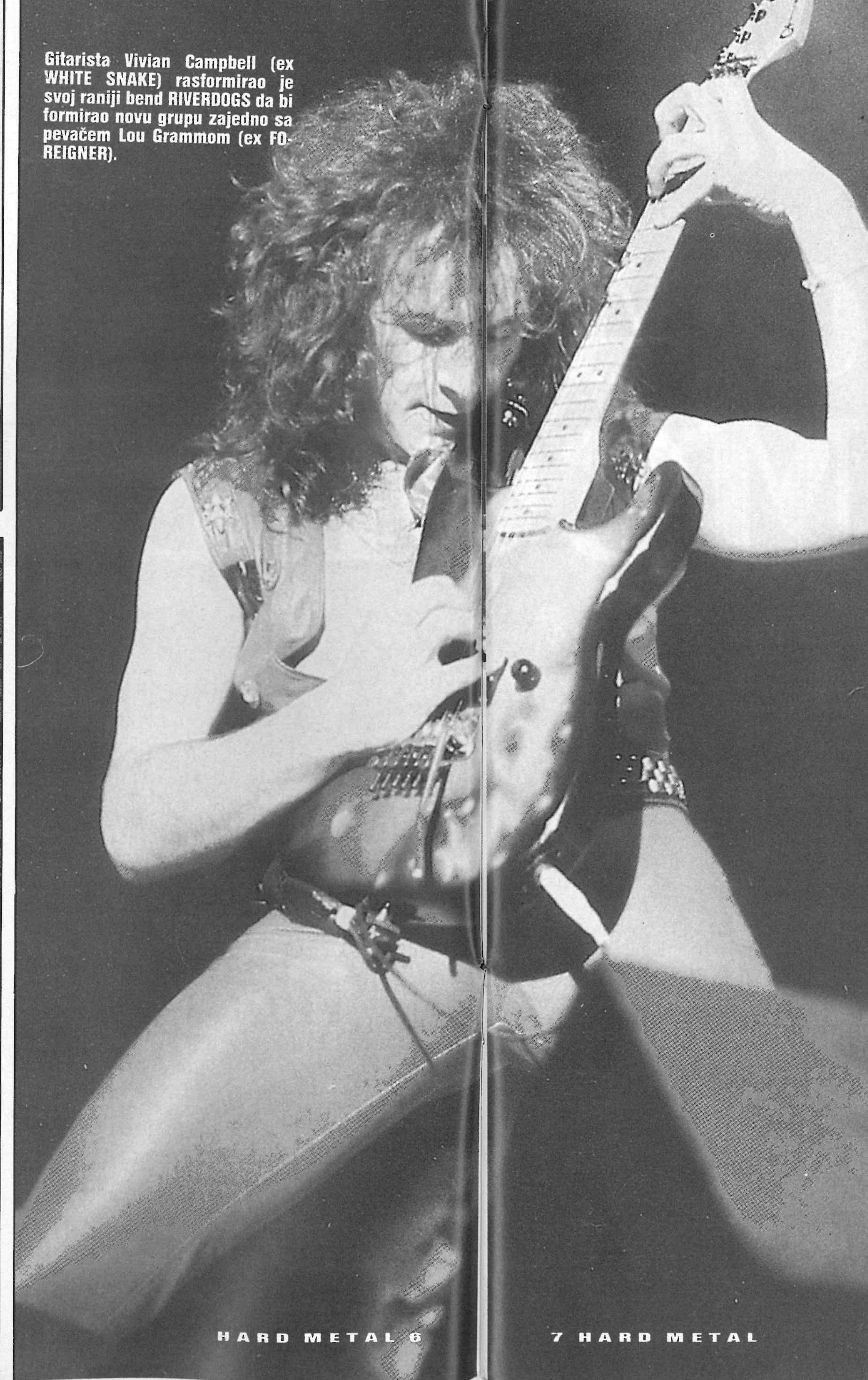
Grupa KING SWAMP više ne postoji. Posle dva albuma koja su realizovali za »Virgin« records, jednostavno su se razišli.

WAR AND PEACE je naziv novog benda basiste Jeff Pilsona, jednog od osnivača grupe DOKKEN. Baza mu je u L.A. a sa njim su i Tommy Henriksen (ex-WARLOCK-/DORO PESCH), Ricky Parent, bubnjar, i Russ Parrish, gitarista.

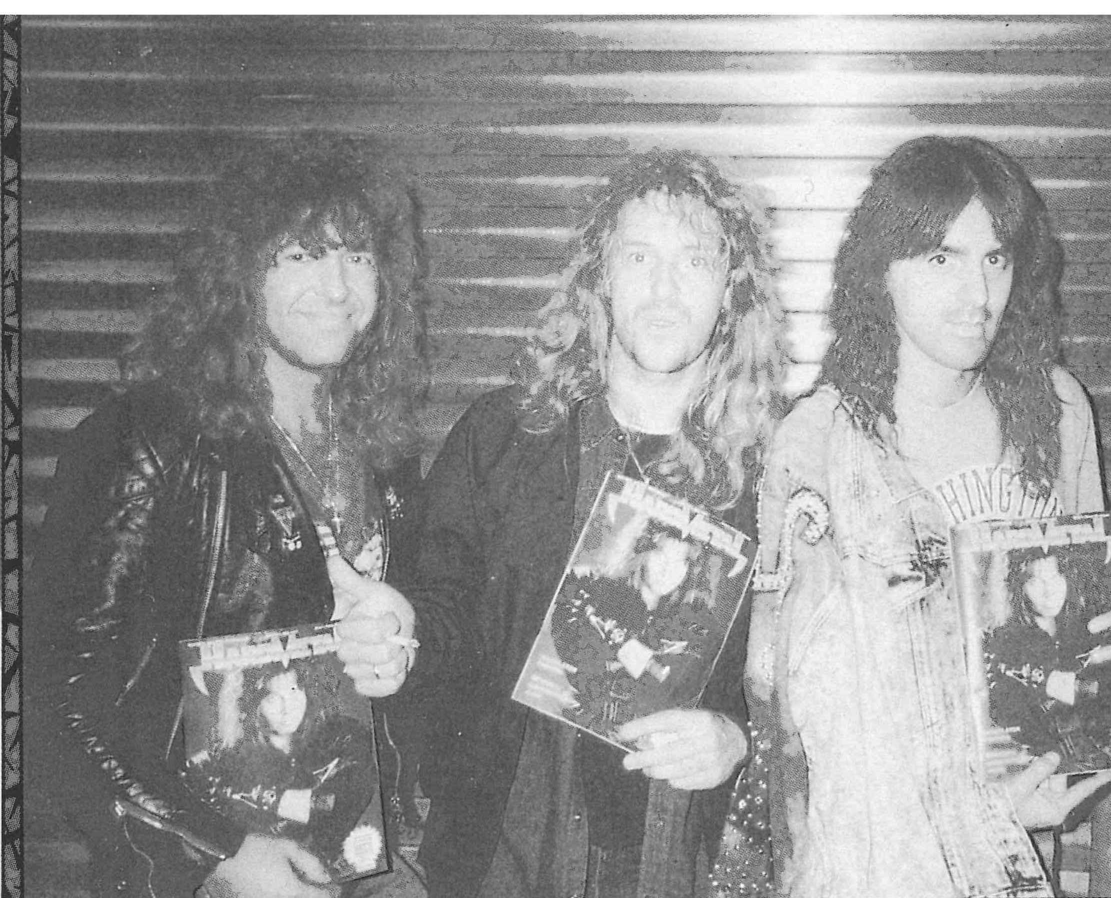
Ovogodišnji MONSTERS OF ROCK festival održaće se u Doningtonu 17. avgusta. Ovo je inače 11. put da se ova manifestacija održava u Engleskoj. Spisak grupa redosledom kako će nastupati izgleda ovako: BALCK CROWLS, QUEENSRYCHE, MOTLEY CRUE, METALLICA i glavne zvezde AC/DC. Inače, isti program će se održati u Budimpešti 22. 8. i u Minhenu 24. 8. Pobliže informacije o svemu čitaćete u sledećem broju, jer pregovaramo sa nekim turističkim agencijama oko uslova organizovanog putovanja.

Novi album grupe GUNS 'N ROSES konačno će izaći 17. juna. Materijal će se pojaviti u formi dvostrukog albuma pod nazivom »Use Your Illusion Vol 1 and Vol 2«. Za sada nama najbliži koncert održaće se 24. avgusta u nemačkom gradu Minheimu. Prema nezvaničnim informacijama, kao predgrupa nastupiće SKID ROW.

NEWS

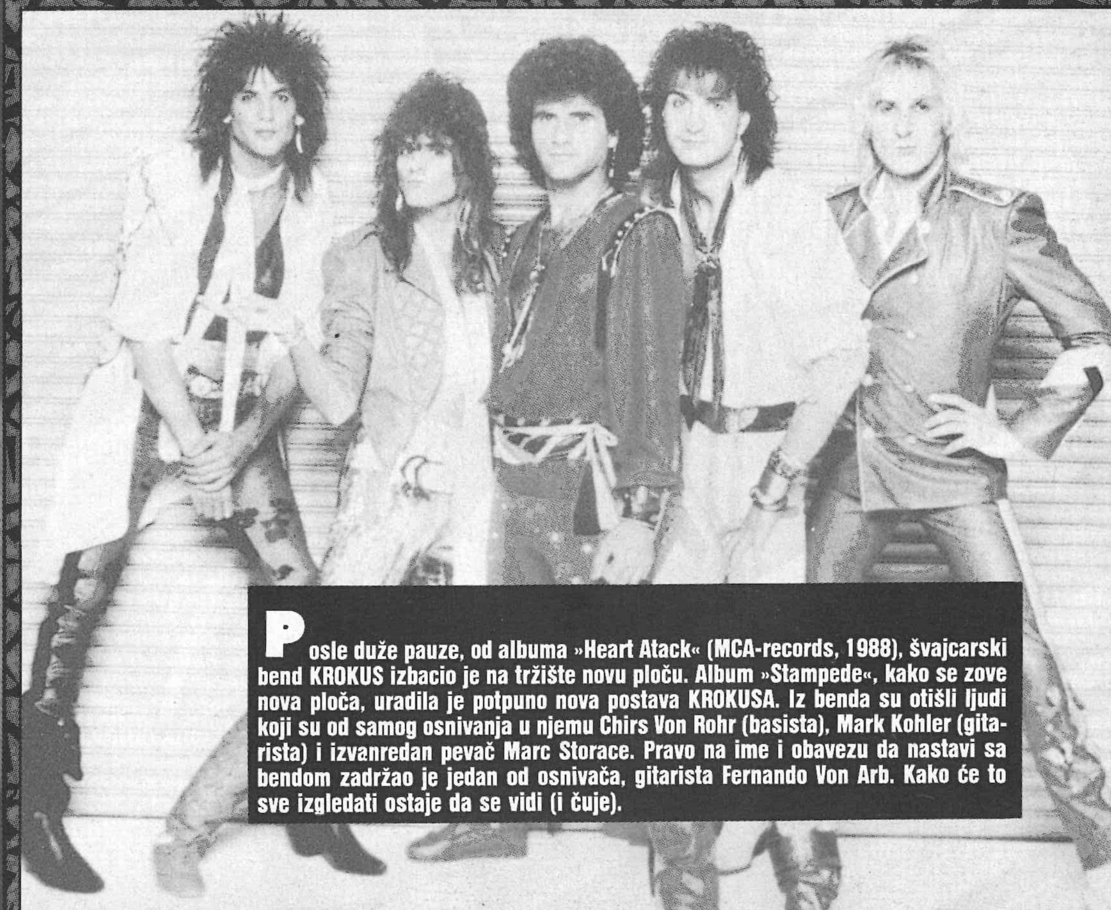
Gitarista Vivian Campbell (ex WHITE SNAKE) rasformirao je svoj raniji bend RIVERDOGS da bi formirao novu grupu zajedno sa pevačem Lou Grammom (ex FOREIGNER).

Nemački sastav BONFIRE ovih dana ulaze u studio da bi otpočeli realizaciju najnovijeg materijala. Da bi se što bolje skoncentrisali na rad, Edgar, Claus i Joerg su odlučili da prelistaju prvi broj našeg HARD METAL magazina (vidi sliku). Pošto su se veoma pohvalno izjasnili, obećali su da će za jedan od narednih brojeva našeg lista dati ekskluzivni intervju povodom novog albuma i turneje BONFIRE.

POSLEDNJA VEST

MOTLEY CRUE ubrzano rade na završavanju materijala za novi studijski album koji bi, po njihovoj zamisli, trebalo da izađe krajem leta, da bi uspeli da ga promovišu na Castle Donington Monsters Of Rock festivalu 17. avgusta.

Posle duže pauze, od albuma »Heart Atack« (MCA-records, 1988), švajcarski bend KROKUS izbacio je na tržište novu ploču. Album »Stampede«, kako se zove nova ploča, uradila je potpuno nova postava KROKUSA. Iz benda su otišli ljudi koji su od samog osnivanja u njemu Chirs Von Rohr (basista), Mark Kohler (gitarista) i izvanredan pevač Marc Storace. Pravo na ime i obavezu da nastavi sa bendom zadržao je jedan od osnivača, gitarista Fernando Von Arb. Kako će to sve izgledati ostaje da se vidi (i čuje).

JEDNO SASVIM SUBJEKTIVNO MIŠLJENJE. . .

Tikva je pukla

Zvezdana svetlost je obasjala prvi (mini) LP grupe HELLOWEEN tamo već daleke 1985. godine. Nemačka grupa koju već tada nisu mogli da ubace u neki podžanr jer su, jednostavno, svirali helloween metal, koristi pruženu šansu i u devet poteza ruši Jerihonski zid koji ih je delio od ostalih svetski priznatih veličina kao što su (im zemljaci) ACCEPT i SCORPIONS

edino što je još ostalo da singlom »Judas« začepe usta nevernim Tomama, otvore uši onim fanovima koji su još imali čitave bubne opne, a priori odbačeni od ... (po kojoj se ... kupusom i k... takođe podržani od publike ... je grupa prašila »sve u šesnaest«), ...ovinci ulaze u studio da bi dokazali ...nije sve tek tako bez veze. I onda ...će prava frka, »gde god kreneš ti ...u zasadi« kao da je bio moto ...očlanog benda, i što je najbolje ...co krelci bi rekli najgore) tikve su ...e i razmnožavale se. Prvo u ...načkoj, pa onda i oko nje, da bi ...ačno, posle drugog »Keeper Of The ...en Keys«, pali i Engleska i ...oslavija. I kad je sve bilo lepo i OK, ...ka bundeva, glavni tekstopisac i ...nžer Kai Hansen je ozračen velikom ...om gama zraka i jednostavno ...ao. Srećom, priče o odlasku Kiske u IRON MAIDEN su propale, a Michael Weitkath je između dva piva rešio da Miki, Ingo Markus i on, pojačani mladim i perspektivnim ROLAND GRAPOW-om nastave tamo gde je bundeva pala. Uz uslov da se bundeve ne pominju, jer isuviše potsećaju na tatu Kaia. I šta su napravili? »Pink Bubbles Go Ape«.

Autorski jak, Weitk... anulirao odlazak duše sast... a se na albumu ipak ose... vo malog crvenog. Ingo je ... bubnjar prve klase, Markus opravdava status zezatora N... du begešarima, mali Roland se izvrsno snašao, ali šta to vredi kad tikvi nigde nema. Sve neki mehurići, jaja na očima i rekao bih, suviše osvetljeni Miki Kiske kome je jedino preostalo da nabija komplekse matorcima Gillanu i Coverdaleu i usput sanja kako sa Kai Hansenom peva »Space Eater« u Japanu. Onima koji nisu čuli prva četiri i po albuma grupe HELLOWEEN iz sveg srca preporučujem »Pink Bubble Go Ape« jer je dobar album. Onima koji prate HELLOWEEN od 1985. preporučujem albume GAMMA RAY — »Heading For Tommorow« i CHROMING ROSE — »Garden Of Eden«, jer su veći helouvin od današnjih HELLOWEEN.

Pod parolom: »za dobre stvari nikad nije kasno«, pozabavićemo se ovde prošlogodišnjim debi albumom odbeglog helouvinca Kai Hansena. Verovatno iznerviran stalnim trpanjem mlađanog Mikija i njegovih (realno gledano — slabijih) materijala u opus grupe HELLOWEEN, Kai je spakovao svoje bundeve i sa Ralph Sheepersom skupio proverene prijatelje Uwe Wessela i Mitu Burhardta, dao im ime GAMMA RAY i zaključao vrata Horus Sound studija u Hanoveru.

Neopterećen obavezom da napravi bolju ploču nego što je drugi »Keeper« (Ta obaveza je saranila ostatak grupe HELLOWEEN), Kai se dao na posao i napravio bolju ploču! Odavši počast svojim ranijim saradnicima jednom rečenicom na omotu i jednim minutom muzike u stilu HELLOWEEN introa, kreće paklena »Lust For Life« a za njom, tek toliko da vam ne dozvoli predah, »Heaven Can Wait«. Zatim Rob Halford menja boju u zeleno jer pesmom »Space Eater« Kai dobrodušno uči K.K. Dawninga i Glenn Tiptona kako treba da zvuče JUDAS PRIEST i tu otprilike prestaje Kaievo interesovanje za žestoku metalurgiju. Što bi rekli »evo možemo i to, a sada ćemo da sviramo«. I zaista, pesmom »Money« počinje da izlazi na videlo sav raskoš talenta Kai Hansena, inače izvanserijskog tehničara na gitari. Potpomognut neverovatnim Ral Sheeperom (čovek peva lako, ko da govori one deonice posle kojih Gillan kašlje nedelju dana). Hansen pravi pravu spektakularnu predstavu u kojoj se nalaze sve: od monumentalne »Boemske rapsodije« grupe QUEEN, pa do prave svemirske opere (u pozitivnom smislu) »Heading For Tomorrow«, koja traje čitavih petnaest minuta, a u kojoj je sadržana i melanholija romantičnog loosera i raspomamljena energija do bola distorzirane gitare. Disciplinovan i racionalno usmeren bubnjar je dokazao da se može biti veći krele od mališe ih DEATH ANGEL a da se ipak muzika svira! Što se basiste Uwea tiče, čovek zna znanje, a na koncertu u Japanu (koji sam imao prilike da gledam) je pokazao zašto se Kai toliko oslonio na njega.

Ploča »Heading For Tomorrow« je ipak delo Hansena i Sheepersa. To se najbolje čuje po albumu (ili maksi singlu, kako hoćete) »Heaven Can Wait«. Istoimena pesma sa prvog albuma je ovde ponovo odsvirana sa novim bubnjarem Ullijem i gitarskim pojačanjem Dirk Schlachterom i zvuči isto tako razvaljivački kao i prva verzija. Mala zezalica na račun prve DEEP PURPLE turneje u Japanu (?) pesma »Who Do You Think We Are« stoji kao malo zatišje pred buru, sazdanu od materijala koji nije ušao na prvi album ne zato što ne valja, nego zato što nije bilo mesta (»Heading For Tomorrow« traje čitavih 55 minuta).

Ako bismo hteli da damo ukratko ocenu dosadašnjem radu Kai Hansena i GAMMA RAY sve se svodi na prostu, ali istinitu rečenicu: najbolji album grupe HELLOWEEN se zove »Heading For Tomorrow«! **BANE »THE PUMPKIN« KERAC**

HEADING FOR TOMORROW

pesme: Welcome/Lust For Life/Heaven Can Wait/Space Eater/Money/The Silence/Hold Your Ground/Free Time/Heading For Tomorrow/ (Compact Disc sadrži obradu URIAH HEEP standarda »Look At Yourself« kao bonus.)
Trajanje: 54:26 CD

HEAVEN CAN WAIT
pesme: Heaven Can Wait (re-recorded version)/Who Do You Thik We Are/Sail On/Mr. Outlaw/Lonesome Stranger
Trajanje: 23:10 CD
Izdavač: NOISE INTERNATIONAL

HARD METAL FESTIVAL

liko god je to moguće, trudićemo se da organizujemo neke što zanimljivije i dobre koncerte. U subotu 29. juna Beogradskom Domu Omladine održaće se naša prva promocija, a 31. avgusta i velika fešta u Novom Sadu!

S ve smo se dogovorili! U subotu, 29. juna, u velikoj sali beradskog Doma Omladine održa- se promocija našeg magazina. astupaće sastavi BLOODBATH i NNATHEMA. Pored dvočasovnog ncerta, publici ćemo se predsta-i mi, novinari, članovi redakcije ARD METAL magazina. Posebno glašavamo da se ulaznica n e - e plaćati, već će kao ulaznica edeti ovaj broj HARD METAL magazina. Znači, svako ko kupi ovaj oj časopisa treba da ga ponese beogradskog Doma Omladine i oći će da prisustvuje programu. i oni koji iz bilo kog razloga ne ogu na vreme nabaviti ovaj broj ARD METAL-a, moći će ga kupiti licu mesta.

Inače, biće to premijerno predavljanje novih materijala grupa LOODBATH i ANNATHEMA. Oba stava uskoro objavljuju nove plo- (ANNATHEMA — Empire Of oise, BLOODBATH — Toxic Den) pa će ta naša promocija biti ealna prilika da se na vreme oznate sa najnovijim stvarima.

Potrebno je doćo što ranije, da ne bi stvarala gužva na ulazu, anifestacija će početi oko 20 sati. Da bi kompletan doživljaj bio što lji pobrinuće se čuvena američka ma BOSE koja će montirati i prentirati nam celokupno ozvučenje asvetu. Još jedanput bi želeli da zovemo što veći broj HARD MEL fanova da dođu, druže se sa ma i pomognu nam da napravi- što bolji ugođaj jer postoji moćnost da se ovako svakog mese- pojavljujemo u drugom gradu goslavije.

Kao što ste verovatno znali, do da se tradicionalno svake godine Novom Sadu održava heavy me- festival pod nazivom YU METAL TACK. Ove godine će se ista anifestacija organizovati 31. avsta (subota) pod nazivom HARD ETAL festival. Koliko je do sada govoreno na koncertu će se poviti sledeći sastavi: BOMBARDE- (Sarajevo), SANATORIUM kopje), BLOODBATH (Beograd), RINKING SKULL (Zagreb), PERAMENT (Novi Sad), DEMONIAC eograd), SARCASM (Škofja Lo-) i ANNATHEMA (Novi Sad).

U pregovorima smo sa još nekoo bendova, tako da spisak izvoča još nije konačan. Takođe moo sve bendove koji bi želeli da stupaju, a još nisu kontaktirali sa ma da se što pre jave.

Koncert će se održati u Novom du, kao što smo već rekli, 31. avsta 1991. Još nije sigurno ugovoo mesto održavanja ali velika ogućnost postoji da to bude na kometnom stadionu, u Dunavom parku Novog Sada. Za ovaj ncert ulaznica će se sigurno plati, cena još nije dogovorena, ali sigurno je da će čitaoci, a prvenstveno pretplatnici HARD METAL magazina imati posebne povlastice. O svemu ćemo vas redovno izveštavati na stranicama našeg magazina, a mi vam najavljujemo uskoro i dovođenje nekih poznatih stranih sastava, sa kojima smo nedavno kontaktirali oko uslova organizovanja koncerata kod nas, ali o tome više u nekim narednim brojevima.

ANNATHEMA — premijerno u Beogradu 29. juna

● Konstantin Polzović

VAŽNO!
SVIM ČITAOCIMA!

Zbog izuzetno velikog interesovanja koje se pokazalo posle izlaska prvog broja HARD METAL magazina redakcija je odlučila da se doštampa još određena količina tiraža. Bukvalno smo zatrpani vašim telefonskim pozivima i pismima u kojima nas molite da vam šaljemo prvi broj magazina jer je u svim mestima skroz rasprodat za svega nekoliko dana. Obaveštavamo sve one koji nisu na vreme pribavili svoj primerak HARD METAL časopisa da mogu od nas da ga naruče na ovaj način: na najbližoj pošti kupite opštu SDK uplatnicu koju će te ispuniti ovako: upišite svoje ime, prezime i adresu, kod rubrike »svrha doznake« upišite »za prvi broj HARD METAL«-a, primalac je »NIŠRO DNEVNIK (za HARD METAL), Novi Sad. a broj žiro računa 65700-603-7711 na koji će te uplatiti 60 dinara za jedan primerak. (za dva dupla suma, za tri trostruka . . . itd)

Kopiju uplatnice pošaljite na našu adresu: HARD METAL, pp 70, Novi Sad, i za nekoliko dana poštar će vam uručiti traženi primerke.

POST BAG

Kao što vidite, poštovani ɪanovi, od ovog broja uveli mo kontakt-rubriku »Pisma italaca«. Dobijamo izuzetno eliki broj pošiljki od vas, sa ɪnogo pohvala, novih redloga i ideja, sugestija i dređenih kritika. Generalno ledano, mnogo vas ɪteresuje da li smo u stanju a organizujemo kod nas oncerte velikih inostranih endova. Trenutno nemamo ɪogućnosti za takve oduhvate, ali ćemo u aradnji sa nekim agencijama okušati da vam omogućimo dlaske na strane koncerte od najpovoljnijim mogućim slovima. Takođe veliki broj aših pitanja se odnosi na opšteno sve sfere heavy ɪetala, počevši od naziva lbuma pojedinih bendova, a sve do datuma rođenja i račnog stanja ajpopularnijih muzičara. Za va pitanja takve vrste odsad vodimo telefonske dgovore! Bukvalno sve dgovore na ono što vas ɪteresuje možete dobiti vakim radnim danom od 1—13 sati ako nas pozovete a neki od telefona: 21/624-178 i 021/623-473. ajinteresantnija pitanja i dgovore objavljivaćemo na vim stranama. Pohvale, ugestije, predloge i kritike rimamo i dalje na adresu ARD METAL pp 279, 21000 ovi Sad, YU.

Najzanimljivija pisma, rteže i priloge objavljujemo!

IS THE LAW!

Poštovana redakcijo!

Ne mogu Vam opisati svoje oduševljenje kada sam kupio prvi broj našeg HARD METAL magazina! Pa ljudi, da li je to moguće?! Godinama sam čekao ovako nešto. Ovo je stvarno prava stvar! Fantastičan sadržaj, odličan kvalitet papira, super kolori. . . sad i mi najzad imamo heavy metal magazin. Držim Vam šipke iz sve snage da istrajete dalje u radu i da HARD METAL izlazi bar još hiljadu godina!

Puno pozdrava iz metalnog grada Niša

Miloš Caribrodski

Pozdrav metalnoj raji iz HARD METALA!

Vi ste carevi što ste konačno uspeli da uradite metal časopis! Dosta mi je već kupovine ostalih šoderskih novina samo zbog par metal tekstića. Konačno da neko nešto ozbiljno napiše o thrash metalu! Samo napred, prava ste ekipa! Dobro je što je Jadranka sa vama, bez nje nema ništa! Pošto već furate domaću scenu, obavezno napišite nešto o metalnim bogovima iz Sarajeva — BOMBARDERIMA. Voleo bih da imam veliki Nešin poster! Samo napred, vi ste najbolji!

Heavy Metal Maniac Samir

Bok!

Pre neko veče odlazim sa klapom na žurku kad ono HARD METAL u trafici! Šta je sad ovo? Drpimo jedan komad. . . kad oduševljenje! Sadržaj super, papir super, sve super! RIP, METAL HAMMER Juge! A tek Al Pittreli! A Megadeth! Uh, već sledećeg jutra smo brže bolje sakupili lovu i KUPILI još 7 komada, da ne kažete da nismo dobri! Volimo vas i predlažemo za sledeći mesec naše omiljene: SEPULTURA, TESTAMENT, SUICIDAL TENDENCIES i naravno SKID ROW!

Vaši Nina, Seb, Spike, Barbara, Istok, Igor, Deedee i Vojc

Vi ste fenomenalni!

SUPER! SUPER! SUPER! SUPER! HARD METAL je prava stvar! Jadranka, Kole i ostali iz redakcije BRAVO!! Objavite uslove pretplate i ja i moje društvo ćemo se odmah doživotno pretplaćujemo!!

Sanja, Skopje

Mislim da nema srećnijeg čoveka od mene. Kad sam konačno video HARD METAL u trafici nisam mogao da verujem svojim očima! Da sam sina dobio ne bih ovoliko srećan bio! Jadranka, Aco, Konstantine i ostali — pun pogodak! Samo tako i razvalićemo sve one našminkane pe...e i ku..e sa naše domaće »nazovi« scene! Vidim da dajete šansu mladim bendovima iz Juge, što mi se stvarno svidelo. Daće Bog valjda da izlazite barem dva puta mesečno. Samo napred, voli vas sva HM bratija iz Priboja na Limu. Poseban pozdrav od benda NOŽ I SUZE

Volimo vas i budite sa nama još 1000000000000000000 godina

Tolla, Sićo, Judas, Ljilja, Maja, Melisa, Jackal, Animal

Potovana redakcijo HARD METAL-a!

Čim je na kioske stigao prvi broj vašeg lista (za mene najboljeg na svetu) odmah sam kupio dva primerka. Jedan sam odmah izreckao i povadio postere a drugi sam sa zadovoljstvom pročitao (nekoliko puta). Najviše su mi se svideli intervjui sa grupama MEGADETH, NAPALM DEATH, PERGAMENT i rubrika Death Metal. Mislim da ste odlični, ali da možete biti i bolji. S obzirom da slušam uglavnom speed, thrash i death metal, mislim da bi više trebalo pisati o tim vrstama metala. Najviše mi je smetalo što je previše crno-belih slika, ne u koloru. Mislim da bi časopis HARD METAL bio puno bolji kad bi većinom bio u koloru. S nestrpljenjem očekujem drugi broj HARD METALA i još da vam zaželim sve najbolje u radu!

Pozdravljaju vas speed, thrash i death metalci **iz Karlovca**

Vi ste sjajni!

Konačno su i heavy metalci Juge dobili svoj časopis. Jako mi se dopada što podjednako predstavljate sve vrste metala, pa čak ima i starog hard rocka. Veoma je važno današnjim mladim generacijama metalaca skrenuti pažnju i na neke važne momente i grupe koje su učestvovale u izgradnji heavy metal istorije. Za svakog ima po nešto, HARD METAL zadovoljava sve ukuse. Nadam se da ćete istrajati u radu i da će HARD METAL izlaziti još dugo, dugo, dugo. Posebno moram pohvaliti celu redakciju na zaista divnim tekstovima koji prvi put na ovim prostorima tretiraju heavy metal ozbiljno i kritički.

Samo napred i KEEP FIGHTING FOR METAL!!

Zoran Knežević, Beograd

HAIL!

Fala Bogu da se neko setio i pokrenuo heavy metal magazin! Prvi korak ste uradili, sada bi trebalo da počnete da radite na poboljšanju kvaliteta hartije i na broju kolora. Moram sasvim ozbiljno da vam kažem da sam jako zadovoljan sadržajem, prava je stvar jer ste obuhvatili sve vrste metala. Dobro je što imate i nagradne igre, ali mislim da još dosta ljudi nema CD plejere da bi moglo da sluša vaše nagrade. Potrudite se da poklanjate i ploče i majice, tako će vam se više ljudi javljati. Predlog: mogli bi da objavljujete informacije na kojim sve radio stanicama kod nas postoje heavy metal emisije. Normalno, tu bi trebalo da objavite i vreme emitovanja i frekvenciju na kojoj to može da se »hvata«.

Puno uspeha u daljem radu i budite uskoro kao METAL HAMMER!

Bobby, Krushewac

Veliki pozdrav redakciji!!! (poseban Jadranki i Konstantinu)

Konačno i kod nas da se pojavi nešto što bi vrijedilo pročitati. Prijatno nas je iznenadio novorođeni HARD—METAL magazin. Za početak je dosta dobar a nadamo se da će naredna izdanja biti još bolja. Naročito nam se dopalo to što je ovaj časois obuhvatio nekoliko različitih pravaca HM (ako se tako može nazvati) jer neko voli hard rock, heavy (klasiku) neko trash, speed,. . . Za svakog se našlo po nešto.

Pored pohvala, mi bi uputile i nekoliko prijedloga. Kao prvo — kvalitet postera je dosta dobar, među tim dimenzije baš ne zadovoljavaju. . .

Kao drugo — željele bi da pišete nešto više o starijim (legendarnim) grupama. . .

Sigurne smo da ćete sa ovakvim listom uspjeti kod šire čitalačke publike, jer nudite zaista dobru stvar.

Želimo od srca da uspijete.

Tri sestre iz Brčkog

Boba, Dijana i Karmen

Ossy Hoppe & Marek Lieberberg, by arrangement with Fair Warning, present:

GUNS N' ROSES

EINZIGES KONZERT IN DEUTSCHLAND

LIVE AUF DEM MANNHEIMER MAIMARKT

Samstag 24. August '91

To Hardmetal!

Stvarno, svaka vam čast! Iskreno se nisam ni nadala da će se netko u Jugi sjetiti da izda ovako dobar časopis. Slušam samo Heavy Metal i stvarno sam oduševljena. Izdali ste tek prvi broj, a već napredujete. Ja živim u Dugom Selu (kraj Zagreba) i željela bih da taj časopis stiže redovno svakog mjeseca u naše mjesto. Za sad nemam nikakvih kritika na vas a vaše je da se potrudite da ih i ne bude. Osim što vas pohvaljujem, pišem vam zato jer imam jedan prijedlog. Naime prijedlog je to što bih željela da u tom časopisu ne objavljujete samo čisto Heavy Metal grupe već i one kao što je BON JOVI, EUROPE. . . Ja bih željela da to bude intervju sa grupom EUROPE ili njihov poster, bilo šta što je u vezi sa njima.

Pozdrav svim metalcima!

Milena

Bok, metalci!

Oprostite što vam pišem ovako kasno ali čim sam kupio vaš časopis odlučio sam da vas pohvalim. Odlični ste i najbolji jer u Jugi nema niti jedan dobar časopis poput vašeg. Želio bih ostati vaš stalni dopisnik i čitalac. Svidaju mi se sve rubrike »Hard metal«-a, a pogotovo posteri.

Želio bih da u vašoj rubrici »Tekstovi pesama« napišete riječi pesme »War Ensemble« od SLAYER-a.

metalac Ivan iz Zagreba

MIKE TRAMP

White Lion

EKSTRA EKSKLUZIVNO!

DANAC LAVLJEG SRCA

Ne diraj lava dok spava kaže stara po-lovica, al' Jadranki Janković đavo nije ao mira, pa je zapucala pravo pred Mike rampa i kompaniju i to na samom počet-u evropske turneje.

Beli lav je srećom bio budan i veseo bog odlične prodaje novog »Mane Attrac-on« albuma, pa je pevač i frontmen Mike ramp bukvalno otvorio srce našim čitao-ima (pogotovo čitateljkama) i otkrio svo- poreklo, priznao svoje greške, objasnio ovi album, dokazao da se razume u far-anje kose, motore, klovnove, da ima od-čnu memoriju. . . I sve to ekskluzivno za Hard Metal«!

Kako je **krenulo, mislili smo da nikada nećemo stići do White Liona i Mr. Biga!** ajpre smo se **Kole** i ja mimoišli na terminalu. a aerodromu smo saznali da **niko živ ne zna** oće li avion uopšte da poleti. Umesto u **12 h,** ion je poleteo u **17 sati,** a bio je bugarske oizvodnje i tresao se ko **Grunfov avion.** Ka- smo konačno stigli u **München,** dočekala nas je temperatura od **osam** stepeni i **ledena kiša.** Kada nam je žena u hotelu dala sobe br. **13** i **66,** shvatili smo da nas je neko u **Jugi** teško prokleo. **Vrhunac večeri** je bio kada su nam, u kineskom restoranu, doneli **pogrešnu** klopu i samo me umor sprečio da zaplačem. **Kakav odvratan dan!**

I sutradan je padala kiša i bilo još hladnije, al' nas je zato **Mike Tramp** s vrata hale dočekao k'o najrođenije: **»Dobrodošli!«** Čoveče, ne mogu da verujem da ste došli zbog nas! Čujem da je **Juga** na ivici građanskog rata, je l' to stvarno tako ozbiljno? Je l' ljudi još uvek slušaju rock'n'roll? **Nedajte da vas političari zavade, rat ionako uvek donese više štete nego koristi!** Šta je ovo, **»Hard Metal«?** Čoveče, na prvi pogled izgleda kao svetski magazin! Jao, evo i nas na posteru! Doduše, ovde sam sa starim imageom i plavom kosom, ali ne mari! Stavićete me na naslovnu stranu u sledećem broju? O, koja čast — pošaljite mi primerak čim izađe! Sedite u moju garderobu i uzmite piće — evo mene za minut! »I **Mike Tramp** otrča da **Vitu** pokaže **»Hard Metal«** pre nego što sam ja uspela i da izgovorim **»Dobro vas našli!«**

Pre nego što pređem na intervju, moram da priznam **Hard metalkama** da **Mike Tramp** nikada u životu nije bolje izgledao — crvena boja kose mu mnogo bolje stoji od plave, preplanuo je od kalifornijskog sunca, a zelene oči i blistavi zubi su još više isticali njegove muževne, pravilne crte lica. **Bez sumnje, Mike je jedan od najvećih seks-simbola devedesetih i najerotičniji pevač današnje heavy scene i on je toga svestan. Na sreću, slava i lepota mu još nisu udarile u glavu.**

Nešto je trulo u državi Danskoj!

✻ Jesi li ti stvarno Danac?

Mike — Jesam, rođen sam tamo i odrastao tamo. **Dansku** sam napustio sa osamnaest godina, **1979.** i preselio se u **Španiju** i živeo u **Madridu** dve godine. Sredinom **1982.** doselio sam se u **Ameriku,** gde sam sreo **Vita Brattu (gitaristu)** i mi smo još uvek zajedno.

✻ Iz kojih razloga si napustio Dansku?

Mike — Pazi, iako je **Danska** veoma moderna zemlja, nije mi se sviđao način na koji ljudi tamo razmišljaju i žive. S druge strane, želeo sam da budem. . . ne zvezda, jer mrzim reč »zvezda«, već da budem u rock'n'rollu, ali da budem više od običnog pevača. A to vidiš, nisam mogao da postignem u **Danskoj.**

Otišao sam u **Ameriku** između ostalog i zbog toga što sam hteo da pišem i pevam pesme na engleskom jeziku. **Još u to vreme bio sam jako amerikanizovan — čitao sam američku štampu i američke pisce i žarko želeo da živim u Kaliforniji.** I stvarno nisam želeo da se probudim ujutro, pričam **danski** celog dana, a onda uveče razmišljam na **engleskom!** Ti ćeš možda misliti da se foliram, ali ja zaista razmišljam na američki način!

✻ Što je najcrnje, ti govoriš engleski sa tako dobrim akcentom — kao da si celog života živeo u Americi!

Mike — Hvala na komplimentu, trudim se! Ja mogu da pričam i razumem **danski** bez problema, moja porodica još uvek živi u **Danskoj,** moj brat **Kim** radi sa mnom i putuje zajedno sa mnom, ali ja bukvalno razmišljam američki i sve što sam uradio je da sam se jednostavno **»vratio kući«.**

Vidiš, ima dosta **evropskih** bendova koji pevaju na **engleskom,** al' ne razmišljaju na istom i ti to možeš čuti u njihovim pesmama. Ja se nadam da se to u **White Lionu** ne čuje baš upadljivo, jer se užasno trudim da ne odskačem od ostalih koji su, ipak, **rođeni Amerikanci.**

✻ Kol'ko god ti tvrdio da razmišljaš na američki način, ja mislim da si ipak mentalno mnogo »širi« od njih i da si to dobio svojim evropskim rođenjem i odrastanjem. . .

Mike — Recimo da sam više **izložen** evropskom političkom uticaju. Ja sam mnogo svesniji svega što se događa u zemlji i svetu od jednog klasičnog **Amera** koji uopšte ne razmišlja o politici, jer **Amerika** je večito u hajci na komuniste i drži se pravila: »Komunisti nam ovde nisu potrebni!« U **Evropi,** pak, sve što se događa, događa se u našem **»komšiluku«** i ljudi su mnogo više **informisaniji.**

I da neko sad ne bi pomislio da se odričem vlastite zemlje i šlihtam Amerima, reći ću vam samo da mi je pasoš još uvek danski.

Za jedne biznis, za druge život

✻ Čula sam jednu interesantnu priču — kada ste trebali da izdate prvi album, potpisali ste ugovor sa »Elektrom«, snimili ceo materijal, a onda se jedan poznati šef još poznatijeg benda uplašio da ćete mu narušiti karijeru i maznuti publiku i »Elektra« je jednostavno zaboravila na vas. Možeš li mi reći ko je bio taj poznati muzičar?

Mike — Ja još uvek nisam uspeo da saznam **ko je to bio,** al' istina je da nas je **»Elektra«** otkačila. I dan danas nam nije jasno zašto se sve to desilo — snimali smo **»Fight To Survive«** u **Frankfurtu,** vratili se u **Ameriku** početkom leta **'84,** potpisali ugovor sa **»Elektrom«,** dobili lovu za promociju albuma i neposredno pred izlazak ploče, ljudi iz diskografske kuće su nazvali našeg menadžera i rekli da **odustaju** od celog projekta i od benda uopšte. Nama je sve to bilo jako nelogično, jer platiš nešto, a onda kažeš: »Nosite ovo na đubre, želeo sam samo da bacim pare!«

Godinu dana kasnije, **»Fight To Survive«** je izašao u **Japanu** i putem male diskografske kuće dospeo u **Evropu.** Mi smo postali popularni u **Evropi** pre nego što je bilo ko u **Americi** i čuo za nas! Upravo iz tih razloga, mi smo svaku svoju ploču promovisali turnejom po **Evropi. Evropa** je veoma važna za nas i ja se iskreno nadam da ćemo ponovo doći u nju sledećeg leta i. . .

✻ Preskočiti Jugoslaviju kao što i svi ostali čine?

Mike — Da mene pitaš, ja bih već sutra otputovao s tobom u Jugoslavju i održao koncert, ali u ovom momentu, promoteri nam ne nude ništa više od koncerata koji su već reklamirani. A veruj mi, nema većeg izazova i radosti za nas od sviranja u zemljama u kojima nikada do tad' nismo svirali! I ovim putem obećavam da ćemo još jednom krenuti na evropsku turneju sa »Mane Attraction« materijalom i da ćemo uključiti i Jugoslaviju i sve ostale zemlje koje smo sad propustili!

✻ Ako ništa drugo, ostaje vam za utehu da ljudi iz »Elektre« verovatno sad' jedu m. .a što su vas šutnuli, jer ste u međuvremenu postali veliki i uspešan bend!

Mike — Da, ali. . . **Mnogi ljudi u muzičkom biznisu nisu baš inteligentni. Vama se možda čini da su oni jako pametni, a oni zaista pojma nemaju o muzici!** Oni samo znaju da koiste kompjutere i svo njihovo znanje je pohranjeno u tim mašinama.

Iako smo popularni (a još uvek nismo popularni onoliko koliko želimo da budemo!), mi još uvek imamo problema sa diskografskom kućom u **Americi! Za njih, to je samo biznis — za nas, to je naš život!**

MANE ATTRACTION

✻ Mislim da vam je »Mane Attraction« zaista najbolji album do sada. **Mike** — Ceo bend se slaže sa tvojim mišljenjem.

✻ I pravo da ti kažem, »Big Game« mi se uopšte nije svideo, jer je bio isuviše komercijalan i osećalo se da su pesme pisane za prodaju, a ne za dušu. . .

Mike — Hej, nemoj da misliš da mi toga nismo svesni! Najvažnija stvar koju smo uradili pre nego što smo napisali pesme za **»Mane Attraction«** album bila je ta da smo konačno seli i raspravili u čemu je bio problem kod pisanja pesama za **»Big Game«.**

Znaš li da smo bili čitavih **osamnaest** meseci na turneji sa albumom **»Pride«?** Završili smo koncerte u **novembru '88.** i uzeli odmor

d samo **dve nedelje**, tokom kojeg smo **Vito** i a morali da napišemo **sve pesme** za **»Big Game«!** Onda je došao **Božićni praznik** kojeg su **ito, James i Greg** iskoristili za uvežbavanje og materijala i odmah nakon **Nove godine** šli smo u studio. **Tu nije bilo dovoljno vremena ni za pametno razmišljanje, a kamoli a izdavanje albuma!**

Kada smo snimali **»Pride«** album, mi smo te esme svirali **dve godine** po klubovima i znali ih k'o Oče naš! I zato smo rešili da sa **»Mane Attraction«** ne ponovimo istu grešku kao na **»Big Game«** albumu, pa smo pisali ove pesme na tanane i godinu dana ih slušali, svirali, jednostavno: živeli s njima! **I to se lepo vidi i čuje na ovom albumu. . .**

Vidiš, ja ne prebacujem krivicu ni na koga drugog, ali diskografska kuća nije ni u jednom momentu pokušala da nas spreči u snimanju **»Big Game«** albuma — oni su samo želeli da što pre izdamo ploču, jer razmišljaju na **dolarski** način. . .

✻ Ja vas ne krivim; ja vam samo iznosim svoje mišljenje. . .

Mike — Ja to cenim, jer retko kad naiđeš na iskrenog novinara — obično se svi uvlače! **Priznao sam ti svoju grešku, objasnio zbog čega je ona nastala i jebi ga. . . Šta sad, idemo dalje!**

✻ Sve vam je oprošteno sa »Mane Attraction« — ovim albumom ste se bukvalno vratili korenima!

Mike — Upravo tako! **Vratili smo se na ulicu, gde i pripadamo!**

✻ Koja je tvoja omiljena pesma na ovom albumu?

Mike — Mislim da nemam omiljenu pesmu, al' opet, **»Lights And Thunder«** je bila prva pesma koju smo **Vito** i ja napisali za ovaj album. Mislim da je to najvažnija pesma, jer čim smo je napisali, shvatili smo da smo se **»vratili u život«** i ona nam je dala **smer** za ostale pesme! Ja volim **»War Song«**, jer taj fazon pesme nikada do sada nismo radili, ali sam siguran da ćemo ga raditi ubuduće.

✻ Na ovom albumu si se izuzetno popravio po pitanju vokalnih sposobnosti — je li to posledica nekih časova pevanja ili. . .

Mike — Da budem iskren, **ja nikada u životu nisam uzimao časove pevanja! Smatram da nisam nešto posebno talentovan, nit' sam jedan od onih »školskih« pevača koji imaju po četiri registra i mogu da pevaju skale — ja pevam pravo iz srca i priznajem da ne mogu da pevam mnoge stvari!**

Ja sam dobar u izvođenju vlastitih pesama, a ovog puta mi je pomogao i producent **Richie Zito,** koji je dao mom glasu prostor i boju koje su mu potrebne da bi zvučao kako treba.

Svi smo srećni zbog opšteg dobrog zvuka i dokle god ne posustajemo, dokle god idemo pravim putem, stvari će se, nadam se, odvijati dobro po nas. Ali vidiš, mi smo samo obična ljudska bića koja sviraju rock'n'roll i koja znaju dosta o muzici, ali ne znaju baš sve! I zato moramo da pravimo greške da bi mogli da učimo na njima!

Danas mi itekako znamo šta hoćemo i želimo da budemo zadovoljni svojim pesmama i srećni zbog njihovog uspeha. I ti to najbolje možeš da čuješ u muzici, a ono što sada svi mogu da čuju je da je **White Lion stvarno zadovoljan** svojim pesmama!

✻ Da, ali da li si svestan da će neki ljudi biti razočarani »srećnim« zvukom, koji i nije baš komercijalan kao na »Big Game« albumu?

Mike — Kapiram šta hoćeš da kažeš, ali **mi nikada nismo ni hteli da nam album bude »10 Najvećih hitova«!** Mi želimo da nam album bude album u staromodnom smislu te reči. Ja ne volim da poredim stvari, ali moram da poredim **»Mane Attraction«** sa onim legendarnim, velikim, večnim albumima nekih grupa! I znam da će ovo sad zvučati jako prepotentno, ali **ja se nikad ne poredim sa onim što je ispod mene, već sa onim što je najbolje.**

Ako slušaš **»Heaven And Hell«** od **Black Sabbath, Van Halenov** debi-album, **»Live And Dangerous«** od **Thin Lizzy** i **»Ride The Lightnin'«** od **Metallice,** videćeš da su to dobri albumi od pesme do pesme, albumi koji »teku«. E vidiš, to su bili **pravi albumi** i oni bi trebali da budu uzor svim sadašnjim i budućim albumima! Ti možeš da čuješ singl na radiju, ali **album mora da bude pravi album** — sa dugim pesmama, kratkim baladama, odličnim aranžmanima. . .

Ovaj album nije baš komercijalan, ali biće veći od svih prethodnih White Lion albuma — zapamti šta sam ti rekao! Čak je i diskografska kuća srećna pločom, koja se za samo mesec dana prodala u **pola miliona** u **Americi,** a i singl **»Love Don't Come Easy«** se dobro kotira na top listama. . .

»Mane Attraction« će biti jako uspešan album, al' za nas je mnogo važnije da nas narod shvati i prihvati kao dobar živi hard rock bend! Nažalost, disko kuće prodaju album putem radija i mnogo im je važnije da prodaju bend na jednu pesmu, nego da brinu kako će mu proći turneja. Bend kao **Metallica** takođe prodaje puno ploča, a oni se i nisu baš vrteli na radiju, što znači da su ih ljudi **sami** izabrali. E kao što je **Metallica** svesna da je retko vrte na radiju, tako sam i ja svestan da niko neće vrteti **»War Song«** i **»Lights And Thunder«,** iako je **»Lights And Thunder«** izdat u **Engleskoj** kao singl.

»JA NE MOGU DA PEVAM TUĐE PESME!«

✻ Koliko inspiracija za ove pesme potiče iz ličnih iskustava?

Mike — Ni jedna ljubavna pesma sa **»Mane. . .«** albuma ne bazira se na ličnom iskustvu (smeh). Jer, moj život je pun uspona i padova i ljubav je za mene **jako čudna stvar. . .**

Vito i ja smo pisali pesme i ja sam, kao i uvek, pisao tekstove na gotovu muziku i mogao sam da pevam **»There'll Be Bread For Dinner« (»Biće hleba za večeru« — prim. J.J.)** umesto **»There'll Be Lights And Thunder« (»Biće munja i gromova«)** da mi je tako palo na pamet! (smeh)

Znaš na koji način pišem pesme? **Čujem muziku, zatvorim oči i pitam se šta mi ta pesma govori.** Npr. kada sam prvi put čuo muziku **»Lights And Thunder«,** znao sam da to neće biti ljubavna pesma, jer, je i ritam i refren anti-ljubavni, a s druge strane, **»Lights And Thunder«** je bila toliko dugačka i sa toliko različitih stvari u sebi, da me je asocirala na život, koji je sâm po sebi **šaren.** Falilo je samo još malo fantazije i. . . tako je nastala! (smeh)

Dosta ljudi nam je prebacilo da na ovoj ploči nema više **političkih** pesama, ali ja ne planiram ploču po principu: »O.K., imaćemo **pet** političkih, **dve** ljubavne i **jednu** rockersku pesmu«! Ako mi pesma govori nešto, ja ću to samo zapisati!

✻ Ostaje dilema da li je »War Song« posledica rata u Zalivu. . .

Mike — Naravno da jeste, ali ta pesma je bila napisana još u **avgustu 1990. godine,** iako sam već tada znao na šta će cela frka sa **Sadamom** izaći! **»War Song« (»Ratna pesma«)** je pesma koja nažalost nosi poruku da **rat nikada neće prestati.** Uvek će biti nekoga ko želi osvetu, ko traži borbu i sl. I ta pesma ne govori samo o krizi u **Zalivu,** već o ratu uopšte.

Photo: Konstantin Polzović

✻ Malopre si rek'o da nijedna ljubavna pesma na ovom albumu ne potiče iz ličnih iskustava, pa je prosto neverovatno kako uverljivo jecaš na »It's Over« i inatiš se na »Broken Heart« pesmi. . .

Mike — Vidiš, u tome i leži razlog zbog kojeg ja ne mogu da pevam tuđe pesme. Sâm pišem stihove, a pišem ih dok pevam i osećam ih na jedan specifičan način. . . Maksimalno se trudim da se saživim sa pesmom i ako pevam **»It's Over« (»Gotovo je«),** ja ne mislim ni na šta drugo sem na bol kojeg možeš da osetiš kad' raskidaš s nekim, a još uvek ga voliš. Isto tako sam se ufurao i u **»When The Children Cry«** pesmu. . .

✻ Ko je pevao bekinge na »Farewell To You??

Mike — O, bilo je tu puno ljudi! Svi naši prijatelji su uleteli u studio — članovi benda **»Little Ceaser«, »House Of Lords«, »Tangier«. . .**

Vito i ja smo jednostavno ušli u **»Rainbow«** (najpopularniji metalni kafić u **Los Angelesu — prim. J.J.)** i s vrata povikali: »Ko od vas hoće da nam peva »na-na-na« bekinge?« Čoveče, jedva smo stali u studio!

● Ekskluzivno: Jadranka Janković

Nastavak u sledećem broju

We would like to thank to the followin' people helpin' us with this interview: Mary Hooton, Fun Cheung. Elfi Kuester, Lars Niehoss, Ina Radke, Frank Rubino, Richard Sanders, Mike Tramp and White Lion. We wish you all the best on tour guys and God bless you all!

MIKE TRAMP I WHITE LION NAGRAĐUJU!

Vidite li ovu lepu, crnu, pamučnu majicu sa natpisom White Lion? A znate li da iste nema u prodaji i da samo vi i članovi grupe White Lion imate privilegiju da je nosite?

Zato olovku u ruke, odgovorite na pitanje: Koliko članova ima grupa White Lion?, popunite kupon i pošaljite ga na adresu: »Hard Metal«, PP 70, 21000 Novi Sad, sa obaveznom naznakom »Ne diram belog lava dok spava!« Srećno!

Odgovor ČETIRI ČLANA
Ime i prezime VLADIMIR TATIĆ
Adresa [illegible] MITE RAKIĆA 11
Mesto 11000 BEOGRAD

NEW FACES

EXTREME

Ako volite žestok heavy-rock
z malu dozu funka, onda je EX-
REME pravi bend za Vas. Oni
ožda i ne spadaju u »nova li-
« za neke, ali pošto većina ve-
vatno nema pojma o kome se
di, EXTREME su za nas još
vek novi. A da li su face prosu-
te sami. . .

Od samog početka su že-
li da se razlikuju. Bend nastao
d dve lokalne bostonske grupe
ez pravog zaleđa koji imaju ben-
ovi sa zapadne obale ipak je us-
eo (ovo zapadne se misli na
balu SAD, a Boston je na istoku
te). Grupa počinje sa radom ka-
a su pevač Gary Cherone i bub-
ar Paul Geary udružili snage sa
rtouzom na gitari Nunom Bet-
ncourtom i ništa manje dobrim
asistom Pat Badgerom. Extrem-
a muzika koju sviraju skrenula je
ažnju na bend i posle njihovog
ebi-albuma nazvanog kao i gru-
a »Extreme I«. Ta ploča, i pored
eznatne reklame, našla je put do
elikog broja ljudi, kad je novi
end u pitanju. Uz hit-singl »Kid
go« ploča »Extreme« se prodala
imp esivnih 300.000 primeraka,
o mnogi i poznatiji bendovi mo-
u samo potajno da priželjkuju.
eđutim, Nuno&Co. imaju veće
petite. Odlučili su da sebe i svo-
muziku dovedu na sam vrh top-
sta, a svoj plan o pisanju agresivnih, svežih, pevljivih pesama nastavili su snimanjem drugog albuma »Extreme II: Pornograffitti«. Pošto za uspeh danas nije dovoljno imati samo dobre pesme, njihova diskografska kuća »A&M records« se potrudila da ovaj put ništa ne zafali (čitaj uložila puno zelenih novčanica).

Da bi muzika koju sviraju bila dobro snimljena a atmosfera koju oni žele bila preneta i na ploču, treba im dobar producent. Zbog svega toga rockeri iz Bostona pozvali su u pomoć vrsnog eksperta (kad se radi o produkciji) Michael Wagenera. Pošto su producenti (preko bare) i sami zvezde, odnosno cenjeni i traženi, do Wagenera nije bilo lako doći, a takvu reputaciju zaslužio je radeći na vrlo uspešnim pločama zvezda heavy-rocka. Pomenimo samo neke: DOKKEN, WHITE LION, METALICA, SKID ROW. Zašto je pored ovakvih imena pristao da radi i sa relativno novim i nepoznatim EXTREME objašnjava sam Michael: *»Ovaj bend tačno zna šta želi da uradi. Njima treba samo jedan dan da se usaglase pre snimanja, a za to ima objašnjenja jer njihovi demo-snimci su u stvari kompletne pesme — sve je na njima! Extreme su potpuno drugačiji od drugih, njihova muzika se razlikuje. Imaju stvarno dobre ideje i sve su tako dobro uradili da je moj posao bio u stvari da sve to što kvalitetnije usnimim na traku i to tako da su na kraju svi zadovoljni i momci iz benda i ja, naravno«.*

Gitarista Nuno Bettencourt, koji je svo svoje umeće na instrumentu koji svira dokazao i pokazao još na prvoj ploči koja je bila više »Van Halenovski« — gitarska, na »Pornograffitti« se bavi i drugim stvarima. Sem što je sve pesme sa albuma napisao zajedno sa pevačem Garyem, Nuno se bavi i produkcijom. Producirao je jednu od boljih pesama sa ploče (bar za mene), akustičarsku »Hole Hearted«. U stvari ono što su EXTREME a i njihov producent želeli ovom pločom je da naprave ploču o kojoj neće voditi računa da li se prodala i koliko već da vam kad je slušate bude lepo. Činjenica da su sa ploče »Pornograffitti« skinuta 3 hit-singla (za sada) govori da je to kvalitetan album. Od balade »More Than Words« do žestoke »Decadence Dance« i »Get The Funk Out« začinjene duvačima, EXTREME zvuče drugačije od većine bendova koje sam imao prilike da čujem. Svakako da od svog nastanka 1987. godine, EXTREME kao i svi dobri bendovi ide uzlaznom linijom (stepenicu po stepenicu ka nebu i zvezdama) tako da njihov drugi album verovatno nije i ono najbolje što oni umeju i mogu. Uz mogućnost da je navedena pretpostavka tačna, od EXTREME se tek očekuju prave stvari, kao i to da će kad-tad biti prvi na top-listama. Međutim, kad je takav bend u pitanju bilo bi dobro da to bude (po sistemu) »što pre to bolje«.

● Goran Nikolov

Ovom prilikom vam predstavljamo bend koji je po svemu nov. Nedavno su se pojavile vrišteći »I Wish You A Beer« i istog momenta zaintrigirale interesente kojih nije malo, s obzirom da okosnicu benda čine četiri divljakuše.

CYCLE SLUTS FROM HELL

CYCLE SLUTS FROM HELL bismo mogli da okarakterišemo kao heavy—Bananarame u proširenom sastavu, jer grupu čine četiri devojke (vokali) i prateći bend. Devojke su se potrudile da ništa ne prođe nezapaženo, tako da bend ima u stvari osam članova, a imena su im sledeća: She — Fire of Ice, Honey, Venus Penis Crusher i Queen Vixen (vokali), zatim gitarista Bobby Gustafson (ex OVER KILL), Lord Roadkill drugi gitarista, Brian Smith — bas i Eddi Munster-bubnjevi.

O čemu se u stvari radi i kako je sve počelo? Devojke su pre ulaska u avanturu zvanu CYCLE SLUTS FROM HELL, što nije bilo baš tako davno, živele jednim »normalnim« životom prosečnih Amerikanki, radile su kao konobarice u jednom Bike-baru u New Yorku. Pošto im je konobarisanje vremenom dosadilo odlučile su da naprve bend čudnog imagea i još čudnijeg naziva i okušaju svoju sreću u ovom poslu. Odmah po zvaničnom osnivanju našle su saradnike (kako i ne bi) za pisanje muzike, dok su tekstove same pisale i bend je mogao da počne sa radom. U relativno kratkom vremenu od osnivanja do objavljivanja debi albuma imale su dosta nastupa a na par svirki su se zatekli i Steve Jones i Joe Ramone, koji im je predložio da budu predgrupa RAMONESIMA, posle čega je konačno i počelo ono što su i priželjkivale sve vreme. Uskoro potpisuju povoljan ugovor sa diskografskom kućom »Epic«, što je značilo da će sve same osmisliti i producirati ploču bez mešanja sa strane. Zamišljeno—učinjeno.

Tako je pred nama njihov prvenac nazvan kao i bend »C.S.F.H«, a ako gledate MTV možete ih videti u spotu za prvi hit-singl »I Wish You Were A Beer«. A da li su CYCLE SLUTS FROM HELL još jedan u nizu sličnih bendova koji se brzo pojave a još brže nestanu sa scene, saznaćemo uskoro (za koju godinu).

● Goran Nikolov

Figura #1

a-moll pentatonika

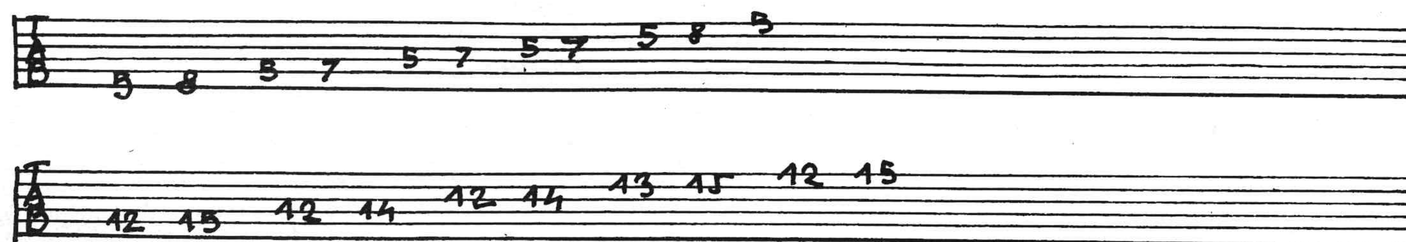

Figura #2

C-dur pentatonika

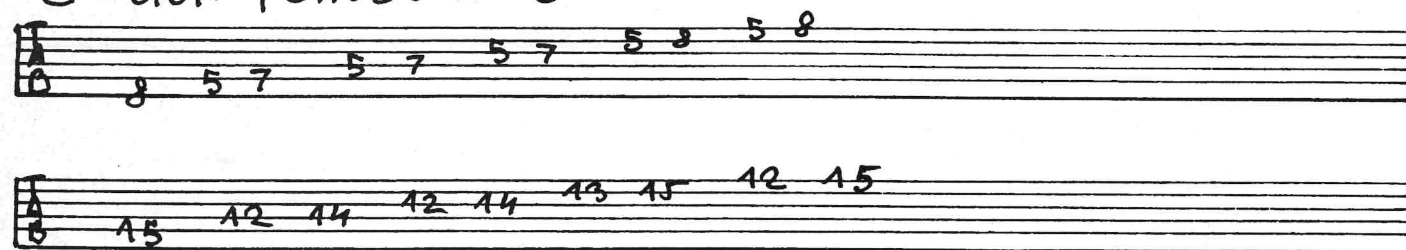

Figure # 3 i 4

C-dur i a-moll proširena pentatonika

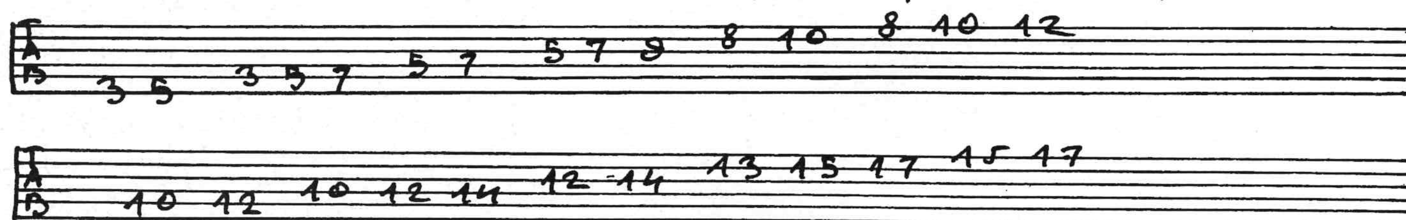

Figure # 5 i 6 a-moll hromatska pentatonika

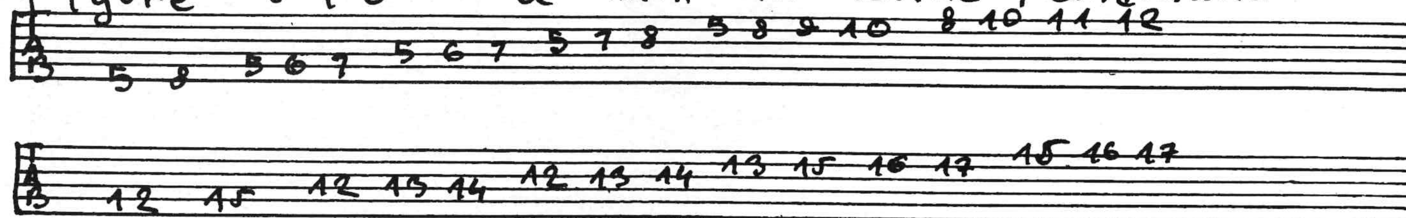
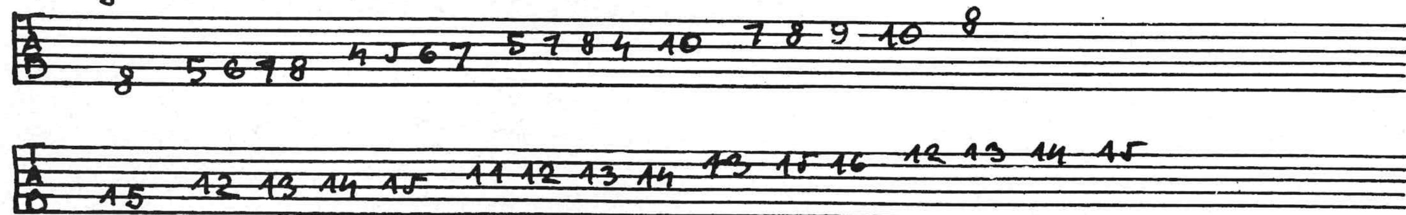

Figure 7 i 8 C-dur hromatska pentanoka

GUITAR SCHOOL

by AL PITRELLI

Prošlog meseca govorili smo o vezi između **durske skale** i **relativnog mola** (jonskog i eolskog modusa). Svi vi koji ste propustili prošlu lekciju, trebali bi nekako da nabavite prvi broj **»Hard Metala«** i proučite ono o čemu sam govorio, ne bi li što lakše sledili lekciju u ovom broju.

Ovog meseca pričaću vam o vrstama jonskog i eolskog modusa. Jedna od najvažnijih i meni najdražih je **pentatonika.** Pentatonika je skala od pet nota i sadrži početnu, drugu, treću, petu i šestu notu **durske** skale. Zbog povezanosti durske skale i njenog relativnog mola, pentatonika sadrži početnu, treću, četvrtu, petu i sedmu notu **molske** skale.

Pozicije za dursku i molsku pentatoniku su **iste**, samo se početne note razlikuju **(vidi figure 1 i 2).** Počnite dur sa četvrtom figurom (ili hvatom? — **prim. D. J.**), a zatim, ne pomerajući položaj ruke, upotrebite prvu figuru za početak mola.

Prvu pentatoničku varijaciju nazvaćemo **proširenom pentatonikom.** Zovem je proširenom iz **dva** razloga: zato što je proširena iznad i ispod primera pentatonike o kojima smo do sada pričali i zato što ne počinje **ni na jednom** pragu.

Proširena durska pentatonika počinje od **pete note ispod praga.** Peta nota u **C — dur** skali je nota **G.** Za **mol,** počećemo od iste note, s tim što ćemo je u ovom slučaju zvati **sniženom sedmom (vidi figure 3 i 4).**

Zapamtite da dva fingeringsa koja vam dajem uvek počinju sa pragom na E žici i sa pragom na A žici. Molim vas, pazite da oni budu izvedeni tačno.

Sledeća vrsta pentatonike o kojoj ću vam govoriti je **hromatska pentatonika.** Pod hromatikom podrazumevam note u serijama od **polustepena** ili u rastojanjima od **jednog freta** na gitari. Ona stvara onaj poželjan, »krivudav« zvuk.

Spojićemo hromatski note pentatonike, dajući im mnogo bluzerskiji zvuk. U slučaju **molskog tonaliteta,** najefektivniji hromatski zvuk je na **sniženom petom.** U **A — mollu** to je **sniženo E (ES),** nota koja spaja **četvrti** i **peti** stepen i daje mnogo »prljaviji« zvuk.

Druga nota koju ćemo dodati je **prirodni sedmi,** koja će se spojiti sa **sniženim sedmim stupnjem** i **oktavom praga** dajući mu visoku rezoluciju i obojenost zvuka.

U **C — dur pentatonici** zadržaćemo ista dva hromatska tona o kojima smo malopre govorili. **Sniženo E (ES)** sada postaje **sniženi treći i ton GIS (povišeno G)** zvaćemo **povišeni peti.** Takođe ćemo dodati i ton **F** i **FIS,** stvarajući dugu hromatsku liniju **od drugog do šestog stupnja (vidi figure br. 5, 6, 7 i 8).**

Ovi zvuci su veoma prisutni u blues i country muzici. Moja dva omiljena svirača koji koriste ovu tehniku su **Steve Morse** i **Frank Marino. Stevea** najbolje možete čuti u pesmi **»Bash«** (sa albuma **»Night Of The Living Dregs«** od **Dixieja Dregsa),** a **Frank Marina** potražite na »živom« albumu grupe **Mahagony Rush.**

Ovaj tzv. »novi rečnik gitare« će učiniti vašu muziku kvalitetnijom i lepšom, bez obzira na vaš stil sviranja. **Eksperimentišite s ovim novim zvucima — nemojte da svirate samo ono što vidite na figurama; slobodno se igrajte sa zvucima!**

Ako pravilno vežbate, usavršićete tehniku sviranja — ako nepravilno, da kažem nemuzički vežbate, onda će sve ovo zvučati haotično i nelogično. Puno sreće i vidimo se u julu!

.E, da — od silne teorije zaboravio sam da vam kažem — sva vaša pitanja, sugestije, kritike i sl. možete slati na adresu: **»Hard Metal«, Beogradski kej 27, 21000 Novi Sad, sa obaveznom naznakom »Al Pitrelli«** i **Draško** će mi to odmah proslediti, a ja vam odgovoriti već u sledećem broju.

Oni koji znaju engleski i koji direktno žele da mi upute pohvale, kritike ili postave pitanja, mogu mi pisati na sledeću adresu:

Al Pitrelli
Jesse's Gang Productions
P. O. Box 1064
East Norhport
N. Y. 11731 — 0543
U. S. A.

Voli vas Al Pitrelli!

Prevod i transkripcija:
Draško Janković

Photo: Đule Van Gogh

SLAYER

TOM ARAYA

Zaboravite sve što ste do sada čitali o Slayeru — u ekskluzivnom intervjuu koji je Tom Araya dao Jadranki Janković prvi put ćete saznati pravu istinu o grupi Slayer!

Tom vam otkriva koliko su novinari krivi za njihovu titulu satanista, šta on misli o Guns N'Roses, zašto ima devet života, da li veruje u Boga, kad je prvi put čuo za heavy metal. . . Sem toga, saznaćete i zašto je on »đavolje dete«, zbog čega bi voleo da je na vašem mestu, šta ga plaši, a šta brine. . . Uostalom, krenite s čitanjem!

SUPER EKSKLUZIVNO!

SEASONS IN THE ABYSS

Tom Araya (pevač i basista) van scene je totalno drugačiji od **Tom Araye** na sceni. Tih, miran i povučen, sa večitim osmehom na licu, **Tom** se šetkao po bestejdžu i svakome dobacivao neku opasku. Znao je da sam došla zbog intervjua, a ja sam isto tako znala da ako išta mrzi, onda su to intervjui. Zato ga i nisam jurila, već sam mirno pričala sa **Kerryjem Kingom** (gitaristom) i **Jeffom Hannemanom** (gitaristom) sve dok **Tom** nije došao i rekao da je spreman za priču. Iako sam ga sretala i ranije, imala sam utisak da će me, ovog puta, šokirati svojim odgovorima i to se i desilo. . .

● **Ne znam da l' da ti prvo čestitam rođendan ili krenem s pitanjima?**

Tom — Kako bi bilo da mi najpre daš poklon? (smeh) Za mene kažu da sam **»đavolje dete«**, jer sam rođen **6. 06. '61**, što znači da imam **tri šestice** već od rođenja. Verovala ili ne, ali uopšte se ne stidim svojih godina, jer sam **mlad** u srcu ako ne u telu! (smeh) Sem toga, još uvek razmišljam o sebi kao o **devetnaestogodišnjaku.**

● **Da li su te tri šestice imale nekog čudnog uticaja na tvoj život?**

Tom — Ne znam. . . **Više puta sam bio na samoj ivici smrti.** Kada sam imao tri godine, **bukvalno sam se udavio,** al' me otac vratio u život metodom disanja usta na usta.

● **Kako se to desilo?**

Tom — Pošto sam se rodio i živeo u **Čileu,** moja porodica nije imala mašinu za pranje rublja. Umesto nje, majka je koristila **veliko korito** za pranje rublja, koje je brat bratu bilo visoko **oko metar.** Ja sam se stalno muvao oko tog korita, verovatno zato što su mi **branili** da mu prilazim i omiljena zabava mi je bila da »vozim« automobilčić po ivici tog korita. Jednog dana, automobilčić mi je upao unutra i ja sam se nekako uspentro na korito da ga dohvatim. Izgubio sam ravnotežu i prednjim delom tela, sve do struka, potonuo u vodu. Nagutao sam se one prljave i sapunjave vode i **udavio se.** Srećom, brzo su primetili da me nema, izvukli me iz korita i vratili u život.

I kasnije, kao stariji, imao sam par takvih doživljaja, što je samo navelo moju majku da zaključi da **imam devet života. Po mojim proračunima, ostalo mi je još pet! (smeh)**

● **Jesi li i ti bio od onih klinaca odraslih na ulici?**

Tom — Nee, naprotiv. Mislim da sam uvek bio **malo mudriji** od svoje generacije, pa sam na vreme distancirao od ulice. Doduše, počeo sam da pušim sa **trinaest** godina, nešto kas-

ije sam probao i neke droge, **ali nikad nisam
io zavistan od nje.**
**Zvuči groteskno, ali do svoje dvadeset i
rve bio sam mirno i primerno dete i nisam
nao ni za heavy metal, ni za holivudsku
lupsku scenu. Ozbiljno ti kažem!**
**Kada sam se pridružio Slayeru, imao sam
dvadeset i jednu godinu, dok su Kerry i Jeff
mali po sedamnaest, a Dave (Lombardo —
ubnjar) čak šesnaest godina! Bio sam naj-
tariji u bendu i bio sam autoritet — i dalje
am najstariji, al' u Slayeru sad vlada de-
nokratija! (smeh)**
● **Koliko si godina onda imao kada si po-
eo da sviraš bas, a koliko kada si počeo s
evanjem?**
Tom — Bas sam počeo da sviram sa **trina-
st** godina, a pevanjem sam počeo da se ba-
im tek kad sam došao u **Slayer.**
● **Zezaš me?**
Tom: Ne zezam te — pre **Slayera** nisam
evao ni u jednoj grupi! Mislim da sam **O. K.**
evač — nisam jedan od onih školovanih vo-
ala, ali se snalazim nekako! Iako volim različi-
e vrste muzike i mogu da pevam i nešto mek-
e ako hoću, ipak najviše volim da pevam **Sla-
erove** pesme i užasno sam vezan za njih.

T WAR WITH SATAN

● **Kritičarti su dosta ispljuvali vaš pre-
hodni album. . .**
Tom — U, znaš kako me je to pogodilo!
smeh) Ja ih nikada nisam slušao, niti me je
ilo briga za njihovo mišljenje! Jedini ljudi čije
ne mišljenje interesuje su **klinci.**
Bez obzira na mišljenje kritičara, nama se
South Of Heaven« svideo i uradili smo ga
ajbolje što smo mogli. **Kritičari nas mrze još
d dana kada smo se oformili i da smo ih
lušali, mi danas ne bismo ni postojali!**
Umesto da nas uvrede, kritičari su nas samo
notivisali da pravimo i snimamo za nas što
olje, a za njih što gore ploče i svakom smo
m pesmom poručivali: »**Mislili ste da je pre-
hodni album najgori?! E videćete tek sad
ta je najgore — ovu ploču ćete još više
mrzeti nego prethodnu!« (smeh) Za nas su
ock kritičari obična ništavila koja leče svoje
omplekse nametajući svoje mišljenje, koje
e po pravilu potpuno suprotno od mišljenja
ublike. Pošto smo dosta vremena u
ock'n'roll biznisu, shvatili smo šta je klinci-
na potrebno i pravimo ploče po njihovim i
ašim standardima, a ne po standardima is-
ompleksiranih budala.**
● **Da, ali upravo te iskompleksirane bu-
dale su krive za vaše probleme sa cenzurom
zahvaljujući njima, dobar deo javnosti vas
matra agresivnim i đavoljim bendom. . .**
**Tom — Upravo zato ja i ne volim da pri-
am sa novinarima, jer oni uvek pišu o nama
ao o Sotoninim sledbenicima. A niko nas
ikada nije pitao šta mi mislimo o tome! Svi,
li apsolutno svi članci ikada napisani u no-
inama o nama počinju sa: »Slayer su po-
nati po svojoj opsednutosti đavolom« ili
Slayer propagiraju nacističke ideje u svo-
m pesmama«! Čoveče, možeš li to da za-
nisliš — nas da nazivaju nacistima! (smeh)**
I što je najgore, novinari ne pišu to iz zlobe,
eć da bi im članak bio što mističniji i intere-
antniji! **Najžalosnije je što im klinci sve ve-
uju i misle da smo mi zaista izjavili ta sra-
ja!** A mi, s druge strane, **nemamo kontrolu**
ad onim što ljudi pišu i zato u principu izbe-
avamo da dajemo intervjue.
**Nadam se da ćeš barem ti napisati moje
dgovore onako kako sam ih rek'o. . .**
● **Ne boj se, svaka tačka će biti verno
renešena!**
Tom — Znam, zato i pričam s tobom, inače
etko kad dajem intervjue. . . **Mislim, za mene
e pljuvati nekog po novinama i pisati izmiš-
otine o njemu klinačko ponašanje — čove-
e, svi smo profesionalci i daj da pričamo ko
drasli ljudi!** A ne da padamo na nivo **majmu-**

na! Pitaj me šta god hoćeš i ja ću ti odgovoriti, al' nemoj da donosiš **idiotske** zaključke i stavljali ih meni u usta! **Znam mnoge novinare koji uopšte ne tretiraju klince kao ljudska bića — oni ih samo koriste kao poligon za svoj uspeh!**

● **E, pošto si mi rekao da te niko nikada nije pitao o »đavoljim stvarima«, želela bih da mi kažeš svoje mišljenje o dobru i zlu, Đavolu i Bogu. . . Veruješ li u Boga?**

Tom — Verujem da Bog postoji, tačnije: verujem da tamo gore postoji neko superiorno biće koje nas je spustilo na ovu planetu tj. stvorilo na njoj. Moja ideja o religiji leži u ljubavi i bez obzira kojoj religiji pripadaš, to što osećaš prema Bogu je ljubav. **Suština svake religije je da ne činiš ono što ne želiš da neko drugi čini tebi. Budi fer prema drugoj osobi, jer i ti želiš da i ona bude fer prema tebi.** I u tome je cela poenta religije!

Ja sam rođen u katoličkoj porodici, kršten u katoličkoj crkvi i umreću kao katolik. Ja sam čitao knjige o crnoj magiji i **Sotoni,** ali smatram da su sve te stvari opasne, jer su veoma stvarne. **Zlo je izuzetno jaka sila i može da kontroliše bilo koga! I ako spiritualno nisi jak, možeš vrlo lako da izgubiš dušu! I crna magija je jako čudna stvar — uopšte nije nešto čemu se možeš smejati!**

● **Da, ali ti si ipak pevao o takvim stvarima!**

Tom — Jesam, zato što ih se ne plašim. A ne plašim ih se zato što imam jaku veru u dobro!

Ako klinci čitaju ovaj intervju, neka imaju u vidu da se uopšte ne zezam kada ih molim da se ne zezaju sa đavolom i magijom, jer to je veoma, veoma opasno! Ako eksperimentišeš s magijom, moraš biti spreman na sve. I nemoj nikada izazivati demone, jer ti oni za čas posla raznesu dušu!

Ima toliko lepih, realnih stvari oko vas da vam magija i okultizam uopšte ne trebaju — ako vas ta polja baš interesuju, možete da čitate literaturu o tome, al' neka čitanje bude najdalje u čemu ste po pitanju crne magije otišli! A najbolje je da budete van svega toga!

THRASH METAL IL' BUKA?

● **Kako bi nazvao muziku koju Slayer svira?**

Tom — Slayerovom muzikom! (smeh) **Znam da sviramo metal, a da l' je to heavy, metal, black metal, thrash metal, death metal Bog sveti zna!** Mada, mislim da smo prvenstveno **thrash metal** bend, iako smo na **»Reign In Blood«** svirali speed metal.

Ne znam — mi se trudimo da sviramo dobru, hard and heavy muziku. . . I ja ću se uvek pre opredeliti za reč **»muzika«,** nego za reč **»buka«!** (smeh)

Mislim da smo ipak najbliži thrashu kao pojmu i to tamnom i agresivnom trashu.

● **Kako ti doživljavaš novi album »Seasons In The Abyss«?**

Tom — U principu mrzim da objašnjavam svoje ploče, jer sve što smo hteli da kažemo, rekli smo pesmama!

»Seasons In The Abyss« je mešavina **»Reign In Blood«** i **»South Of Heaven«** albuma, s tim što je mnogo čvršći i agresivniji od **»South Of Heaven«.** Ja sam pisao dosta pesama za poslednje dve ploče i te pesme su uglavnom govorile o stvarnosti, o stvarima koje vidim oko sebe.

»War Ensemble« govori o ratu kao omiljenom sportu ljudskog roda. Rat je istovremeno i **poslednji** sport koji će postojati, jer ako pobediš — ti si, živ, a ako izgubiš — ti umireš. **Vrlo krvav i vrlo surov sport, koji nikada neće prestati.**

Takođe sam napisao i pesmu **»Blood Red«** u kojoj sam opisao brutalni i varvarski način korišćenja oružja od strane zemlje koja želi da vlada. **»Blood Red«** lepo kaže: »Ne možeš da se sakriješ od smrti/Ugnjetavanje povlači krvoproliće/Nikakavo prerušavanje ne može da sakrije zlo/Primitivizam vodi do destrukcije« i ja sam bukvalno napisao ono što osećam. **Ljudi su po prirodi brutalni i veoma destruktivni i kao takvi će uvek naći razloga za borbu.**

Pesma **»Expendeble Youth«** govori o nasilju los anđeleških bandi, koje su, po meni, van ikakve kontrole u **Americi!** Ja znam da u svakoj zemlji postoje bande, ali ove u **Americi** su najgore — sve što rade je da nanose bol, stvaraju nasilje i žrtvuju nevine ljude! A ja sam uvek zastupao mišljenje: **»Radi šta god hoćeš, ali nemoj da uvlačiš nevine ljude u to! Možete da ubijate jedni druge, ali nemojte da ubijate nevine ljude koji nemaju nikakve jebene veze sa sranjem zbog kojeg se vi svađate!«** Ja obično pišem o ovakvim stvarima tj. o negativnoj strani života; pišem o tome koliko je svet zaista loš. **i mislim da bi ljudi trebali da se ujedine, jer ako se ne ujedine, ubijaće jedni druge sve dok svi ne budemo izumrli!**

Ono što me najviše plaši je da uvek postoje buntovnici i revolucinari, tako da rat uvek ima opravdanje. **I pošto je čovek u suštini glup, čini mi se da nam budućnost i nije tako ružičasta!**

● **Za razliku od tebe, Kerry i dalje fura đavola i magiju. . .**

Tom — Kerry piše o imaginarnim stvarima, fantazijama, crnoj magiji. . . On je napisao **»Born Of Fire«,** pesma o **Sotoni** koja je rođena u vatri i umreće u vatri. **»Spirit In Black«** govori o tome kako se **zlo uvek vraća onome ko ga je poslao.** Znaš ono: kol'ko god neko činio zla ljudima oko sebe i kol'ko god izgledao uspešan u tom momentu, sve će mu se vratiti jednog dana i udariti ga tamo gde je najtanji, po onome koga najviše voli.

»Skeletons Of Society« je post-nuklearna pesma koja upozorava da je svejedno ko će baciti atomsku bombu — Ameri ili Rusi, jer sve što će nakon nje ostati biće »kosturi društva« (na engleskom: »skeletons of society« — **prim. J.J.)**

»Temptation« govori o tome kako je čovek večito **nezadovoljan** samim sobom — uvek hoće **više** od onoga što ima i onoga što je postigao. A pohlepa vrlo brzo dovodi do ludila, a ludilo do smrti. . .

Sve u svemu, većina pesama na **»Seasons In The Abyss«** je veoma realistična.

● **Da li veruješ da tim svojim pesmama možete da utičete na ljude da se promene?**

Tom — Ja nemam nameru da utičem ni na koga — **ja samo pišem o onome što vidim! A vidim zaista loše stvari!**

Upravo zbog ovakvih **»mračnih«** tema, **Slayer** optužuju za satanizam, a mi pevamo o potpuno drugim stvarima! Nama te stvari smetaju i bole nas, al' sam Bog zan hoće li ljudi iskoreniti to zlo iz i oko sebe!

GORI SMO OD FANOVA!

● **Većina današnjih speed bendova kopira ili vas ili Metallicu. . .**

Tom — Nama to laska, ali za njih to nikako nije dobro. **Većina današnjih bendova ide u pogrešnom pravcu i niti ima, niti zna šta da kaže svojim pesmama! Sem toga, trebali bi da budu barem malo originalniji!**

Naravno, ne želim da ih ovim komentarom obeshrabrim ili glumim neku iskusnu facu, ali ljudi bi trebali malo da sednu i da razmisle o onome što rade, umesto da kopiraju poznate bendove. **Jer, ti nikada nećeš biti dobar kao bend kojeg kopiraš!** Sve u svemu, laska mi ako je neko počeo da se bavi muzikom zbog nas, preuzeo neko znanje od **Slayera** i namerava da ga proširuje i dopunjuje. Samo pokušajte da budete drugačiji i iskoristite ono što već znate na jedan novi način. Isto to i mi radimo — pokušavamo da budemo bolji na svakoj novoj ploči.

● **Šta misliš o Guns N'Roses?**

Tom — Gde me nađe s ovim pitanjem! (smeh) Nemam ništa protiv njih i mislim da su **veoma dobar** bend. Sviđa mi se što su **Slash** i kompanija došli pravo s ulice, ali me živo interesuje kako će im drugi album zvučati. Mislim da su i oni svesni važnosti nove ploče, pa zato **toliko** i odugovlače s njom. . .

Ne smetaju mi **Guns N'Roses,** već me nerviraju njihove loše kopije — svi odjednom nose marame i svi se tetoviraju. . . Mislim, ima dosta dobrih bendova naokolo, ali pisati samo o seksu, drogi i rock'n'rollu. . . Pretpostavljam da onaj ko to voli može da piše o tome, ali ja sam mnogo realnija osoba. Niko u **Slayeru** nije seksualni manijak (smeh), niko se ne drogira i najdalje što ćemo otići u drogi je da ćemo tu i tamo dunuti po koji džoint, a ko još računa »travu« u poroke!

● **Koji je tvoj najveći porok?**

Tom — Pušenje — dogurao sam i do **tri** pakle dnevno. . . Pijem i alkohol, ali je konzumiranje piva i »Jackieja« ništa u poređenju sa onim koliko bih stvarno mogao da popijem. Već sam ti rek'o da sam probao neke droge, ako izuzmemo »acid« i »LSD«, ali nikad nisam stvorio naviku, tako da mi je od tih vremena ostala samo marihuana. Droga kao porok se uopšte i ne isplati, jer je užasno skupa i vodi **pravo u smrt** — uostalom, vidiš i sama da se gomila bendova, pogotovo sa holivudske scene, »čisti« i skida sa nje.

● **Ono što me najviše oduševljava kod vas je vaša spontanost i prirodnost.**

Tom — Svi u **Slayeru** obema nogama čvrsto stojimo na zemlji i niko od nas ne para nosom nebo i svi vrlo dobro znamo razliku između stvarnog i nestvarnog. I verovala ili ne, **još uvek se iznenađujemo svojim uspehom, pogotovo u Evropi gde sviramo pred šest-/sedam hiljada ljudi, a još pre dve godine nismo mogli da skupimo ni tri soma!** I teško da će se iko od nas uobraziti i utripovati da je zvezda, jer još uvek, **prvo** pitanje koje postavimo kad uđemo u garderobu posle koncerta je: **»Pred koliko smo klinaca svirali večeras? Pet hiljada? Woah, to je super!«** i onda se radujemo k'o mala deca — po reakcijama smo gori od fanova!

● **Koja je Slayerova formula za uspeh?**

Tom — Mi nemamo pojma šta je to što klinci vole kod nas i još nam nije jasno kako smo uopšte i postigli toliki uspeh — sve što znamo da nas klinci vole i dokle god nas vole, dotle ćemo i da sviramo! Niko drugi nam nije toliko važan kol'ko klinci! Važno je da oni dođu na naš koncert i da je to što gledaju dobro. Još važnije je da se oni dobro provedu i da isfuraju svu tu agresiju na koncertima, pa da odu kućama mirni. **Više volim da mi klinci furaju moshing i stage divin' na koncertu, nego da se tuku na ulici!**

Zvučaće glupo, ali da sam ja klinac i ja bih išao na Slayer i skakao na binu! Ponekad poželim da budem na mestu svoje publike i vidim ono što ona može da vidi. Oni uvek mogu da se popnu na binu i vide kako je odatle, a ja nikada ne mogu da siđem u publiku i gledam **Slayer** uživo! (tužan osmeh — prim. J.J.)

● **Da li si svestan da mnogi roditelji ne puštaju svoju decu na tvoj koncert upravo zbog agresivne muzike i moshinga i stage divina?**

Tom — Jesam i to me mnogo žalosti. . . **Sreo sam mnoge roditelje koji uopšte ne vode računa o svojoj deci i nemaju pojma da ona možda imaju problema sa alkoholom, drogom, seksom ili životnom uopšte.** Zato i savetujem klincima da se poveravaju svojim matorcima i da pokušaju sa njima da nađu zajednički jezik.

● **Imaš li ti sina ili kćerku?**

Tom — Nemam, mada bih voleo da imam. Što me to pitaš?

● **Pitam te zato što drugačije rezonuje onaj ko jeste od onog ko nije roditelj!**

Tom — Ja nisam ničiji otac, ali znam da kada bih sutra imao kćerku ili sina, najpre bih imao **velikog razumevanja** za svoje dete. I mislim da bi svi roditelji trebali da ga imaju! Trebali bi da sednu ispred deteta i da kažu: »Znaš, ne sviđa mi se to ušta si se uvalio-la (alkohol, droga i sl.), ali mogu li nekako da ti pomognem da izađeš iz toga?«

Pričajte sa svojom decom i budite sigurni da je sa njima sve u redu. **Jer, muzika nije problem — problem je sve ostalo. . .**

Žalostno je što roditelji uvek brane nešto — pogotovo slušanje **heavy metala** i oblačenje u tom fazonu. Umesto da pokušaju da ukapiraju tu muziku, oni lome ploče i teraju sinove na šišanje. To je nasilje i to mnogu decu čini nesrećnom, zato i kažem da bi roditelji trebali da imaju više razumevanja za svoju decu.

Ono što klinci ne znaju je da su jednom i njihovi matorci bili mladi i prolazili kroz ista sranja kroz koja i oni sad prolaze, s tim što su tada bile šezdesete, a sada su devedesete godine.

I niko živ ne može da me ubedi da deci treba braniti stvari i nametati im svoju volju! Ona su ionako **duplo pametnija** od nas odraslih i sve što traže je da ih prihvatimo kao takve i **pustimo da dišu!**

Kerry — Čoveče božji, jer znaš ti kol'ko je sati? Pa nećeš valjda da joj pričaš »Rat i mir«! Reci nešto za kraj i požuri — vreme je da izađemo na binu!

● **Za kraj?**

Tom — Za kraj, uvek će me brinuti što ljudi ne možu da se slože i što ne mogu da žive zajedno! Kada bi ljudi pokušali da razumeju jedni druge i prihvate jedni druge takvima kakvi su, svi mi bi živeli bolji život. Ali to se nikada neće desiti. . .

● **Moram još ovo da te pitam: jesi li svestan da će se mnogi fanovi razočarati kada budu shvatili da nisi »sotonin sledbenik« kakvim te ostali novinari prikazuju?**

Tom — Možda i hoće, ali bolje da žive u istini nego u laži. . . **Nema laži, nema izvinjenja i nema objašnjenja — prihvatite me takvog kakav sam, jer ja se neću izmeniti!**

Jadranka Janković

Slayer — Phonogram

Best of all

Mötley Crüe

Bend koji provede deceniju na sceni, ispratívši u zaborav brdo sličnih grupa, a uz to gradeći veoma uspešnu karijeru, zaslužuje (možda) i više od pojavljivanja na Castle Donington festivalu uz velikane AC/DC, METALLICU, QUEENSRYCHE... METALLICA (najverovatnije) promoviše novi album, AC/DC veliki come back, a oni slave jubilej. Reč je o MÖTLEY CRÜE.

Kad jedan bend, ma gde se nalazio, počne sa radom svi njegovi članovi sanjaju o tome da postignu uspeh preko noći. Ali jedno je san a drugo stvarnost. MOTLEY CRUE s tim nisu imali problema, bili su obema nogama na zemlji od samog početka. Samim tim je njihov uspeh posle decenije rada mnogo veći, jer nisu bljesnuli za trenutak (poput zvezde padalice), već je njihov uspeh pratio težak rad i sve bolje i bolje ploče (što je ipak ključno u nečijoj karijeri). A put do zvezda za MOTLEY CRUE je izgledao otprilike ovako:

Okupljanje posade

Sada već daleke 1981. godine negde u Los Angelesu sasvim slučajno sreli su se Nikki Sixx (basista) i Tommy Lee (bubnjar). Pošto su uz druženje utvrdili da neverovatno liče i da im se pogledi na okolinu podudaraju, pada odluka da naprave svoj bend. Tom idejom se Nikki bavio i ranije dok je Tommy pre toga svirao po L.A. klubovima sa bendom SWEET 19. Međutim, za dobar bend su potrebna bar četvorica. Tako su Tommy i Nikki krenuli u potragu za pevačem i gitaristom koji bi činio okosnicu benda. Pevač je po mogućstvu trebalo da liči na tada veoma popularnog solistu VAN HALENA, David Lee Rotha. Našli su ga u »Starwood Club«-u u »liku i delu« Vince Neila, koji je tamo zabavljao prisutne sa grupom ROCK CANDY. Možda je interesantno pomenuti da je Vince u celu »frku« upao zbog svoje duge kose. Četvrtog člana, gitaristu Mick Marsa, ne zadugo zatim pronašli su putem oglasa u novinama. Mick koji ni izgledom ni ponašanjem (po meni) nikad ne bi mogao biti član benda kakav je MOTLEY CRUE, se pak uklopio (i već dugo svoj posao dobro radi). Tako su februara 1981. svi bili na gomili i »firma« pod imenom MOTLEY CRUE mogla je da počne sa radom.

Kao i sve novoosnovane grupe, i MOTLEY CRUE su u početku životarili (čitaj preživljavali kako su stigli i umeli). U prvo vreme su svirali po noćnim klubovima u Los Angelesu i na svakom drugom mestu gde bi ih pozvali, a jedini uslov je bio da ima struje. Sve je to lepo (mislim na svirke), ali bend nije pravi ako iza sebe ne ostavi i »nasledstvo« u obliku crne plastike okruglog oblika sa rupom u sredini. To su ukapirali i Sixx&Co, pa kako niko iz oficijelnih velikih kuća nije bio zainteresovan, sami su finansirali svoj prvenac, ploču »Too Fast For Love«. Taj album je izašao pod etiketom lokalnog nezavisnog izdavača uradio je i više nego što su njegovi tvorci očekivali. Naglo se širi krug ljudi koji se interesuju za njih, a u taj krug ulaze i bossovi iz diskografske kuće »Elektra« i nude im potpisivanje ugovora, što ovi prihvataju i kolo sreće počinje da se okreće. Nakon objavljivanja remix-verizje debi albuma »Too Fast For Love« i sve veće frke koja se digla oko njih, MOTLEY CRUE postaju dovoljno popularni da bi za drugi LP tražili bolje uslove za rad i svakako boljeg producenta. Za producenta dobijaju Toma Wermana (koji sa njima ostaje i na sledeća dva albuma), a ploča dobija naziv »Shout At The Devil« i ne sluteći da će se prodati u višemilionskom tiražu i postati legenda. Mada drugi album definitivno najavljuje rođenje novih zvezda heavy-rocka, MOTLEY CRUE tek hvataju zalet. U to vreme idu i na svoju prvu veću turneju sa Ozzy Osboune Bandom, bacivši SAD pod noge a granicu popularnosti van SAD pomerili su nastupima po Kanadi, na turneji sa grupom RATT. Nakon završene turneje po Americi na red je došla stara dobra Evropa.

Donington, prvi put

Prvi nastupi u Evropi su u stvari zagrevanje publike na tada rasprodatoj turneji grupe IRON MAIDEN. Međutim, nastup na Castle Donington Festivalu zakazan za 17. avgust 1991. neće biti za MOTLEY CRUE prvo pojavljivanje na toj sceni. Jedna od najboljih godina od kad postoji C. Donington festival svakako je i 1984. Tada su (kao i ove godine) glavne zvezde bili AC/DC, ali se status MOTLEY CRUE promenio, tada su nastupali kao »predjelo« a danas su jedna od glavnih atrakcija. Uz njih su tada nastupali i ACCEPT, GARY MOORE, OZZY OSBOURNE, VAN HALEN i već pomenuti AC/DC. Međutim, stvari teku svojim (neželjenim) tokom. Prva vest o njima u 1985. godini bila je da su u automobilskoj nesreći nastradali Vince Neil i Nicholas Razzle Dingley, bubnjar grupe HANOI ROCKS. Obojica su bili pijani, samo što je Vince prošao sa manjim ozledama, dok je Razzly poginuo. Uz debelo plaćenu kauciju, Vince je pušten iz zatvora nakon trideset dana. Ubrzo, u martu 1985, ulaze u studio radi snimanja novog albuma u ranije zakazanim terminima. Međutim javljaju se problemi jer Vince jednostavno ne može da peva. Snimanje je odloženo a neke pesme su prepravljene kako bi ih Vince lakše otpevao. Odlučeno je da kompletan album posvete Razzleu. Ime ploče je »Theatre of Pain«.

Devojke 3 X

I posle svega, ne smanjuju tempo rada. Nakon odrađene prve samostalne turneje, za početak 1987. najavljuju svoj četvrti LP. »Girls, Girls, Girls«, kako su ga nazvali, nije doneo pomak nabolje (ni produkcijski ni muzički), što se može pravdati time da ga je radio isti tim ljudi kao i prethodna dva. Međutim, to nije smetalo da se album dobro proda i da ga MOTLEY CRUE promoviše na svojoj drugoj samostalnoj svetskoj turneji. Ali, ispostavilo se da su »devojke« bile kobne za Nikki Sixxa. Usred turneje, zaljubljen u Vanity (nekadašnju pratilju malog Princea), Nikki uzima prekomernu dozu heroina i pada u komu. Na sreću incident se srećno završava. Sixx prevazilazi krizu i posle nekoliko meseci koje je proveo svirajući sa poznatim i nepoznatim grupama po klubovima, najavljuje veliki povratak na scenu i osvajanjem top-lista novim albumom.

U izvode iz karijere MOTLEY CRUE svakako treba uvrstiti i nezaboravan nastup na »Moskowpeace Festivalu« 1989. godine, uz SKID ROW, GORKY PARK, grupu CINDARELLA, OZZYA, SCORPIONS i BON JOVI (s kojim baš nisu u ljubavi posle ovog nastupa). Nova ploča najavljena za kraj 1989. izlazi sa malim zakašnjenjem, ali vredelo je pričekati. »Dr. Feelgood«, inače njihov peti album, samo potvrđuje njihov kvalitet. MOTLEY CRUE ovaj projekat rade sa novim producentom, što će se pokazati kao veoma bitna stavka. Sa Bob Rockom kao producentom u Vankuveru snimaju deset izvanrednih pesama, od kojih su čak četiri promovisane kao hit-singlovi (»Dr. Feelgood«, »Without You«, »Kickstart My Heart« i »Same Ol' Situations«). Na turneji koja je potom usledila u toku 1989-1990. MOTLEY CRUE je uživo videlo više od 2 miliona ljudi u četrnaest zemalja sveta, podatak kojim ne mogu da se pohvale ni neka veća imena u branši, pa i van nje (treba reći da im na delu evropske ture pomažu popularni SKID ROW). U međuvremenu objavljene u dve CD-ploče za japansko tržište (kompilacije remixovanih starijih pesama i live snimaka), a dok ovo čitate verovatno je izašao i »the best of« album »Decade of Decadence«, koji predstavlja presek njihovog decenijskog zajedničkog rada. I još nešto, možda nevažno ali ipak da se zna, MOTLEY CRUE od osnivanja nisu menjali postavu. Čak nije bilo ni tračeva o tome da neko napušta bend ili nešto slično. Nadam se da će tako i ostati.

Donington, drugi put

Nastup na Castle Donington festivalu 1991. godine za MOTLEY CRUE nije samo »svirka«, oni slave jubilej a i mi sa njima. A da je MOTLEY CRUE veliki bend to smo i ranije znali.

● Goran Nikolov

CRUE-diskografija:
»Too Fast For Love« (1981)
»Shout At The Devil« (1983)
»Theatre Of Pain« (1985)
»Girls, Girls, Girls« (1987)
»Dr. Feelgood« (1989)
»Decade of Decadance« (1991)

CRUE-videografija:

»Uncensored« (1987)
»Dr. Feelgood Video's« (1991)

BloodBath

Na domaćoj thrash-metal sceni nema baš puno bendova koji zavređuju veću pažnju. Međutim grupu BLOODBATH, i te kako vredi pomenuti iz više razloga. Beogradskim thrasherima, koji za sebe tvrde da sviraju deathrash, uskoro izlazi prvo vinilno izdanje, mini-LP»Toxic Death«, pa smo odlučili da ih ponešto priupitamo o tome. Konstantin Polzović i Goran Nikolov uradili su ovaj razgovor sa njima.

Masovno krvoproliće sadržano u ultramilitantnim rifovima, kamikazno su nasrtali iż svakog delića zvučnika. Teledirigovani projektili sa toksičnim punjenjem sigurno nisu ni vas zaobišli u svom pohodu terorišući u naletima vaš izbezumljeni mozak. Ostaviti poruke svima, izvan domašaja uma i vremena, sačuvati trag jedne izopačene i sulude civilizacije, čiji su prozirni podanici u stvari unakažene spodobe koje mile po ozračenoj i leševima prekrivenoj zemlji, spremni da započnu večiti san tame. Ostaviti poruke svima, izvan uticaja racionalnosti i emocija, svim budućim generacijama čovekolikih bubašvaba, izmutiranih prikaza, osakaćenih bogalja koji preživljavaju poslednje trenutke stravičnih prizora kataklizmičkog haosa i tehnološke apokalipse.

Večiti san je počeo, ne možemo ga više zaustaviti. Otpevajmo poslednje opelo sudbini!

»Postoji samo jedno čega treba da se plašimo — ljudskog razuma!«

(Psychopathic nightmares)

TOXIC VINYL

Da, ali konkretno o čemu?

Mengele: Na primer o toksičnom zagađenju, politici, raspadu sistema, umnim poremećajima... To najbolje zna Keri, jer je on inicijator svakog nastalog teksta, ali pošto on nije tu...

Čuli smo da je bilo nekih nesporazuma u vezi njegovog nastavka rada sa vama posle vojske. O čemu se zapravo radi?

Damjan: Pa, ovako, ne bih želeo da me pogrešno shvate, ali Keri je bio i ostaće deo Blodbatha. Mi to i želimo, ali jednostavno posle njegove vojske došao je faks, riba... obaveze druge vrste koje oduzimaju dosta vremena, tako da je on morao birati da ne bi naškodio i sebi i nama...

Ne bih želeo da sam na njegovom mestu...

Staća: Apsolutno, mora da mu je bilo teško i to samo on zna koliko, ali našli smo neko rešenje...

Reci nam nešto o dugo očekivanom EP-u »Toxic Death«.

Staća: »Toxic Death« je rezultat prve dve godine našeg rada. Materijal je snimljen početkom 1990, a kao što znaš izašao je godinu dana kasnije pod vrlo teškim okolnostima nevezano za nas i EXPLOSIVE.

Na ploči se nalazi 6 pesama. Koja ti se najviše sviđa?

Staća: Pa, meni lično naslovna, ali to ne znači da je i najbolja. U stvari, ceo taj EP mi se sviđa do određene granice, kako muzički tako i tekstualno. Tih 6 pesama su iz različitih perioda našeg rada, tako da se može primetiti mala razlika u idejama.

Tematika vaših pesama uglavnom govori o posledicama ljudske agresivnosti...

Mengele: Upravo tako, naše pesme opisuju određenu radnju, slušalac se stavlja u lice posmatrača a ne učesnika, ako razumeš šta 'oću da kažem...

Vlada: Da, ostaće sa nama u kontaktu oko poslova, sređivanja muzike, tekstova. Biće i dalje na neki način u bendu.

Da li to znači da nastavljate sa jednom gitarom?

Staća: Ne, Vlada će svirati ritam i solo, a Damjan pevati i svirati bas. Oni, u stvari, već imaju iskustva sa tim, jer su obojica u svojim prethodnim bendovima imali to zaduženje. Mislimo da je tako bolje nego da tražimo novog člana!

APPROACHING NIGHTMARE

Šta trenutno radite?

Damjan: Sedimo i pijemo. Ha, ha, ha...

Vlada: Upravo radimo na završetku novog materijala.

Znači rad bez odmora!

Staća: Tako je, odmor nam nije potreban jer nismo prezauzeti bendom. Vlada i Damjan rade, a Mengele i ja studiramo srednju školu (ha, ha), čekamo stan od škole, ali slabo nešto... Ne ozbiljno, trenutno uvežbavamo nove pesme, ugovaramo koncerte, odgovaramo na pristiglu poštu...

Kad smo već kod koncerata, reci mi da li će biti neka zvanična promocija »Toxic Deatha«?

Damjan: Da, 29. juna u Beogradu u Domu omladine biće promocija albuma ANNATHEMA »Empire Of Noise« i našeg »Toxic Deatha«. Za sve detalje informacije zainteresovani se mogu obratiti nama ili EXPLOSIVEU!

Prošlog leta ste svirali u Poljskoj i Čehoslovačkoj. Da li u planu imate nešto slično?

Staća: Apsolutno, trenutno ne mogu reći gde, kad, kako i s kim, ali radimo na organizaciji kako ovde tako i tamo gde bismo eventualno išli. Sigurno je jedino da ćemo obići više zemalja i imati više koncerata.

MORBID DESTINY

Šta misliš, da li se može živeti od benda, mislim od svirke uopšte?

Staća: Što da ne, ako bend zadovoljava sve uslove, ako je popularan i ima svoju opremu i prevoz. U stvari, kod nas je to teže nego preko, ali da ne verujemo ne bismo toliko ulagali u to!

Trenutno se vodite kao »Top Explosive Band«. Znači li to da oni vode brigu o vama, vašem poslu?

Mengele: Pa donekle da, oni su i dali ovaj EP i oni su glavni i odgovorni za trenutne naše nastupe i posao u YU. U stvari, naš menadžment se sastoji od EXPLOVIEA i nas, tj. od Koleta i Staće, jer oni najbolje znaju da to obave kako treba!

Znači, funkcionišete kao jedno?

Staća: Tačno, uzajamno se pomažemo i dobro se slažemo, što je najvažnije, ali i pored njih ima dosta ljudi koji nam pomažu. Da ih ne nabrajamo, jer ih je mnogo.

Damja: Znaju oni ko su!!!

Šta planirate za ubuduće?

Staća: Pa, kao i svaki bend, mislim sve je to na nekoj relaciji proba, koncert, studio, ploča itd. Konkretno kod nas prvo koncerti ovde, snimanje novog materijala koji će se zvati »Psychopathic nightmares« i imaće osam pesama, biće i CD, a posle mala turneja sa nekim većim bendom, ali napolju...

Poruka čitaocima za kraj...

Vlada: Pa, ništa posebno. Hvala vam za intervju i hvala svima koji nas vole i podržavaju!

Mengele: Dođite na naše koncerte, kupujte naše ploče jer je to jedini i najbrži način da nam pomognete!!!

Staća: I još, ko želi da kontaktira lično sa nama ili da naruči majice, ploče, kasete i ostalo, naša adresa je: BLOODBATH, Stanimir Lukić, Vladimira Radovanovića 8, 11 030 BEOGRAD, YU. Vidimo se!!!

Underground

je nova rubrika koja će ubuduće ići redovno u našem magazinu. Potreba za ovakvim prilozima stvorila se zbog izuzetno velikog inte- sovanja za ovu scenu. Ovde ćemo vam, pored standardnih vesti i najnovijih informacija, predstavljati nezavisna izdanja domaće i svetske odukcije: fanzine, ploče i kasete. Svi oni koji misle da bi svojim prilozima mogli da obogate i osveže ovu rubriku neka nam se jave, veo- a smo zainteresovani za sve vidove saradnje.

SCENE REPORT

EPIDEMIC ZONE — Predstavlja- o vam jednu od prvih i najboljih arsh formacija kod nas — EPI- EMIC ZONE iz Žalca kod Celja. upa je počela sa radom 1986. u stavu: Marjan Pader — vokal, tara, Aleš Vratnik — gitara, mmy Vučer — bas i Uroš Bostić bubnjevi. U prvo vreme mu- ku koju su izvodili, dosta origi- lno nazvali graveyard metal. d tim nazivom objavili su i prvu mo kasetu (sa koje je skinuto pesme za legendarnu kompila- sku kasetu »Provinca uzvrača arac«). Drugi deo EPIDEMIC ONE su snimili 1989. Kaseta je javljena pod nazivom »Escape om Detente« i u svoje vreme je edstavljala jedan od najintere- ntnijih izdanja na domaćoj sce- Odlična produkcija, agresivna irka i nastupi vrlo brzo su pri- kli veliki broj fanova oko ovog nda. Nedugo posle nastupa sa STRUCTION u Ljubljani, sep- mbra 1989, sastav napuštaju rjan i Uroš, a kao zamena dola- bubnjar Jure Tkavc (ex VATOMI-). Ovom promenom EPIDEMIC ONE su definitivno postali trio, a ziku su radili isključivo kao in- umentale. Instrumentalni tec- othrash naišao je na izuzetno bar prijem kod publike. Posle stupa na Drugom YU METAL TACKU u Novom Sadu, aprila 90, momci potpisuju ugovor sa vosadskom nezavisnom kućom STARTODAY REC, u čijoj produkciji nedugo posle toga objavljuju singl »Touch Against Normality«. Za svega mesec dana kompletan tiraž je rasprodat, delom i u inostranstvu, a trenutno se očekuje objavljivanje novog materijala, koji bi u prodaji trebalo da se nađe najkasnije do septembra ove godine. Naziv mini-album je »Keep Away From Babies«, a na kaseti koja će paralelno izaći naći će se čak tri pesme više nego na vinilu. Za sve bliže informacije i poručivanje ploča možete se obratiti direktno na adresu njihovog menadžera: Voja Žugić, Mokranjčeva 12, 21.000 Novi Sad.

Sledeća dva benda koja ćemo vam predstaviti nemaju baš neke veze sa progresivnim metalom, ali zbog toga nisu manje interesantni. XENOPHOBIA je osnovana 1989. u Slovenj Gradecu. Članovi benda su veoma mladi, prosek godina im je tek oko 17, no to ne smeta da momci sviraju najortodoksniji death metal. Normalno, nešto vremena je trebalo da se stabilizuje i ustali postava koja sada izgleda ovako: Janez — gitara, Buggy — gitara, Davorin — bas, Frene — bubnjevi i Omar — vokal. Dosta su nastupali po Sloveniji sa grupama kao što su DISHARMONIC ORCHESTRA, ATROCITY, DISASTER MURMUR. Prošlog leta su snimili prvi deo u Ljubljanskom »Bon-Ton« studiju. Snimci su objavljeni pod nazivom »Fragments Of Morbid Reality«. XENOPHOBIA trenutno radi nove stvari, materijal se snima u Ljubljanskom studiju »Academy«. Sastavu se pridružio i klavijaturista, a na snimcima će koristiti i saksofon i opersku pevačicu. To nas podseća na raniji opus CELTIC FROST. ako vas interesuje, a kako će to HENOPHOBIA da zvuči biće najbolje da poručite snimke od njih samih na adresu: Janez Robnik, Tomšičeva 1, 62380 Slovenj Gradec.

Treći bend nam takođe dolazi iz Slovenije, iz malog mesta Polzele. Stilsko opredeljenje grupe PRAGWALD je power metal i to agresivnija varijanta. PRAGWALD rade u sastavu: Uroš Krišnik — bubnjevi, Iztok Kampuš — gitara, Primož Kumer — bas, Miri Agrež — gitara i Pascal Rogl — vokal. Bend je karijeru počeo još 1988, ali ozbiljniji pristup su otpočeli prošle godine. Od značajnijih nastupa pomenućemo onaj iz decembra '90, kad su svirali sa nemačkim bendom ATROCITY. Nedavno su pod producentskom palicom Zvonka Tepeša pripremili novi materijal. Jedan deo će uskoro biti realizovan na singl-ploči čiji se izlazak planira ovog meseca. Za sve informacije u vezi PRAGWALDA možete se obratiti na adresu: PRAGWALD, c/o Pascal Rogl, P.O. Box 26, 63 313 Polzela.

HARD METAL
SLAYER

HARD METAL

MIKE MONROE & W. AXL ROSE

Pružamo vam mogućnost da oglašavate u našem magazinu. Evo cena i pojedinosti oko uplata: Oglasi za kontakte, razmene ploča i muzičara, dopisivanje i sl. su besplatni. Presnimavanje ploča, kaseta, CD-ova i video kaseta, kataloška prodaja ploča, kaseta, majica, prstenja i ostalih rekvizita u oglasu do 20 reči košta 800 dinara a svaka reč preko toga je 50 dinara. Ostali oglasi: do 20 reči 500 dinara, svaka reč preko je 50 dinara.

Način uplate: Iznos koji ste izračunali da treba da platite uplatite opštom SDK uplatnicom na žiro račun br. 65700-603-7711 sa naznakom: »uplata za male oglase u listu HARD METAL« i tekst oglasa nam zajedno sa kopijom uplatnice pošaljete na adresu: HARD METAL pp 70, 21000 Novi Sad.

Svi oni koji bi hteli da zakupe čitave stranice neka nam se jave telefonom ili telefaxom da se dogovorimo oko detalja.

Zovem se Andro, slušam G'n R i IRON MAIDEN, želim da se dopisujem sa svim metalcima i metalkama a za postere ovih grupa dajem sledeće: AEROSMITH, ALICE COOPER, POISON WHITESNAKE, AC/DC i MOTLEY CRUE. Moja adresa: Podrug Andro, Žrtava Fašizma 87 g, 58000 Split.

⁂

Želela bih da se dopisujem sa metalcima iz Juge. Prednost imaju metalci sa dugom crnom kosom. Slušam METALLICU, SLAYER, TESTAMENT, i druge. Pišite! Savić Danijela, Narodnog Fronta 2, 11211 Borča.

⁂

Zovem se Nataša, imam 13 godina. Obožavam GUNS'n ROSES, SKID ROW i AC/DC. Idem u VI razred i želela bih da se dopisujem sa svim metalkama i metalcima. Moja adresa: Petrović Nataša, Žike Popovića 9, 12254 Rabrovo.

⁂

Neka mi se jave svi koji slušaju brazilski thrash — death metal i grupe DECIDE, MORBID ANGEL, MASSACRA. Sarić Predrag, Todora Panića 39, 75320 Gračanica.

⁂

Snimam HM jeftino! Spisak 10 dinara. Vaštag Robert, Vojina Žirojevića bb, 23300 Kikinda.

⁂

EXPLOSIVE!

Najveći i prvi jugoslovenski heavy metal fan club i studio za snimanje apsolutno svih vrsta heavy metala. Garantujemo najkvalitetnije snimanje u Jugoslaviji. Fantastično veliki izbor od preko 500 heavy metal compact disc-ova. Sve vrste metala, posebno death, thrash, speed, sweet, glam na još preko 2000 LP ploča. Imamo i izuzetno veliki broj heavy metal video-koncerata. Veoma važno — sve ove stvari snimamo direktno sa compact disc-ova, original ploča i original video-kaseta. Bukvalno kompletna produkcija poslednjih 15 godina. Već sad možete poručiti sve što god vam treba, besplatan veliki i opširan katalog počinjemo da šaljemo početkom juna '91. Adresa za sve porudžbine: EXPLOSIVE, pp. 70, 21000 Novi Sad.

⁂

HELLPOWER!

Jedinstvena prilika! Profesionalni audio studio za presnimavanje apsolutno svih vrsta hard rocka i heavy metala »HELLPOWER« Vam u saradnji sa »EXPLOSIVE« fan clubom nudi najveći izbor hard i heavy ploča, compact discova i mnogo maxi singlova, rariteta i pirata. Kompletne diskografije: Aerosmith, Black Sabbath, Deep Purple, Uriah Heep, Van Halen, Grand Funk Railroad, Triumph, Judas Priest, Free, Bad Company, Stevie Ray Vauhgan, Iron Maiden, Saxon, Queen, Rush, Eric Clapton, Bob Seger, U.F.O., Tank, Angel Witch, Anvil, Atomsko Sklonište, Accept, Budgie, Blackfoot, Lee Aaron, B.Ö.C., Diamond Head, Gillan, Thin Lizzy, Gary Moore, King's X, Krokus, Led Zeppelin, Loudness, Lynyrd Skynyrd, Motorhead, Frank Marino, Ozzy, Prince, Ratt, The Rods, Rainbow, Scorpions, T.N.T., Rose Tattoo, Pat Travers, ZZ Top, Y and T, Bon Jovi, Megadeth, AC-DC, W.A.S.P., Twisted Sister, Bohse Onkelz i još puno toga, kao i ogroman izbor domaćih metal bendova i brdo punka, oi-a, hard cora i new wave-a. Profi kvalitet, povoljne cene, brza isporuka. Za katalog sa preko 2000 naslova pošaljite 10 dinara koje ćemo Vam već prilikom prve porudžbine vratiti. Naša adresa je: HELLPOWER p.p. 70 21000 Novi Sad

HEADBANGERS ATTENTION!!!

United States of Music vam omogućava da nabavite originalne VIDEO KASETE sa snimcima vaših favorita. Ako pošaljete 15 dinara u preporučenom pismu, poslaćemo vam katalog sa preko 150 naslova o kojima ste do sada samo maštali (D.R.I., VENOM, KREATOR, ANTHRAX, METALLICA, N. ASSAULT. . .). NE OKLEVAJTE!!!

Pišite na adresu:
U.S.M.
c/o VUCELJA
Dragana Rakića 41
11080 Beograd

SLAUGHTER

STARZ

Platinasti porod

Dobre vibracije, odlični koncerti, puno uzavrele noćne atmosfere i ludog provoda nudi vam najnovija američka megaatrakcija Slaughter.

Up All Night, sleep all « je ne samo hit već i nitivna deviza Slaug- ra. Od dana kada je šao album »Stick It To , za Slaughter ne po- i trenutak predaha, je podređeno putu vrhu. Takva radna at- sfera im je i donela što su od početka eljkivali. Naime, u ne- ko američkih specija- vanih HM magazina guhter su bili izabrani najbolji novi bend 0.

aista čudna situacija bend koji je u počet- svog rada morao da ća da bi svirao u ne- klubovima i ti nastu- su se neslavno za- avali. Uglavnom, Mark ughter i Dana Sturm posle neuspešne ko- racije sa Vinnie Vin- tom u njegovom du V. V—Invasion li da okupe bend i da latnim slovima upišu u istoriju HM muzike. pljanje benda je dosta dugo trajalo, za sve reme Mark i Dana su neumorno radili na erijalu koji je mnogo kasnije »zaklao« eriku.

Mark se setio jednog čupavog tipa koji je o u nekoj pizzeriji, znao je da on svira gita- Doveo ga je u 'Cherooke' studio da bih ga uo kako svira. U istom studiju su snimali n Sykes i Blue Murder. Kada sam dolazio obe začuo sam odlično sviranje i pomislio: i ga, da i onaj tip svira kao Sykes bilo bi ro.' Kad sam ušao, unutra su bili Mark i (Kelly). Sve mi je bilo jasno«, priča Dana. *talo nam je samo da pronađemo bubnja-* *ra«,* nastavlja Mark. *»Dali smo oglas, na koji se javilo njih 25. Svi su poslali video-trake i dosta njih je ušlo u izbor. Istovremeno nas je zvao neki momak iz Hjustona i tražio od nas da mu platimo putne troškove do L. A, to nismo mogli da mu priuštimo. Ljudi misle da kad imaš ugovor sa disko kućom imaš i milione dolara. E, da bi imao te milione, pravo treba da prodaš milione ploča. Blas (Elias) nije hteo tek tako da odustane, pozajmio je lovu i doleteo u L. A. Kada je ušao u prostoriju i razneo bubnjeve, znali smo da je on tip za nas«.*

Trijumf na pomolu

Konačno, 28. januara 1990, njihovi snovi su postali stvarnost. Album »Stick It To Ya« je ugledao svetlo noći, a numera »Up All Night« je pronašla svoj put do zvezda. Propagandna mašinerija koja stoji iza svakog iole vrednog benda u slučaju Slaughtera je pokazala sve svoje vrednosti. Slaughter su na televiziji debitovali u emisiji »Headbangers Ball« (MTV) i od tada ih je nemoguće izbeći. Vešta manipulacija je njihovu (inače ne previše inventivnu) muziku napravila HM fanovima neophodnom. Ipak, do tada neupoznati mediji su od njih očekivali logičan nastavak Vinnie Vincenta. *»To što mi sviramo jeste spoj bluesa i stadionskog rocka sedamdesetih. Uopšte, to je muzika uz koju smo mi rasli. Ljudi su imali unapred stvorenu predstavu o našoj muzici zbog našeg predašnjeg rada sa Vinnijem. Međutim, to su bile pogrešne pretpostavke. Na svu sreću, nismo gitarski orijentisani i ne želimo da isfuravamo neke svoje egotripove. 'Stick It To Ya' je pre svega dobar rock'n'roll album, a ne muzička masturbacija«,* priča Dana.

Bilo kako bilo, Slaughter su bez ijednog održanog propagandnog koncerta prodali 500.000 ploča. Usledio je poziv na turneju sa Kiss, na insistiranje samog Gene Simmonsa. Na prvom nastupu sa Kiss, Slaughter su prvi put svirali pred velikim auditorijumom. Jedini nastupi do tada su im bili pred menadžerima i roudijima. Na noć njihovog prvog velikog 35-minutnog nastupa dobili su poruku od svoje kompanije (Chrysalis) da im se album pozlatio. I dalje željni koncertnog dokazivanja, oni su svake večeri grizli kao da je u pitanju njihova samostalna turneja. *»Jedino pravo uživanje je živa svirka. Mi o koncertima ne razmišljamo kao o poslu i još uvek nemamo dovoljno novca od toga, ali i dalje opstajemo jer sviramo iz ljubavi prema muzici. Ne postoji ni jedna druga stvar na svetu koju bi radili sa više žara«,* reče Mark i ostaje živ. Lokalni macho tipovi bi ga pitali gde je tu seks. . . no to je jedna druga priča.

Životna filozofija

Sa Vinniem, Mark I Dana su morali da glume glam-bogove, u današnjem Slaughter slučaju, bar kada su oni u pitanju, glume uopšte nema. Celokupan imidž benda je podređen čak i preteranoj jednostavnosti, koje se do juče stideo svaki uspešniji HM bend. Očito je da je taj neobavezni pristup urodio plodom jer su Slaughter dokazali klincima da su isti kao i oni. Čak je i celokupna tematika današnje heavy lirike izbačena iz njihovih pesama. *»Mi ne možemo da pevamo o Harleyima, uličnim bandama, tatuima i ratovima. To nismo mi, to nas ne pogađa. Da o tome pišemo ne bi bili autentični, a to je onaj kvalitet zbog koga je ipak milion klinaca ušlo u radnju, izvadilo novac i reklo: 'Ja hoću album Slaughtera'. Mi ne poručujemo publici da ide da se napija i da divlja. Naša poruka je: idite i uživajte u životu, smehu i ljubavi i budite srećni. Nadam se da smo napravili album koji će publika moći baš tako da prihvati i da se dobro zabavlja uz našu muziku«,* objašnjava Mark.

Sledeći upute propagandne mašinerije, Slaughter su na tržište izbacili dva singla koji su ponovili uspeh prvog. U pitanju su bile numere »Fly To The Angels« i »Spend My Life«. Velika turneja sa Kiss bila je završena u novembru 1990. Koristeći povoljnu situaciju, Slaughter su objavili vinilni zapis sa živih nastupa. Album »Stick It Live« je dospeo u prodavnice početkom januara 1991., a istovremeno sa objavljivanjem audio zapisa na tržištu se pojavila i njihova prva dugometražna video kaseta »From The Begining«. U oba slučaja Slaughter su predstavljeni kao izvrstan koncertni bend koji je svoj izvođački zenit već dostigao. Prvi nastupi u Evropi (kao predgrupa Cinderelli) na žalost su bili otkazani zbog rata u zalivu. Slaughter su ipak obećali da će doći i pokazati kako se svira dobar rock.

»Evropa je za nas bila poseban izazov. Međutim, sve je propalo zbog neke budale koja je namerno pritisnula dugme uništenja. Mi smo zbog opšte bezbednosti morali da otkažemo turneju, iako nam se to nije radilo. Nama 30 minuta nastupa nikada nije bilo dovoljno. Na turneji po S. A. D. svaku svirku smo počinjali bar pet minuta ranije. U Evropi bi koncert kretao sa barem petnaest minuta ekstravremena. Ipak, prilika za koncerte će biti i dalje«, priča Dana.

Novi kraljevi heavy mašinerije uspešno sumiraju protekle račune i, što je sasvim sigurno, spremaju još proračunatiji prepad na tržište, pošto im se pojavi novi LP, koji se po Markovim rečima može očekivati pred kraj godine. Kada i taj dan dođe, videćemo da li bi Slaughter snimili još bolji prvi LP da su prethodno imali 200 koncerata. . . ili im je i onih nekoliko za menadžere bilo dovoljno za odličnu ploču. Do novog pokolja ostanite budni tokom noći.

● **David Vartabedijan**

SONGS

Kao što smo obećali. . . Nastavljamo sa objavljivanjem vama najinteresantnijih tekstova pesama. I dalje nam se javljajte sa vašim predlozima.

LAYER

sons In The Abyss

sic: Hanneman/Lyrics: Araya)

ors Edge
lines The Dead
isions In My Head
icipation Of Stimulation
Kill The Exhilaration

se Your Eyes
k Deep In Your Soul
p Outside Yourself
l Let Your Mind Go
zen Eyes Stare Deep In Your Mind As You Die

se Your Eyes
l Forget Your Name
p Outside Yourself
l Let Your thoughts Brain
You Go Insane. . . Insane

rt Flesh
Bloody Tomb
Decoration Splater Brightens The Room
Execution A Sadist Ritual
d Intervals Of Mind Residuals

se Your Eyes
k Deep In Your Soul
p Outside Yourself
l Let Your Mind Go
zen Eyes Stare Deep In Your Mind As You Die

se Your Eyes. . . And Forget Your Name
p Outside Yourself. . . And Let Your Thoughts Brain
You Go Insane. . . Insane

nate Seed. . . To Watch You Bleed
Demanding Physical need. . . Desecrated Eviscerated
nes Prostrated

EXTREME »More Than Words«

(written by Nuno Bttncourt and Gary Cherone)

Saying I Love You
Is not the words
I want to hear from you
It's not that I want you
Not to say
But if you only knew

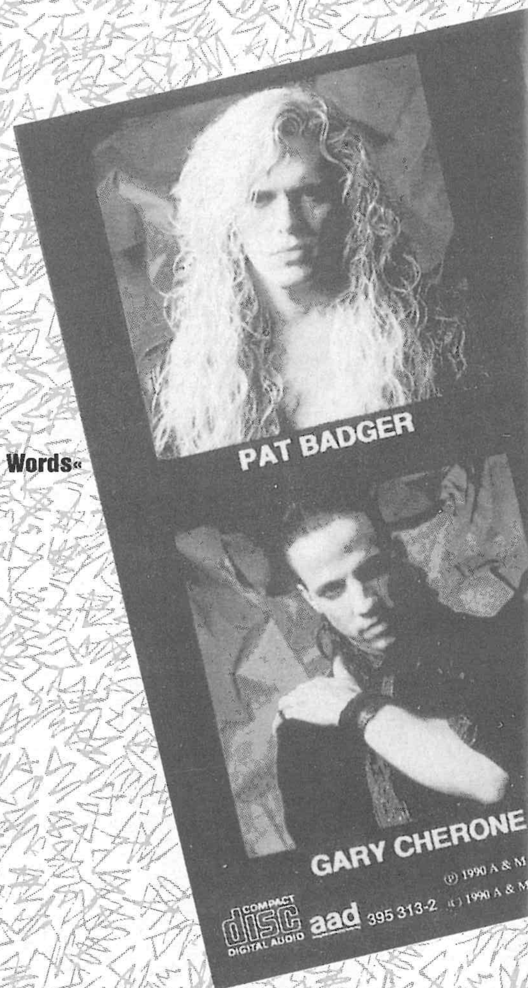
How easy
It would be to
Show me how You Feel

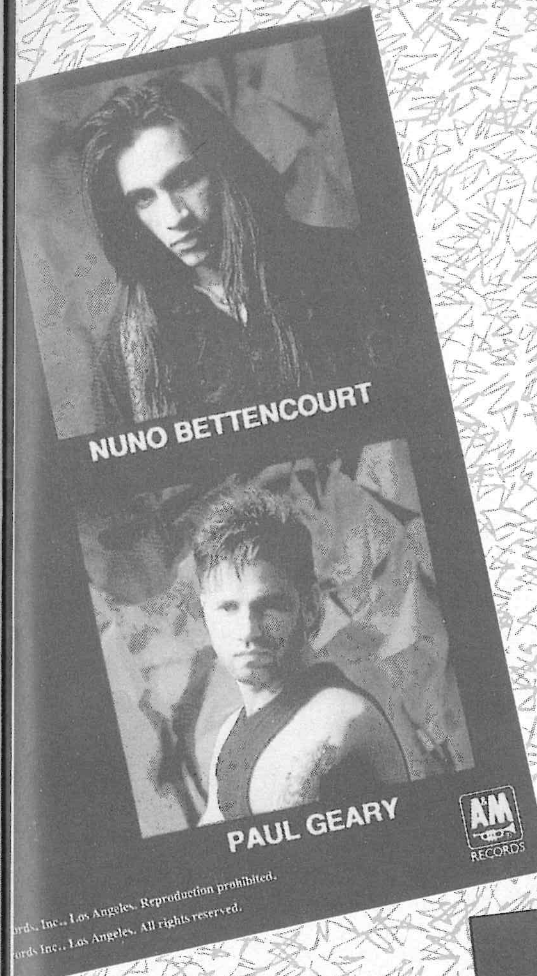
More than words
Is all you have to do
To make it real
Than you wouldn't
Have to say
Than you love me
I' d already know

What would you do?
If my heart
Was torn in two
More than words
To show you feel
That your love
For me is real
What would you say
If I took
Those words away
Then you couldn't
Make thnigs new
Just by saying
»I Love You«
More than words
More than words

Now that I've tried to
Talk to you
And make you understand
All you have to do
Is close your eyes
And just reach out your hands

And touch me
Hold me close
Don't ever let me go
More than words
Is all I ever
Needed you to show
Then you wouldn't
Have to say
That you love me
Cause I'd already know

AC/DC Thunderstruck

(music/lyrics: A. Young/M. Young)

Ah Thunderstruck
Ah Thunderstruck

Thunder, thunder, thunder
I was caught
In the middle of a railroad track (Thunder)
I looked around
And I know there was no turning back (Thunder)
My mind raced
There was no help no help from you (Thunder)
Sound Of drums
Beating in my heart
The thunder of guns tore me apart
Youve been thunderstruck

Rode down the highway
Broke the limit we hit the ton
Went through Texas yeah Texas
And we have some fun
We meet some girls
Some dancers who gave the good time
Broke all the rules

Played all the fools yeah, yeah
They they they been our minds

I was shakin at the knees
Could I come again please
Yeah them ladies were too kind

Youve been thunderstruck
Thunderstruck

I was shakin at the knees
could i come again please

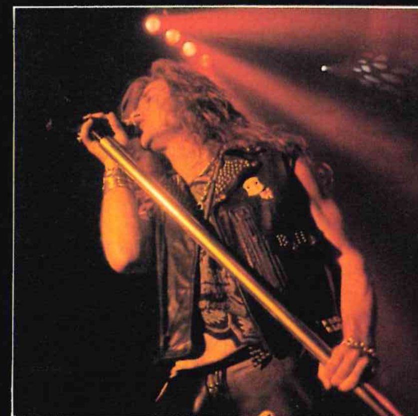
Ah thnuderstruck
thunderstruck
Yeah yeah thunderstruck
Thunderstruck, thunderstruck
Yea yea yea said yea

It s alright
were doing fine
Yeah its alright
We re doing fine, fine, fine
Thunderstruck
Thunderstruck Yeah thunderstruck

MR. BIG/WHITE LION

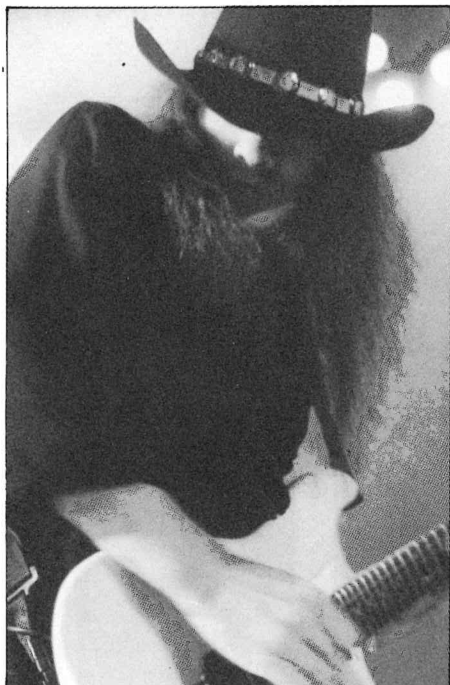
12. 05. 1991., Circus Krone, Minhen

Američki bendovi ove godine zaista nemaju sreće u Evropi. To se prvenstveno odnosi na ove, sladunjave sweet/glam sastave. Prvo je početkom januara zbog izuzetno slabog interesovanja otkazana turneja multi platinastih RATT (koji u Americi prodaju milione ploča a u Evropi ne mogu da skupe više od par stotina posetilaca po nastupu), zatim je ne dugo posle toga, zbog rata u Zalivu otkazana mesecima unapred rasprodata turneja SLAUGHTER i CINDERELLA, da bi kao zadnja nada evropskoj publici grupa WARRANT otkazala gostovanja na turneji DAVID LEE ROTHa pretprošlog meseca. Već ne verujući da će sve proći u redu, s obzirom da je desetak dana pre koncerta WHITE LION stiglo zvanično obaveštenje da će umesto prvobitno najavljenih EXTREME kao predgrupa svirati MR BIG, krenuli smo iz prohladnog Beograda (sa pet sati zakašnjenja — thanx to JAT) u hladan i kišovit Minhen. Kiša je lila kao iz kabla a tog dana kada je bio koncert (nedelja) nije bilo ni besne mačke na ulici i tako su postojali svi preduslovi za nova otkazivanja. Za divno ču- →

ıhenski Circus Krone te večeri bio je iz-
ıjući dobro popunjen (kapacitet otprili-
0 — 3000 ljudi), tako da se i moje ras-
nje po pitanju cele stvari bitno popravi-
tla su se na vreme ugasila i posle uvod-
ktova »Daddy, Brother, Lover, Little
ıa bini su počeli svoj šou MR BIG. Izne-
ći dobar sound, skroman light i veoma
ni Eric Martin, Billy Sheehan i Paul Gil-
z pomoć bubnjara Pat Torpey-a vrlo
u pokrenuli veći deo publike. Nastavlja-
tvarima sa novog albuma (Lean Into It) i
š odgovarajućim redosledom: »Alive
ckin'«, »Voodoo Kiss«, »Road To Ruin«.
ući ovakav sastav kao što je MR BIG
alo bi se parada solo tačaka i gnjavlje-
trumenata do iznemoglosti publike, ali
ıije desilo jer su i Billy Sheehan na basu
Gilbert na gitari imali veoma kratke i odlične solo deonice, idealno komponovane i da li je potrebno reći — virtuozno odsvirane. Za one koji sviraju gitaru bilo bi interesantno da pomenemo da je Paul Gilbert tokom svoje solo deonice koristio i burgiju (!) za stvaranje što interesantnijih zvukova. MR BIG nam još sviraju »Green Tinted Sixties Mind«, »Take A Walk« (sa prvog albuma), »A Little To Lose« i na kraju njihov najveći hit — »Addicted To That Rush«. Oko 45 minuta odlične, zdrave i perfektno tačno odsvirane svirke ostavile su i više nego zadovoljne posetioce koji su počeli da se pripremaju za zvezde večeri — WHITE LION. Devojčice počinju da se guraju do prvih redova, a atmosfera kulminira posle petnaestak minuta pauze kada se kroz dim i mrak prolamaju zvuci »Lights And Thunder«. Momci iz WHITE LION i te kako opravdavaju status glavnog benda koji iza sebe ima višestruke platinaste, zlatne i ko-zna još kakve albume.

Puno glasniji od predgrupe, sa većim rampama rasvete i za ovu priliku pojačani klavijaturistom na bini WHITE LION su jednostavno i izgledali i zvučali — svetski. Bez prekida nadovezuju se još mega hit »Hungry«, pa »Fight To Survive« i najnoviji singl »Love Dont Come Easy«. Sve funkcioniše perfektno, Mike Tramp i najveće deonice peva sa lakoćom, Vito Bratta gitarista nekako stoji u pozadini a basista James Lomenzo pravi ršum stalno stajući na rukohvat prvim redovima. Na bini se već nalazi dosta ženskog veša kada je Vito Bratta počeo da svira predivnu instrumentalnu baladu »Blue Monday« posvećeno nedavno umrlom Steve Ray Voughan-u. Malo me je iznenadilo da WHITE LION nisu baš preterano posvetili pažnju njihovom prethodnom albumu »Big Game«. Mike Tramp je odličan frontmen, ima razrađenu savršenu komunikaciju sa publikom koja na svaki njegov mig peva sve refrene (i još pomalo više). Još kada kažemo da je pokupio sve sitne fazone David Lee Roth-a i Axl Rose-a onda nam to daje kompletniju sliku. Od poznatijih stvari WHITE LION još sviraju »Cry For Freedoom«, »War Song«, »Sheš got Everything«, pa »Wait« i konačno na bis baladu sa drugog albuma »When The Children Cry« i urnebesnu verziju stare stvari GOLDEN EARING »Radar Love«. Posle stotinak minuta nastupa WHITE LION svaki prosečan fan bi morao da bude potpuno zadovoljan. Sve je potpuno korektno odsvirano, kompletan show je bio na najvišem mogućem nivou. Čak i sami bendovi su sa dosta entuzijazma sve odradili a razlog treba tražiti u tome da im je ovo bio tek treći koncert ovogodišnje turneje.

Priznajem da nisam baš neki veliki obožavalac WHITE LION i MR BIG ali isto tako priznajem da je ovo bio jedan izvrstan koncert, urađen po svim svetskim standardima. Bendovi su zaista sjajno zvučali i jednostavno nemam baš nikakvih zamerki za bilo šta. Dok sam uživao u show-u pomislio sam kako je šteta što konkretno baš ovi bendovi nisu malo

poznatiji i kod nas jer su stvarno više nego izvrsni. Da nije baš sasvim tako uverio sam se posle koncerta kada smo se upoznali sa grupicom mladih iz Slovenije koji su u Minhen takođe došli samo zbog toga. Sve u svemu preporučujem svima koji još nisu imali prilike da slušaju i gledaju WHITE LION i MR BIG da to što pre učine jer se sigurno neće pokajati.

Prvo fotografisao, pa posle desetak dana i pisao Konstantin Polzović

BOMBARDER

**arajevski BOMBARDER je na oskudnoj domaćoj speed metal sceni tvrdogla-
n upornošću svojih lidera uspio opstati
ıt godina. Za to vrijeme u bendu su se de-
ı manje značajne personalne promjene.
ogo značajnija su dva snimljena albuma:
ɔeed kill« i »Bez milosti«. Ploča »Bez mi-
ti«** rađena je tokom ljeta 1990, ponovo u
diju »Vogue« i sa istim producentom (Mus-
ı Čengić) i, nakon brojnih komplikacija u
i štampanja, rezanja i ko-zna-čega-sve, na-
ɔn je krenula u osvajanje slušalaca. Prvo
dstavljanje četiri nove stvari upriličeno je
tradicionalnom YU Heavy metal festu, još u
ʼembru prošle godine, a na promociju se
ralo čekati sve do prije nekoliko dana.
ɹastup je otvorio specijalni gost večeri, ve-
ɹn Ljubiša Racić sa svojom FORMULOM 4,
i je petnaestominutnim programom nasto-
zagrijati nekoliko stotina vatrenih fanova
MBARDERA. Nakon kraće pauze, Formula
amijenila je zahuktala četvorka domaćina.
ɹući da je solo gitarist Jasmin Lamađama u
sci, postavu trenutno čine gitarist-kompo-
ır Maho Šiljdedić, vokal-tekstopisac Nenad
šo Kovačević, bubnjar Senad Marava i ba-
Senad Ljubunčić. Posebno za ovu priliku,
ıdu se priključio i džinovski malj u Nešinim
ama, grdosija nalik na bačvu nabijenu na
ac, prava ilustracija naziva nove ploče. Ni-
nije dobio maljem po glavi, ali smo svi do-
zvukom po ušima.
Jvijek sam u dilemi kada želim nešto da ka-
ı o Nešinom vokalu: nisam siguran da li je
govo glasanje ispravno nazvati pjevanjem.
je mješavina urlika i grmljavine kroz koju se
aznaju krvoločni tekstovi i koja je gotovo
puno lišena melodije. Ukratko, to je pravi
k na uši! Interesantna je stvar da fanovi
ɔvalno obožavaju Nešu. On je razjarena zvi-
na sceni, ali u direktnom kontaktu sa publikom uvijek je susretljiv, duhovit i dobro raspoložen. Uloga frontmena izuzetno mu pristaje i on je zaslužan što njegov bend ima veoma odanu publiku. To je, možda, nepravedno prema Mahi, čovjeku koji je muzički odgovoran za kompletan opus BOMBARDERA i koji je sigurno najkvalitetniji muzičar u grupi. S druge strane, Nešino potpuno preuzimanje komunikacije sa obožavaocima Mahi dopušta da se potpuno posveti gitarističkim obavezama, što i nije bez značaja, naročito sada kada je solo gitarista odsutan zbog JNA. A Maho je u tome uspješan. Tačnije, sve uloge u Bombarderu ispravno su podijeljene. Od ritam-sekcije speed benda očekuje se čvrstina, brzina i preciznost. Oba Senada rade vrijedno i bez naročitog isticanja.

Posjetioci su pokazali da dobro poznaju oba albuma svojih ljubimaca i, što se prijema tiče, gotovo da nije bilo razlike da li se svira »Kuga«, »Crna sjenka« ili »Horde« sa prvog ili »Princeza«, »Speed metal manijak« ili »Noći užasa« sa novog albuma. Popularnost »himne« »Metalni bog« dostižu »Propast« i »Kopač grobova«, koji se već traže skandiranjem drmoglavaca, dok bolju prođu kod nešto starije publike ima zanimljiva obrada Hawkwinda »Metalna neman«. Simpatizeri Bombardera u prosjeku su vrlo mladi, tinejdžeri puni energije koji traže način da se isprazne. Pravo je čudo što su, nakon više od sat drmanja, sve glave ostale na svojim mjestima. Divljanja, skakanja, urlanja i trešenja glavama bilo je toliko da se ne bih iznenadila da su se neke glave jednostavno otkačile sa vratova. Ništa od toga, svi su se razišli čitavi, zadovoljni i mrtvi umorni — baš kao i Nešo koji se dva dana oporavljao od promocije. Zato ćete razgovor s njim pročitati idući put. . .

Marinela Domančić

JUN 1991

Najprodavaniji Compact Discovi, Nemačka, Maj 91.

1. **SEPULTURA — Arise**
2. **PINK CREAM 69 — One Size Fits All**
3. **GRAT WHITE — Hooked**
4. **SAXON — Solid Ball Of Rock**
5. **AC/DC — The Razors Edge**
6. **TESLA — Five Mans Acoustic Jam**
7. **DAVID LEE ROTH — A Little Aint Enough**
8. **DARK ANGEL — Time Does Not Heal**
9. **ACCUSER — Double Talk**
10. **MOTORHEAD — 1916**
11. **WARRANT — Cherry Pie**
12. **ICED EARTH — Iced Earth**
13. **RE — ANIMATOR — Laughing**
14. **D. A. D. — No Fuel Left For Plgrims**
15. **RUNNING WILD — Blazon Stone**
16. **EXTREME II — Pornograffitti**
17. **DORO — Rare Diamonds**
18. **RAVEN — Architetcs Of Fear**
19. **KATMANDU — Katmandu**
20. **CINDERELLA — Heartbreak Station**

Nemačka top lista (po izboru redakcije METAL HAMMER-a)

1. **ARMORED SAINT — Symbol Of Salvation**
2. **METAL CHURCH — The Human Factor**
3. **SEPULTURA — Arise**
4. **MR BIG — Lean Into It**
5. **CASANOVA — Casanova**
6. **TYKETTO — Dont Come Easy**
7. **MIND FUNK — Mind Funk**
8. **MOTORHEAD — 1916**
9. **MORDRED — In This Life**
10. **MORGOTH — Cursed**

Najpopularniji albumi u Engleskoj:

1. **MIND FUNK — Mind Funk**
2. **WHITE LION — Mane Atraction**
3. **JELLYFISH — Belly Button**
4. **SEPULTURA — Arise**
5. **HEADS UP — Duke**
6. **BIG TROUBLE HOUSE — Mouthful Of Violence**
7. **JUNK MONKEYS — Five Star Fling**
8. **GREAT WHITE — Hooked**
9. **HELLOWEEN — Pink Bubble Go Ape**
10. **JESUS LIZARD — Goat**

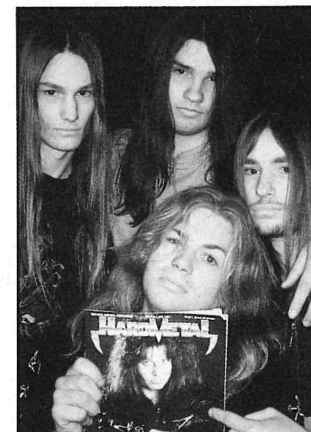
HARD METAL TOP — izbor čitalaca našeg magazina

1. **SEPULTURA — Arise**
2. **U. D. O. — Timebomb**
3. **IRON MAIDEN — No Prayer For The Dying**
4. **AC/DC — Razors Edge**
5. **SAXON — Solid Ball Of Rock**
6. **JUDAS PRIEST — Painkiller**
7. **PANTERA — Cowboys From Hell**
8. **SKID ROW — Skid Row**
9. **POISON — Flesh And Blood**
10. **SLAYER — Seasons In the Abyss**
11. **KREATOR — Coma Of Souls**
12. **CINDERELLA — heartbreak Station**
13. **HELLOWEEN — Pink Buble Go Ape**
14. **MOTORHEAD — 1916**
15. **WINGER — In The Heart Of The Young**
16. **JON BON JOVI — Blaze Of Glory**
17. **MEGADETH — Rust In Peace**
18. **BRUCE DICKINSON — Tattoed Millionare**
19. **FAITH NO MORE — The Real Thing**
20. **OBITUARY — Cause Of Death**

Molimo sve čitaoce da nastave sa slanjem predloga za top listu. Podsećamo vas da u izbor ulaze svi albumi za koje mislite da su dobri i aktuelni. U sledećem broju najsretniju top listu nagradićemo sa original video kasetom BRUCE DICKINSON — Dive! Dive! Dive! Pišite!! Adresa: HARD METAL TOP, pp 70, 21000 Novi Sad, YU

HARD METAL TOP — izbor redakcije

1. **METAL CHURCH — Human Factor**
2. **PANTERA — Cowboys From Hell**
3. **U. D. O. — Timebomb**
4. **WHITE LION — Mane Atraction**
5. **PINK CREAM 69 — One Size Fits All**
6. **ARMORED SAINT — Symbol Of Salvation**
7. **ACCEPT — Stayin A Life, live in Japan 1985.**
8. **MR BIG — Lean Into It**
9. **SEPULTURA — Arise**
10. **MORDRED — In This Life**

Gosti muzičari — BLOODBATH

1. **SEPULTURA — Arise**
2. **MORBID ANGEL — Blessed Are The Sick**
3. **ANNATHEMA — Empire Of Noise**
4. **ENTOMBED — Left Hand Path**
5. **SODOM — Better Off Dead**

METALMANIA TOP 10.

1. **»Mane Attraction« WHITE LION (Atlantic)**
2. **»Arise« SEPULTURA (Roadrunner)**
3. **»Lean Into It« MR. BIG (Atlantic)**
4. **»The Rezors Edge« AC/DC (Atco Records)**
5. **»Pink Bubbles Go Ape« HELLOWEEN (EMI)**
6. **»Empire« QUEENSRŸCHE (EMI USA)**
7. **»Hooked« GREAT WHTTE (Capitol)**
8. **»Rust In Peace« MEGADETH (Capitol)**
9. **»1916« MOTÖRHEAD (Epio)**
10. **»After The Rain« NELSON (Geffon)**

Vixen

Na tragu većeg uspeha. . .

**ina ženskih bendova u po-
noj muzici, izložena je raz-
n analitičkim pristupima, i
ne uspevajući, što je sas-
ogično, da pronađe »opšti«
l uzet kao osnovu za sva
eća poređenja. Kad je hard
heavy metal u pitanju, si-
a je nešto jasnija, i lakša
nvatanje. Vixen se kreću
ma uspeha, i ako su još
daleko od masovnog pri-
a.**

Ako pratimo istorijat ženskih sastava, bar kad je u pitanju »tvrđa« varijanta od dana glamuroznih i u mnogo čemu posebnih **The Runaways**, pa do »invazije« britanskog HM buma s početka osamdesetih, ogledanih u ovakvoj varijanti, u sastavima kao što su **Girlschool** (što bi Lemmy rekao **Galschool**) ili **Rock Goodes**, čisto ženski sastavi u razmacima imali su kakvu-takvu dužu ili kraću aktuelnost. Egzistirao je i egzistira veliki broj mešovitih muško-ženskih postava, gde je uloga lepšeg pola, bilo u autorskoj ili nekoj drugoj varijanti lidera imala i ima prevagu. Svakog dana smo i svedoci dolazaka novih zanimljivih imena.

Vixen do sada imaju objavljena dva albumska, kompakt ili kasetna izdanja. Ovaj američki kvartet, rešio je da ide težim, ali delotvornijim putem. Drugim rečima: ploče i koncerti, ovo drugo naročito je bar do sada ispoljeno u priličnoj meri. Vixen su više puta nastupale na raznim manje ili više važnim »Open Air« festivalima, ne libeći se da često budu predgrupa nekoj afirmisanijoj postavi. Takav je slučaj bio i tokom jednog dela evropske turneje Deep Purple-a, na kojem su kao zagrevanje (možda je preteška reč) poslužile i ove »sjajne« i »u živo« sve bolje devojke.

Direktno, bez predrasuda

Na početku, ali s konstatacijom da taj proces još nije završen, stvari su se odvijale sporo, i band je nailazio na razne nepotrebne predrasude. To će potvrditi i bubnjarka Roxi Petrucci: »Zbilja je u početku bilo veoma teško za nas, jer ženske postave kako god uzeli u obzir nisu baš dugo ostajale u poslu. Reper su mnogima i dalje Runaways, iako je vreme kad su one radile, u mnogo čemu bilo drugačije. Kad smo tražile managera, svi su nam govorili, zašto ne pravimo pop muziku. Drugi su opet mislili da na sceni treba više da se prikazujemo. Ljudi bi uvek mislili, da tačno znaju šta je za nas najbolje. Kad smo ipak pronašli našeg managera, opet je bilo problema da dobijemo ugovor za snimanje ploče. Tako je dolazilo do toga da su u izdavačkim kućama uvek govorili: »O, ne samo ne ženski band. Na, žalost još uvek nema mnogo ženskih bandova, ali će Vixen uvek biti tu.«

Prvi album »Vixen« (1988.), i pored svih znakova slabosti, koje sobom nosi debi izdanje, pokazano je kojim će se putem kretati muzika koju devojke izvode. **Mainstream rock**, tvrdo odsviran, ali emotivno interpretiran, pogodan za radijsku upotrebu, s naglaskom na ljubavnim temama. Prvi album je nosio više numera, koje su bile delo drugih autora, isto tako jedan broj pesama nije nosio sa sobom i željeni kvalitet, ali će sve stvari doći na svoje mesto već na drugoj ploči. Vixen su ipak uspele da skrenu pažnju na sebe, ne samo na svoj izgled, već i na muziku koju izvode. Gitaristkinja **Jan Kuehnemud** će godinu dana kasnije izjaviti: »Imale ,smo razne ideje, ali nismo dobijale priliku, da za prvi album same napišemo songove. Mnogi su mislili da mi nismo u stanju da pišemo vlastite pesme, ali mi možemo! Kod prvog albuma stvarno, nismo imale tu mogućnost, jer smo u toj postavi bile tek kratko vreme. »Za Rev It Up«, uzeli smo sebi daleko više vremena, i bile smo uverene da možemo to da uradimo. I napisale smo naše songove same.«

Drugi album »Rev It Up«, predstavljao je verovatno za svakoga ko je do tada pratio Vixen, prijatno iznenađenje. Posebno bi se ovakva konstatacija mogla odnositi na »instant« zvezdu **Richard Marxa.** On im je svojevremeno nudio svoje kompozicije, na debi albumu potpisan je kao autor jedne numere, i učestvovao je u aranžmanima i produkciji, a svoje kompozicije je hteo da uvali i za njihov drugi album. Ne ulazeći u razloge ovog možda prenaglašenog i možda previše umetnutog sukoba, konflikt sa Marxom još nije okončan. Bilo kako bilo, Richard Marx nije verovao u njihov talenat, ne prestajući da im daje savete, kako bi bilo dobro da im on daje svoje kompozicije.

Svejedno, »Rev It Up« su dočekali hvalospevi, a jedan deo medijskih sredstava informisanja, nazivao ih je i »novim **Heartom**«, upoređujući način sklapanja glasova u muzici Vixen-a, sa načinom na koji to rade sestre **Vilson.**

Ceo album je za klasu bolji od prethodnog. Među udarnim numerama našle su se hitoidne: »Love Is A Killer« i »Streets In Paradise«. Od devet pesama samo su »Bad Raputation« i »Only A Heartobeat Away«, ispale nešto slabije od ostalih. Devojke su potpuno ovladale tvrđim stvarima »Wrecking Ball«, popom »How Much Love«, mekšim momentima »It Wouldn't Be Love«.

Drugi album Vixena, širom je otvorio vrata uspeha ovom kvartetu. Poređenja sa Heartom su sve češća, kao i pozivi za koncerte. Devojke su bar za sada svoju karijeru bazirale na promovisanje po evropskim gradovima, gde je i interesovanje nešto veće. Vrata uspeha za Vixen, su širom otvorena. Ipak treba sačekati i nova izdanja, i naročito novi album, koji bi još se ne zna tačno kada, ali bi trebao biti objavljen do kraja godine. Vixen su trenutno najaktuelniji female band u ovoj fah oblasti. Na njima je da se i u budućnosti potvrde.

● **Branimir Lokner**

FRANK MARINO

»Juggernaut« (1982.)

Strange Dreams/ Midnight Highway/ Stories of a Hero/ Free/ Maybe It's Time/ Ditch Queen/ For Your Love/ Juggernaut CBS Records. Producent: Frank Marino

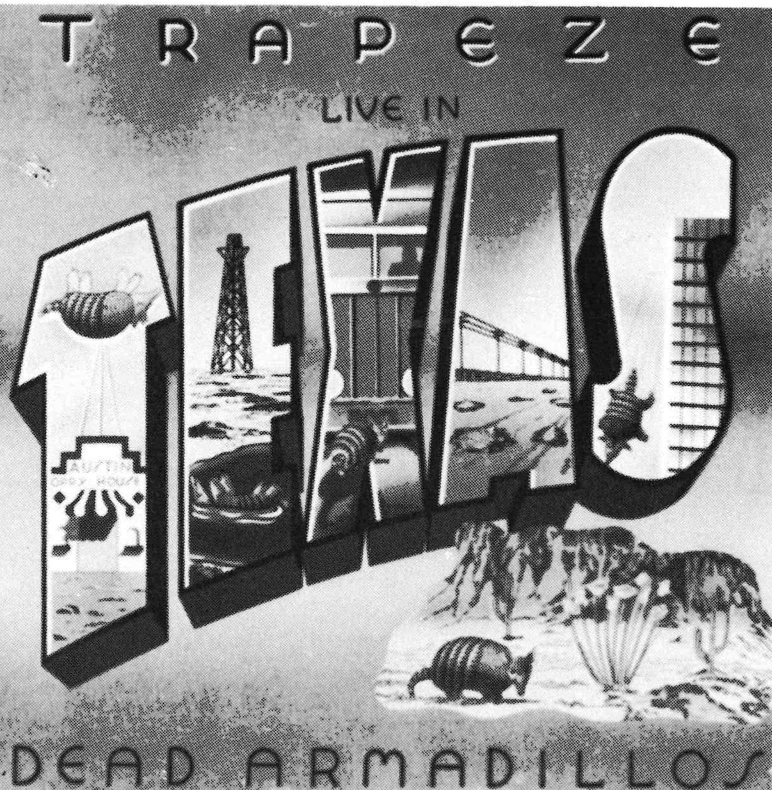
Rad kanadskog gitariste i pevača **FRANK MARINA** možemo podeliti u tri faze: prva je vezana za grupu **Mahogany Rush,** od 1972—1975. godine, zatim kada je njegovo ime stajalo ispred naziva te grupe (1976—1980) i konačno, od 1981. do 1988. (pa i do danas) kada deluje kao solo izvođač, mada je njegov prateći sastav **Mahogany Rush** ostao manje-više nepromenjen. Od samog početka karijere svrstan je u red ljudi na koje je **Jimi Hendrix** sa svojom muzikom imao snažnog uticaja, mada se **MARINO** vremenom u dobroj meri oslobodio te influence i pravio sve originalnije albume. Kao (slobodno možemo reći) vrhunac njegove karijere pojavio se 1982. godine album **»Juggernaut«**, deseti u **MARINOVOM** opusu. Mada je posle ove ploče objavio još jedan studijski i dupli uživo album, **»Juggernaut«** je njegovo ubedljivo najbolje diskografsko ostvarenje, koje teško da će ikada uspeti da nadmaši (ako uopšte bude dalje radio na tom planu).

Ceo projekat odiše poletnom atmosferom, pesme se prosto slivaju jedna u drugu, čineći kompaktnu celinu, mada album nije konceptualnog karaktera. Fenomenalna produkcija, koju je, kao i uvek uradio sam **F. M,** zvuči nestvarno dobro, dovodeći slušaoca u dilemu da li se radi o ploči iz 1982. ili pak desetak godina kasnije. Svi instrumenti odlično su odsvirani, naročito se u sjajnom svetlu predstavio bubnjar **Timm Biery,** sa iznenadnim i neočekivanim aranžmanskim rešenjima. Posebna priča cele ploče je pevanje, gde moćni glas **FRANK MARINA** dolazi do punog izražaja kako u suptilnoj **»Stories of a Hero«,** emotivnoj **»For Your Love«,** mističnoj **»Strange Dreams«,** tako i u energičnim, razornim **»Midnight Highway«,** **»Free«** ili naslovnoj **»Juggernaut«.** I poklonici virtuoznog soliranja na gitari mogu mnogo toga naučiti u divljem solo-izletu **MARINA** u kompoziciji **»Ditch Queen«,** gde ćete sami sebe uhvatiti da vam gitarska deonica od 4 minuta nikako ne može da dosadi. Rečju, album koi sadrži sve potrebne atrubite da bi bio dobar, a ono što ga čini izuzetnim i stavlja u red »forever« izdanja svakako je neka čudna vrsta magije koja vas obuzima svih četrdesetak minuta koliko traje ovo remek-delo.

Ploču bih najtoplije preporučio svim poštovaocima **Jimi Hendrix-a,** jer, lično smatram, da je pokojni **Jimi** bio živ 1982 verovatno bi napravio ploču sličnu ovoj, ako ne i istu. **Boba**

TRAPEZE

»Live In Texas-Dead Armadillos«. Aura. 1981.
Mel Galley: Guitar, vocals. Pete Wright: Bass. Peter Goalby: Vocals. Steve B-ray: Drums
Side 1: Back Street Love, Hold On, Midnight Fluyer.
Side 2: You Are The Music We're Just The Band, B-lack Cloud, Way Bck To The Bone.

Trapeze su sigurno bili jedan od bandova koji je u svojim raznim postavama u vlastitim redovima imao zapažen broj poznatih i cenjenih muzičara, instrumentalista pevača. Po imenima trebali su u gotovo svim fazama i postavama predstavljati superatrakciju, iako ih je uspeh u očekivanoj meri kao po pravilu mimoilazio. Sa sedam albuma, od kojih su neki bili prosečni, neki malo bolji, a tek jedan ili dva u potpunosti zadovoljavajući, band naravno nije mogao ni očekivati neki bolji tretman. Iako su bili britanski band, u ovoj sredini, pa i šire gledano u evropskim razmerama, prolazili su uglavnom sa slabijim komercijalnim i tiražnim uspehom. Ipak, njihova popularnost u jednom delu, naročito u južnijim krajevima Amerike, bila je neočekivano velika, tako da se band tokom većeg dela karijere koncertno učvrstilo i ustalio na toj teritoriji. Kao što je poznato u Trapezeu je jedno vreme svirao bas i pevao Glen Hughes, a bubnjar bio cenjeni Dave Holland. Nakon trećeg albuma »Medusa« (1973.) Hughes je prešao u Deep Purple. Kreativna okosnica banda gitarista Mel Galley jedno vreme je svirao u Whtesnakeu, a pevač iz jedne od poslednjih faza Peter Goalby u povratničkoj postavi Uriah Heepa. Najaktivniji od svih Trapeze članova i dalje je Mel Galley, koji je veoma čest učesnik raznih projekata (»Phenomena 1 i 11) i cenjeni studijski svirač.

»Live In Texas — Dead Armadillos« sačuvan je kao živi dokument Trapeza iz odlazećih dana. Sve što je nudio ovaj band preko svojih ploča: »You Are The Music«, »Hot Wire«, »Hold On« (ovo su nazivi samo nekih od albuma) u najtipičnijem svetlu bilo je projektovano u »live« verziji. Simpatičan miks boogija i hard rocka obogaćen instrumentalistički jakom pratnjom — bili su osnovni postulati Trapeze stila. Ovaj sastav, takođe, nikad nije uspeo da postigne onoliko koliko se po imenima ljudi koji su upotpunjavali postave, to dalo očekivati. »Live In Texas — Dead Armadillos«, i kao dokument najvernije je projektovao vrednost ovog sastava.

Branimir Lokner

GIRL

»Sheer Greed«

(Jet). 1980. Philip Lewis: Vocals. Gerry Laffy: Guitar. Simon Laffy: Bass. Phil Collen: Guitar. Dave Gaynor: Drums.

Side 1: Hollywood Tease, The Things You Say, Lovely Lorraine, Strawberries, Little Miss Ann, Doctor Doctor.
Side 2: Do You Love Me, Take Me Dancing, What's Up, Passing Clouds, My Number, Hartbreak America.

Britanski glamour, bilo da je u pitanju pop, rock, hard i heavy metal, u muzičkoj varijanti je pojava koja je oduvek imala i ima korene i tradiciju. Revival britanskog HM s početka osamdesetih u startu je imao i svoju glamurizovanu varijantu, koju su pre svih činili sledeći sastavi: Rox, Wratchild, Silver Wing i najinteresantniji iz ove gomile Girl.

Na engleskim klupskim prostorima sa »klasičnim« imageom pojavili su se prvi put 79 godine. Ono što ih je donekle u dobroj meri odvajalo iz grupa sličnih, bila je izvanredna sviračka podloga, kao i atraktivan vokal Phil Lewisa. Veoma brzo za njih se zainteresovala disko kuća »Jet«, koja im je ponudila i primamljiv ugovor. Debi album naziva »Sheer Greed«, urađen pod producentskom palicom sjajnog Chris Tsnagaridesa bio je pun pogodak. Visok kvalitet kompletnog materijala odlikovala je britka gitarska svirka, potpomognuta preciznim, savršeno kontrolisanim i u visokim registrima, prilično tipičnim vokalom Phila Lewisa. Gitarske zvezde Gerry Laffey i Phil Collen sačinjavali su uigran tandem, koji nije izvodio prežvakane unisone deonice, već se odlikovao prilično »suptilnijom« sviračkom, ali tehnički ne jednostavnom varijantom. »Hollywood Tease«, »Heartbreak America«, »Do You Love Me«, kompozicija iz repertoara grupe Kiss »The Things You Say«, »Passing Clouds«, »My Number«, pogađale su u centar. Girl su nakon realizacije ove ploče, čija su očekivanja pre svega disko kuće bila velika, naišli na neočekivano hladan prijem publike i slušalačkog auditorijuma. Istina, priličnu popularnost imali su u tradicionalnom otvorenom Japanu, i što je malo iznenađenje Hong Kongu.

I pored odličnih recenzija, ne samo u hard rock i heavy metal štampi, britanska javnost nije se u očekivanoj meri okrenula onome što je nudio i pokazivao sastav. Ovakva situacija je u dobroj meri obeshrabrila band, koji se izvođački, što je vreme prolazilo, sve više udaljavao od prvobitne stilske podloge. Nakon nešto neočekivanije duže pauze, band se oglasio drugom, izvođački znatno tvrdom pločom naziva »Wasted Youth«. Iako po kvalitetu slabija, a stilski nešto drugačija, to nije bila i loša ploča. »Wasted Youth« je ipak pokazao da ni u samom bandu više nije bilo volje za nastavkom dalje zajedničke saradnje. Gitarista i jedan od autora Phil Collen je ubrzo na poziv Deff Leparda, kojima je popularnost rasla, pristupio njihovim redovima i taj događaj je ionako labavi entuzijazam okončao na tada vidljivi način. »Sheer Greed« je bilo jedno od najboljih izdanja hard i heavy produkcije 1980. godine, a Girl u to vreme sigurno nisu zaslužili takav komercijalni »krah«.

SODOM

– The Saw Is The Law (maksi ingl) (The Saw Is The Law/Tarred l Fathered/The Kids Wanna Rock

ošto smo u prošlom broju našeg jazina već pohvalili novi album ne- ;kih thrashera SODOM, evo da re- ziramo i ovaj njihov maksisingl. Oče- lo bi se da se na ovom izdanju nađe ıdardna verzija po mnogima dosad olje SODOM pesme »The Saw Is Law«, ali, kako i piše na omotu, ovo pecijalno urađena »splaterred versi- . Nešto duža, jako dobra verzija g hita. Oštar i ubojit zvuk još više je ımičan posebno u delovima gde je) pravo kreštеće »štektanje« motor- testere. »Tarred And Fathered« je ma koje nema na LP izdanju »Better Dead« albuma, nego se nalazi kao ıa od dve bonus pesme na Compact :u. Takođe, interesantno je čuti ob- ı velikog hita Brian Adamsa — »The ; Wanna Rock«, koji su SODOM rno super uradili. Stvar je totalno ne- na za njihov stil. Svima koji imalo vo- ;ODOM i thrash uopšte obavezno oručujemo ovaj maksisingl.

Kole Polzović

ANNIHILATOR

Stonewall (maksisingl)
newall/Welcome To Your Death (live)/Word Salad (live)

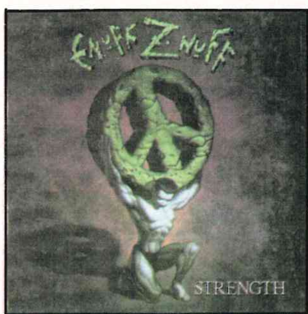
anadski kvartet ANNIHILATOR imali priliku da nedavno vidimo i čujemo ɔ i kod nas a momci su nedugo po- objavljivanja drugog albuma »Never erland« skinuli i prvi singl. »Stone- ‹ je udarna kompozicija na tom albu- a postoji i video spot za nju. Druge pesme sa ovog maksi singla snim- : su uživo 31. januara 1991. u Ko- ıagenu i prikazuju nam ANNIHILA- u punoj snazi i perfektnom zvuku. Waters i njegovi drugari su i ovim iz- em ozbiljno pokazali da su odličan d čije vreme tek dolazi. Inače, ove uživo pesme su stvari sa prvog al- a »Alice In Hell«. Svim thrash metal vima: ovo obavezno nabavite!

Kole

»ENUFF Z'NUFF«

»Strength«, /ATCO/

ivi numera: Heaven Or Hell, Mis- You, Strength, In Crowd, Holly ıd Ya, The World Is a Gutter, Good- Long Way To Go, Mather's Eyes, y Loves You, Blue Island, The Way ıe/Coming Home, Something For :, Time To Let You Go.

Dakle, kao što i sam naslov ploče kaže, ovaj LP je snažan. Ovde čak i balade, kojih ima u izobilju, zvuče jako. Enuff Z'Nuff su toliko nabudžili produkciju da sve bruji, što je ipak plus u odnosu na sladunjavi, ali dobri debi LP. Kompletna furka grupe je i dalje HM pop, sa velikim oslanjanjem na kulturnu zaostavštinu Beatlesa, bar što se tiče vokalnih rešenja. Najdrastičniji primer za takvu pozajmicu je pesma »Time To Let You Go« (kod Beatlesa »Don't Let Me Down«), no to nikako nije minus. Grupe sličnog usmerenja zvuče isuviše sterilno, što nikako nije slučaj kada su u pitanju Enuff Z'Nuff. Party time i melanholija se logično smenjuju po pesmama, u kojima Derek Frigo vrišti na sve strane sa svojom gitarom, te tako daje poseban pečat ovom albumu.

Sve u svemu, red balada, red zezalica (bržeg tempa) malo srednjeg tempa i 58 minuta dobre svirke zanimljivih pesama je prošlo. Enuff Z'Nuff su sami pomerili svoje kreativne granice i otvorili nove puteve u HM-Pop, koji ipak nisu toliko skučeni kao što su zlobnici mislili.

produkcija: Paul Lani, Donnie Vie, Chip Z'Nuff

David

SEPULTURA

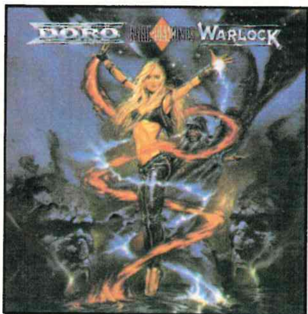
Arise (ROADRACER RECORDS)

Nazivi pesama: Arise/Dead Embryonic Cells/Desperate Cry/Murder/Subtraction/Altered State/Under Siege (Regnum Irae)/Meaningless Movembents-/Infected Voice ● Produkcija: Scott Burns i SEPULTURA ● Studio: Morrisound Recording, Tampa, Florida

Posle dve godine diskografske pauze, najčuveniji brazilski thrasheri SEPULTURA konačno su objavili svoj četvrti album. Standardna, nepromenjena postava: braća Cavalera — Igor i Max, Andreas Kisser i Paolo Jr u svom stilu žestoko su otprašili novi materijal. Klasičan DEATH/OBITUARY/MORBID ANGEL stil, samo po meni dosta kreativnije i kvalitetnije urađeno.

Već od prvih taktova razarački sound »Arise« pomera sve pred sobom. Potpuno morbidni i pesimistički tekstovi za razliku od ranijih albuma sada deluju puno ozbiljnije. SEPULTURA su u poslednje dve godine imali puno koncertnih nastupa po celom svetu (evropsku turneju su odradili 1989. sa grupom SODOM), a najveći uspeh im je bio pojavljivanje na ovogodišnjem »Rock In Rio« festivalu, gde su u društvu sa bendovima MEGADETH, FAITH NO MORE, GUNS N ROSES i JUDAS PRIEST svirali pred nekoliko stotina hiljada posetilaca. Sva ta koncertna aktivnost i prilično forsiranje benda od strane MTV emisije »Headbangers Ball« doprinelo je tome da SEPULTURA trenutno predstavlja nove predvodnike ove grane thrash metala. Njihova promocionalna turneja za »Arise« album je prvobitno najavljena za maj (trebalo je da idu kao gosti grupi SLAYER), pa onda otkazana do daljnjeg. Dok čekamo i nadamo se da ljudi iz slovenačkog predstavništva ROADRUNNER RECORDS rade na tome da nam dovedu bend na kraću turneju po Jugi, ostaje nam da uživamo u odličnom novom spotu za »Dead Embryonic Cells« i ekskluzivnom intervjuu koji je Jadranki specijalno za SLEDEĆI HARD METAL dao Max Cavalera.

Kole

DORO

Rare Diamonds, (PHONOGRAM GmbH)

Nazivi pesama: All We Are/Unholy Love/Fur Immer/True As Steel/Bexond The Trees/East Meets West/Rare Diamonds/You Hurt My Soul/Hellbound-/Burning The Witches/Out Of Control/A Whiter Shade Of Pale/Without You-/Love Song

Doro Pesch je karijeru počela 1983. kao pevačica nemačkog benda WARLOCK. Tokom godina, kao jaka autorska ličnost i odličan (i veoma privlačan) frontmen stekla sve simpatije publike i kritike. Kao takvoj vrlo brzo je svima postalo jasno da bend u stvari postoj samo zbog nje. Ekipa ljudi koji su svirali vrlo brzo se menjala. Ime sastava se 1989. menja u Doro+WARLOCK da bi prošle godine ostlao samo kao DORO. Na prošlogodišnjem istoimenom albumu čak i kompletnu muziku su uradili studijski muzičari, dok Doro Pesch u javnosti ima nekoliko ljudi koji joj služe za poziranje i statiranje na TV snimanjima. Normalno, oni su mladi, lepi i čupavi, da se ne bi izgubio imidž pravog hard rock benda.

DORO (i WARLOCK) prešli su sve faze jednog benda — od malih klupskih svirki i nezavisnih izadavača, pa sve do velikih tiraža i svetskih turneja. Ovaj album je nešto kao »Best Of«, retrospektiva kompletne karijere, sa malim naglaskom na zadnja dva albuma koja je potpisala samo Doro Pesch. Materijal je sastavljen od najvećih hitova, kao i od nekoliko omiljenih pesama same Doro. Na ovom Compact Discu se nalaze i dve pesme uživo (»East Meets West« i »Rare Diamonds«) čije se verzije ne mogu naći nigde drugde, što nije slučaj sa ostalim pesmama koje su standardne verzije sa regularnih albuma. Ovim izdanjem Doro Pesch je zaokružila jedan deo svoje karijere. Sam izbor stvari je dosta dobar i garantovano prolazi kod svih ljubitelja ovakve muzike. Oni koji vole WARLOCK trebalo bi obavezno da nabave ovo izdanje a isto važi i za one koji bi voleli da na jednom mestu imaju samo najsvetlije momente ovog benda.

Kole

WHITE LION

»Mane Attraction«, (ATLANTIC)

Nazivi pesama: Lights And Thunder-/Broken Heart/Leave Me Alone/Love Don't Come Easy/You're All I Need/It's Over/Warsong/She's Got Everything-/Till Death Do Us Part/Out With The Boys/Bule Monday (instrumental)/Farewell To You ● Producent: Richei Zito

Od bendova kakav je, recimo, WHITE LION navikli smo da svoje nove ploče objavljuju svake druge godine. Dakle, dve godine posle »Big Game« albuma WHITE LION je ponudio novi LP pod nazivom »Mane Atraction«, što je njihov četvrti album. Za razliku od prethodna dva studijska ostvarenja (»Pride« i pomenuti »Big Game«), koji su očigledno rađeni tako da i zvukom i imageom grupe privuku što više publike (čitaj: komercijala), »Mane Attraction« je urađen po nešto izmenjenom receptu. Naime, Bratta, Tramp & Co. su ostali dosledni sebi i svom načinu stvaranja, ali se više ne trude da se po svaku cenu nametnu slušaocu. Svesno su zakomplikovali novu ploču koja je kvalitetno urađena (a kako bi drugačije), ali je u odnosu na prethodne nekomercijalna (ili manje komercijalna).

Možda je još uvek rano suditi o prođi ploče na tržištu, ali gore navedeno se može (a ne mora) potvrditi time što je jedina prepoznatljiva stvar koja liči na pređašnji WHITE LION upravo prvi hit-singl »Love Dont Come Easy«, dok su ostale pesme malo »teže« na prvo slušanje, pa mi ne pada na pamet šta bi eventualno mogao biti drugi, odnosno treći singl. . . Ipak treba izdvojiti malo dužu »Lights And Thunder«, »It's Over« kao i rifovsku »She's Got Everything«. Sve pesme potpisali su Vito Bratta (gitarista) i Mike Tramp (pevač), koji svakako kao tim odlično funkcionišu. Jedini instrumental na ploči, u kome je do izržaja došao vrsni gitarista V. Bratta, pod nazivom »Blue Monday«, posvećen je nedavno tragično preminulom velikanu modernog belog bluesa S.R. Vaughanu. Produkciju albuma je radio Richie Zito, nama malo poznat, ali veoma dobar producent. To je rezultiralo time da je zvuk sa ploče »Mane Attraction« nešto čvršći, ali kristalno čist. WHITE LION sa novom pločom svakako nisu dostigli svoj vrhunac, tako da ovaj album treba shvatiti kao usputnu stanicu u dosad uspešnoj karijeri benda.

Goran

MOTUS VITA EST

»Cogito Aude« (Sacro Egoismo Rec.)

Nazivi pesama: **Sam, Grobari, Lova, Vikend Ratnici, Mladost, Dogradacija, Farse, Šuti, trpi, radi; Motus Vita Est, Homeini, Grad Dosade, Demokracija, Hala, Dani poslije.**

Zagrebačka hard core postava Motus Vita Est je ime koje nije nepoznato dobrim poznavaocima domaćih underground kretanja. Postoje već neko vreme, imaju realizovanih nekoliko kaseta, što kompilacijskih što u samostalnoj varijanti, učestvovanje na ploči sa više izvođača »The Return Of Yougoslavia«, i siguran »protok« u »svet« preko raznih fanzinskih i drugih tzv. off kanala. Austrijski nezavisni diskograf Sacro Egoismo Rec. kojji je već neko vreme prisutan na domaćem hard core tržištu, nedavno im je objavio album naziva »Cogito Aude«. Na njemu su predstavljeni neki raniji radovi banda i neki novi, naravno ponovo snimljeni.

Motus Vita Est je sasvim solidan, može se čak reći i dobar HC band, koji nakon ovog izdanja kreće u dve odvojene strane — instrumentalni deo postave nastaviće delovanje pod radnim imenom GAIN, a pevač će zadržati naziv grupe, verovatno nastavljajući dalje u potpuno novom saradničkom okruženju. Bunt, protest, urbano nezadovoljstvo, te i blaga, ali jasna politizovanost i pravolinijska baražna svirka — naravno u liniji HC-a su odlika sastava, verno prikazanog i na pomenutom albumu »Cogito Aude«. Okosnice repertoara banda, a i ploče su: »Vikend Ratnici«, »Degradacija«, »Homeini«, »Grad dosade«. Preporučljivo i za one koji ne uživaju u ovoj vrsti muzike.

Branimir Lokner

SAXON

»Solid Ball Of Rock« (Virgin Records — Jugoton)

Nazivi pesama: Solid Ball Of Rock, Altar Of The Gods, Requiem (We Will Remember), Lights In The Sky, I Just Can't Get Enough, Baptism Of Fire, Ain't Gonna Take It, I'm On Fire, Refugee, Crash Dive. Producent: Kalle Trap

Jedno od (nekada) velikih imena heavy-metala, grupa SAXON, ponovo je na MTV i radio stanicama, što znači da imaju novi album. Čovek koji je pratio SAXON kroz sve ove godine njihovog postojanja zna da su posle odlične ploče »Power&Glory« imali par ne baš uspešnih projekata (izuzimajući »Innocence Is No Excuse«). Posle trogodišnje pauze od pretposlednjeg studijskog (»Destiny«) i svog drugog live albuma »Rock 'n' roll gypsies«, SAXON donose odluku da se diskografski aktiviraju. Novu ploču »Solid Ball Of Rock« objavljuju u ne baš povoljnom trenutku. U vreme kada nove albume imaju velika imena AC/DC, JUDAS PRIEST, SCORPIONS i mnoštvo drugih sada aktuelnih bendova, prvo što mi pada na pamet je da će i ova ploča proći nezapaženo. Međutim, čim se ista presluša menja se mišljenje. SAXON, po idejama, možda nisu u »prvoj mladosti«, ali i pored toga nikad im nisu falile, kvalitet se podrazumeva (naravno). Kvalitetna ploča ne može proći nezapaženo, a sve se može uporediti sa SAXONOM iz perioda (ploče »Power&Glory«) 1983. godine. Produkciju je radio Kalle Trap, ime koje ne znači puno, ali svoj posao radi sasvim korektno.

Iznenađenje sa ploče je svakako to da Bif Byford (pevač i šef benda) nije autor većine pesama na albumu. Primat u komponovanju muzike i pisanju tekstova ima novi basista Nibbs Carter (kao autor potpisao je 4 pesme sam i 3 sa Bifom), koji je svakako dobro došao, upumpavši svežu krv u zamrli SAXON. Od pesama koje se izdvajaju posle prvog slušanja treba pomenuti prvi hit-singl »Requiem (We Will Remember)« kao i naslovnu numeru »Solid Ball Of Rock«, dok će se duže u sećanju, verovatno, zadržati pesme »I Just Can't Get Enough« i »Ain't Gonna Take It«. Sve u svemu, više nego »solidan« album koji vraća veru u to da SAXON ipak može zvučati »saxonski«. Treba reći i to da su SAXONCI promenili izdavača, što će sigurno nešto promeniti (nadam se nabolje) u pristupu medijima a samim tim i u komunikaciji sa novim a i starim fanovima. A ». . .Ball Of Rock« preporučujemo 3× na dan.

Goran

U. D. O.:

»Timebomb« (1991.)

Nazivi pesama: The Gutter, Metal Eater, Thunderforce, Overloaded, Burning Heat, Back in Pain, Timebomb, Power Squad, Kick in the Face, Soldiers of Darkness, Metal Maniak Master Mind. RCA Records. Producent: Stefan Kaufmann

»Timebomb« je četvrti album sastava **U. D. O,** grupe **Uda Dirkschneidera,** otkako je 1987. napustio matični bend **ACCEPT.** Od tada, u pravilnim vremenskim intervalima, početkom svake naredne godine nas je prijatno iznenađivao novim i svežim »solo« ostvarenjima. Najnovija ploča u tom opusu koja se nalazi pred nama nije samo nastavak kontinuiteta dobrih albuma koje nam **U. D. O.** serviraju, već čak i nešto više od toga, usudio bih se reći da je ovo najbolje njihovo ostvarenje do sada.

Razloga za ovu tvrdnju ima više. Za razliku od njihovog prethodnog ostvarenja **»Faceless Wold«,** gde se pored neospornog kvaliteta ipak dala naslutiti nijansa »razmekšavanja« (a i bio je predug, ruku na srce), ovde, stiče se utisak, sve funkcioniše kako se samo poželeti može. Počevši od **fenomenalne** produkcije (možemo samo zažaliti što **Stefan Kaufmann** nije producirao i prva dva **U. D. O.** albuma), preko maštovitih aranžmana i odličnih, pravih heavy metal gitarskih rifova, do izvrsne ritmičke podloge i standardno dobrog Udovog pevanja. Zaista, šta reći za ploču koja vas svih 40-tak minuta koliko traje drži u konstantnom stanju euforije, ne dozvolivši vam ni trenutak predaha. Kratko i jasno: **»Timebomb«** je školski primer dobre, oštre, precizne i zdrave heavy metal svirke, jedna od, na žalost, sve ređih pravih, istinskih heavy metal ploča. Sve pohvale celoj **U. D. O.** ekipi za izvrsno provedeno vreme koje će vam proći veoma brzo dok budete slušali ovo malo remek-delo današnje HM produkcije.

Boba

PANTERA

»Cowboys From Hell« (1990.)

Nazivi pesama: Cowboys From Hell, Primal Concrete Sledge, Psycho Holiday Heresy, Cemetery Gates, Domination, Shattered, Clash With Reality, Medicine Man, Message in Blood, The Sleep, The Art of Shredding. Atco Records. Producent: Terry Date; ko-producent: PANTERA.

I pored donedavne relativne anonimnosti, **PANTERA** je sastav koji u poslednje vreme sve više skreće pažnju javnosti na sebe i svoj rad. Poslednjih nekoliko meseci učestali su njihovi nastupi u svetskim TV emisijama, pa su tako i dobili čitavih pola sata intervjua na **MTV-u,** u veoma gledanoj emisiji **»Headbangers Ball«,** a gotovo svi hard časopisi im posvećuju sve više prostora. Ova sve veća medijska zastupljenost grupe **PANTERA** ni slučajno nije bez osnove. Njihov novi (iako je izašao još početkom jeseni 1990) album **»Cowboys From Hell«** (Kauboji iz pakla) predstavlja odličan razlog da se ovom teksaškom kvartetu posveti dužna pažnja. Iako već peti po redu, **»Cowboys From Hell«** predstavlja prekretnicu u njihovom radu i životu, dovodeći ih sa marginalnih pozicija lokalnih anonimaca u red svetskih metal atrakcija.

Ovom albumu je stvarno teško naći bilo kakvu zamerku, jer će vas za svih skoro 60 minuta, koliko traje, zasipati sirovom energijom, divljim gitarskim deonicama, **savršenom** ritmičkom podlogom, prosto fenomenalnim vokalnim sposobnostima pevača **Phillipa Anselma,** za kojeg ćete pomisliti da je u grupu **PANTERA** ušao nalazeći se negde na pola puta između muzičke akademije i bolnice za duševno obolele. Naravno, ovo treba shvatiti samo kao kompliment, jer u rock'n'rollu (a naročito u heavy metalu), oni »normalni, fini i lepi« nemaju šta da traže.

LYNCH MOB

štovitost i neverovatan splet ideja i
kivanih rifova koje svakog mo-
ispaljuje gitarista **Diamond Darrel**
nika ovih redova je na prvo sluša-
kvalno bacila u nesvest, podseća-
na ona stanja oduševljenosti koja
tio u prvom kontaktu sa muzikom
BLACK SABBATH ili **METALLICE.**
ki doprinos celokupnom vrlo po-
m utisku daje i izvrsna produkcija
tvorac **Terry Date,** koji je »stvorio«
alnu i lako prepoznatljivu muzičku
grupe, dajući time poseban ton ce-
nom zvuku, koji je moćan i rezak i
no čist, a ipak u neku ruku i do-
»prljav« za ovakvu vrstu muzike.
tave li ovako žestoko i dobro, ne-
umnje da će **PANTERA** obeležiti
u kojem deluju i biti uzor mnogim
zećim sastavima, kao što su dva
pre pomenuta bili uzor njima. Na
utu im lično želim sve najbolje,
ćan što imam compact disc izda-
owboys From Hel«, jer mi se plo-
sada izlizala od slušanja. Svakako
od pet najboljih albuma protekle
na svetskom heavy metal tržištu.

Boba

SAMSON

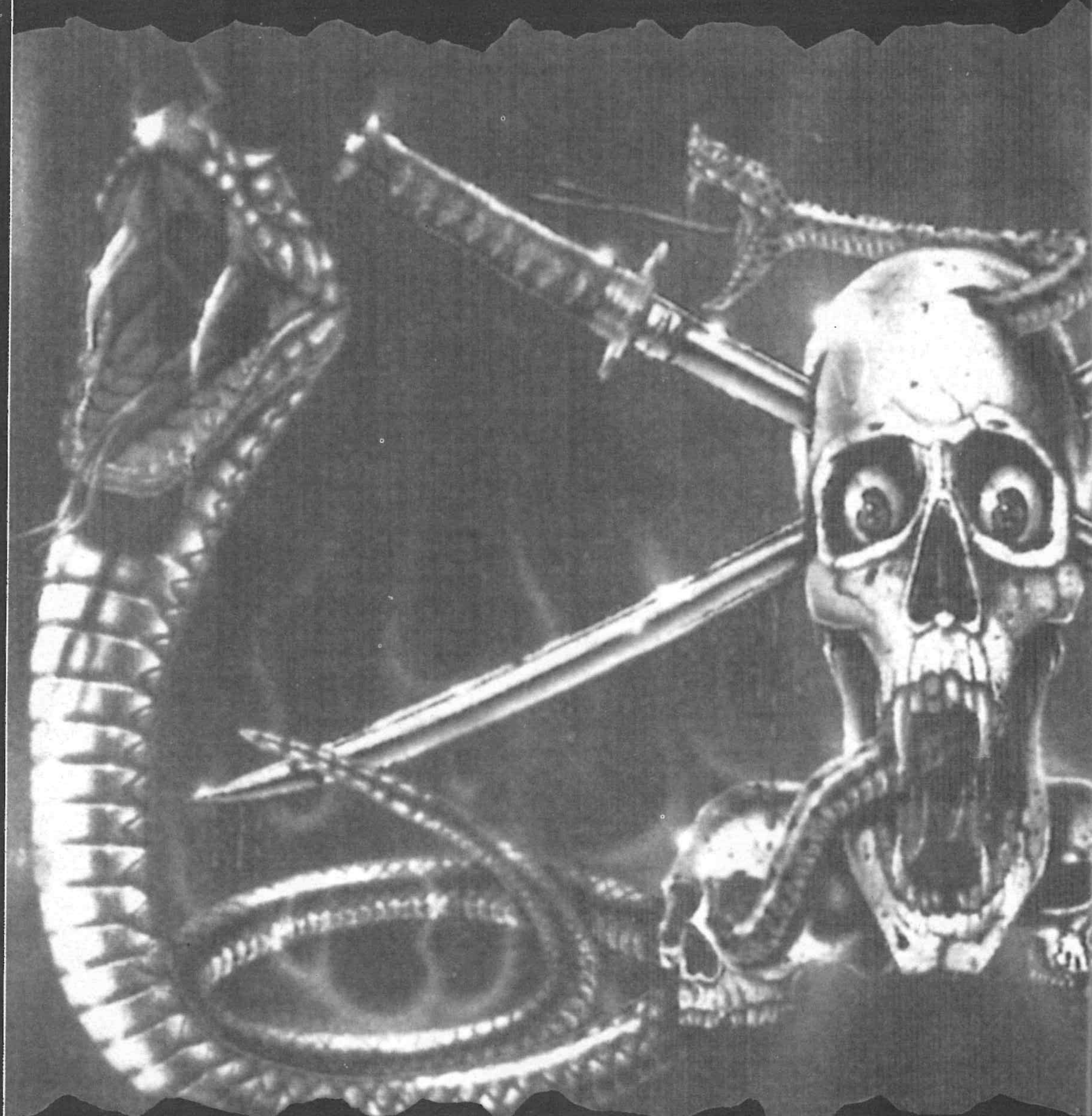
At Reading '81.« (Raw Fruit), Compact Disk

vi pesama: Big Brother, Take It Man, Nice Girl, Earth Mother, Vi- rsa, Bright Lights, Walking Out u, Hammerhead, Riding With The , Gravy Train.
ukcija: Originally produced and ed by Toni Wilson for transmis- n »The Friday Rock Show« BBC One Remixed 1990. by Chris rides.

što je poznato, Samson su bili
d rodonačelnika revivala britan-
rd rock i heavy metal buma s po-
osamdesetih. Ovaj sastav, kojeg
ali priliku da ugostimo svojevre-
u našoj sredini, već duže vreme-
je njegovo delovanje prekidano i
započinjan više puta, spada u
bo kotiranih i komercijalno tek
ajućih postava. Okosnicu grupe
čini gitarista Paul Samson ključ-
a, koji je oko sebe uvek imao sa-
koje su se duže ili kraće zadrža-
voj, realno po kvalitetu skromnoj

animljiviji, a ujedno i najuspešniji
za Samson bila su njihova prva tri
: »Survivors« (1979), »Head On«
»Shock Tactics« (1981), kada je
bio atraktivni i temperamentni
Bruce Bruce, pravim imenom
Dickinson. On je kasnije uz veliku
prešao u redove Iron Maidena.
valjujući »energiji« koju je reflek-
a scene, kao i otkačenim među-
ma maskiranog bubnjara Thun-
a, Samson kao band su bar kon-
posedovali kakvu-takvu magiju.
nastup na Reading festivalu 81.
ostao je zabeležen kao jedan od
e večeri. Diskografski ogranak
ruit«, kroz čiju ediciju CD izdanja objavljeni su i »live« snimci Gillana, Ten Years Aftera i Jethro Tulla, prvi je u seriji realizovao kompakt Samsona. Odličan zvučni kvalitet i isto tako dobar remiks verno su uspeli da prikažu realno slab sastav, kao što je Samson u njegovom najboljem izdanju. Numere kao što su: »Vice Versa«, »Hamerhead«, »Take It Like A Man«, »Walking Out On You« koji su i danas udarni koncertni aduti, bile su i najveći domet Samsonovog kreativnog opusa. Tiraži izdanja ove grupe danas i tokom velikog dela karijere su bili i ostali gotovo »smešno« mali, ipak u periodu 1980—81, Samson su posedovali određenu vrednost. CD »Live At Reading '81«, predstavlja krajnje domete ove britanske hard rock i heavy metal pojave.

Branimir Lokner

MR. BIG

»Live! Raw Like Sushi« (1990.)

Nazivi pesama: Blame It On My Youth, How Can You Do What You Do, Merciless, Rock and Roll Over, Take a Walk, Addicted to That Rush. Atlantic Records. Producent: MR. BIG

Pomalo neočekivano, a i van ustaljenih formi koje prate izdavačku delatnost u rock'n'rollu, nedavno se na tržištu pojavio uživo snimljen compact disc (verovatno i ploča i kaseta) grupe **MR. BIG.** Kao što verovatno znate, upravo je izašao i njihov drugi studijski album **»Lean Into It«**, tako da pojavljivanje ovog »live« izdanja od tridesetak minuta trajanja zaslužuje da mu se posveti veća pažnja.

Snimci su nastali tokom 1990. godine na turneji po Sjedinjenim Američkim Državama, gde su **MR. BIG** nastupili kao predgrupa sastavu **RUSH.** Svoj posao zagrevanja publike nesumnjivo su obavili na najbolji mogući način, što se može i čuti na ovim snimcima, koji deluju prirodno i nesumnjivo je da nije bilo nikakvog studijskog »šminkanja«, već da je kompletan muzički zapis »pokupljen« direktno iz miksete, što je i naznačeno na omotu ploče. Upravo to i čini ove snimke izuzetno zanimljivim i spontanim, mada između studijskih verzija pesama (sve su sa prvog albuma) i uživo izvedenih nema neke bitne razlike. Naročito je

upečatljiv zvuk bubnjeva koji deluju moćno i razorno, »noseći« svirku i dajući joj konstantno »valjajući« ritam. Naravno, ritam sekcija u kojoj je basista **Billy Sheehan** i ne može zvučati drugačije nego dobro. Svakako najveća mana ove ploče je apsolutno bespotrebna solo-deonica koju u pesmi **»Rock and Roll Over«** ima **Paul Gilbert,** gitarista kojeg pamtimo u kudikamo boljim izdanjima.

Sve u svemu, ovo je vredan dokument za ljubitelje ove vrste heavy metala, tim pre što je izdat u ograničenom, veoma malom tiražu.

Boba

LYNCH MOB

»Wicked Sensation« (1990.)

Nazivi pesama:

Wicked Sensation, River of the Love, Sweet Sister Mercy, All I Want, Hell Child, She's Evil but She's Mine, Dance of the Dogs, Rain, No Bed of Roses, Through These Eyes, For a Million Years, Street Fightin' Man. Electra Records. Produkcija: Max Norman i Lynch Mob.

Dve godine posle raspada sastava Dokken i prošlogodišnjeg izlaska »solo-projekta« (uslovno rečeno) dvojice glavnih kreatora rada ove nekada izuzetne grupe, postali su jasni razlozi njihovog razilaska. Dve jake autorske ličnosti nikada dugo nisu mogle opstati zajedno, jer vremenom postaju sve izraženija njihova međusobna neslaganja u pogledu muzičkog izraza sastava. Tako je **Don Dokken,** okupivši grupu muzičara izuzetnog »pedigrea«, na svom solo-albumu iskazao stremljenje ka jednoj mekšoj formi, dok je **Goerge Lynch,** što je za virtuoznog gitaristu i razumljivo, pokušao da kroz jedan oštriji i divljiji stil dođe do onog čemu je težio, naročito u poslednjoj **Dokken** fazi. S njim je ostao i bubnjar **Mick Brown,** jedini originalni član njihovog prethodnog sastava.

Kao plod ove saradnje nastala je grupa **LYNCH MOB** (odličan, dvosmislen naziv) i album **»Wicked Sensation«,** izašao krajem minule godine. Sama ploča ne donosi nešto posebno novo i originalno, no svakako da ne predstavlja ni razočaranje, naročito onom krugu ljudi koji vole jednostavnu i oštru rock svirku. Ovde se upravo to nudi: gotovo 60 minuta beskompromisnog i žestokog zvuka, pevljivih refrena, taman toliko da sve ne zvuči suviše sirovo, ali ni da se ne pretera u »zaslađivanju«. Slušajući ovu ploču nećete morati puno da se naprežete, ali ćete zato svakako uživati u dobroj zabavi i tipičnim rock tekstovima bez nepotrebne filozofije, ionako neprimerene ovoj stilskoj formi metala.

Sam **George Lynch** je vešto izbegao zamku u koju upada veliki broj gitarista pri prvim samostalnim izletima posle rada u matičnoj grupi, kada svojim ego-tripom naprosto uguše slušaoca. Svaka solo deonica je urađena sa merom, tako da gitare nema preterano mnogo, ali je ipak dominantna. Već sam omot albuma, na kome se nalaze četvorica članova sastava u pustinji na **»Harley D.** motorima, nagoveštava atmosferu koja dominira sve vreme. To stvara utisak »letnje ploče«, izvrsne za slušanje u kolima (ako ih imate) ili na putovanju, gde dolazi do punog izražaja i **Max Norman,** producent čiji je rad uvek prepoznatljiv i originalan, a to znači — dobar, kao i ploča koja je pred vama.

Boba

METAL CHURCH

»The Human Factor« (1991.)

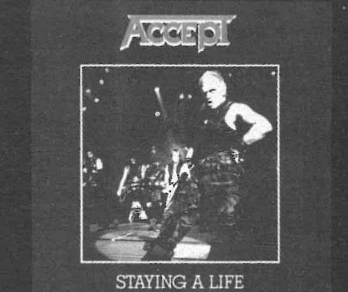
Nazivi pesama:

The Human Factor, Date with Poverty, The Final Word, In Mourning, In Harm's Way, In Due Time, Agent Green, Flee from Reality, Betrayed, The Fight Song. Epic — Sony Records. Producent: Mark Dodson.

Ukoliko ste u međuvremenu (dve i po godine) od poslednjeg **METAL CHURCH** albuma **»Blessing in Disguise«** postali zabrinuti za ovaj bend, jer se malo šta (ili gotovo ništa) za to vreme o njima nije čulo, momci iz Sijetla (država Washington, USA) se iznenada vraćaju na scenu da nas podsete da na njih i dalje valja najozbiljnije računati. Moram i sam da priznam da sam bio vrlo skeptičan u pogledu kvaliteta ploče **»The Human Factor«** iz vrlo prostog razloga: **METAL CHURCH** su pre godinu i po dana bili na turneji po Evropi kao predgrupa tada umirućim **SAXON** (ovi su u međuvremenu srećom »oživeli«), svirajući po najmanjim mogućim dvoranicama, namenjenim uglavnom mnogo manje afirmisanim bendovima. No, na svu sreću, ove moje crne slutnje **METAL CHURCH** su uspeli da razveju već posle prvog preslušavanja novog materijala.

U svom starom, dobrom, oprobanom stilu koji pisac ovih redova bez foliranja može nazvati **»hard metal«,** jer je izvrsna kombinacija starog hard rocka i novog, svežeg heavy metala, **METAL CHURCH** nas napadaju sa svih strana, delujući veoma sveže, odmorno i ubedljivo. Istina, muzika na ovoj ploči ne donosi ništa novo u nekom »revolucionarnom« smislu (dosta nam je revolucije), te sa te strane i nemojte očekivati da će vas pomeriti iz mesta već na prvo slušanje. Jednostavno, **»The Human Factor«** treba posmatrati kao vrlo uspešan povratak grupe koja je u poslednje vreme prolazila kroz jednu veću krizu i koja je ipak smogla snage da se vrati i to veoma uspešno. Ostaje nam samo da se nadamo da će ovoga puta čvrsto prigrabiti svoju poziciju i da je neće još dugo prepustiti objektivno slabijima od sebe, jer im je još od njihovog drugog albuma **»The Dark«,** mesto u samom vrhu. Poželimo im, stoga, još puno ovakvih (znači dobrih) albuma.

Boba

ACCEPT

»Staying a Life« (1990.)

Nazivi pesama:

Metal Heart, Breaker, Screaming for a Love Bite, Up to the Limit, Living for Tonite, Princess of the Dawn, Neon Lights, Burning, Head Over Heels, Guitar Solo Wolf, Restless and Wild, Son of a Bitch, London Leatherboys, Love Child, Flash Rockin' Man, Dogs on Leads, Fast as a Shark, Balls to the Wall, Outro (Bound to Fail), RCA Records. Producent: Stefan Kaufmann

Dupli album nemačkog sastava **ACCEPT** sa snimcima sa njihovog koncerta u Osaki (Japan) 1985. godine, objavljen sa čitavih pet godina zakašnjenja, može se na prvi pogled posmatrati kao pokušaj da se još jednom unovči stara slava nepovratno prokockana ljigavim i odvratnim izdanjem **»Eat the Heat«** (doduše bez **Uda Dirkschneidera.** definitivno »mozga« grupe). Međutim, već posle površnog preslušavanja ovde ponuđenog materijala, uverićete se u nešto sasvim suprotno: **ACCEPT** u svom najboljem svetlu, beskompromisni, divlji, oštri i puni energije koja ih je, između ostalog, i dovela na pozicije jedne od najznačajnijih evropskih heavy metal grupa prve polovine osamdesetih.

Znalački izbor pesama za ovaj koncertni album čini ga odličnom kompilacijom tipa »The Best of. . .«, gde je napravljen presek šestogodišnjeg rada grupe kroz njihove najuspešnije pesme. Naravno, u 100 minuta, koliko traje ovaj koncert, nemoguće je smestiti sve njihove dobre i odlične kompozicije (za tako nešto vam je neophodno da imate svih šest ACCEPT albuma od 1981. do 1986), no i ovaj izbor koji imamo predstavlja veoma dobru soluciju.

Kao producent nam se predstavlja bubnjar **ACCEPTA Stefan Kaufmann,** kome ovo nije producentski prvenac. On se u ovom poslu već iskazao u punom sjaju, izvrsno produciravši album grupe **U. D. O. »Faceless World«,** a ovde je samo potvrdio da osim što je odličan bubnjar i te kako dobro radi producentski posao. Zaista cela ploča zvuči tako da stičete utisak da je upravo to što slušate i suština postojanja ne samo heavy metala, već uopšte rock muzike. Da, nekada je **ACCEPT** žario i palio svetom pokazujući mnogima kako se ova stvar radi na pravi način. Slušajući ovaj album, možemo samo da žalimo što je grupa nestala sa scene u zenitu slave, na vrhuncu karijere.

»Staying a Life« je verovatno poslednje zvanično podsećanje na grupu koja je prokrčila put danas mnogobrojnim (i kvalitetnim) nemačkim bendovima. U svakom slučaju, ploča koju treba da ima svaki ljubitelj hard i heavy zvuka u svojoj kolekciji.

Boba

RUNNING WILD

Death Or Glory Tour
FOTODISC VIDEO/NOISE INTERNATIONAL

Nazivi pesama: Intro/Riding The Storm/Bad To The Bone/Raw Ride/Raging Fire/Tortuga Bay/Uaschitschum/Bass Solo/Conquistadores/Prisoner Of Our Time/Final Gates/

Nemački bend RUNNING WILD, često i prilično neopravdano, svrstavan je u thrash/speed metal, što im je u početku dosta pomoglo jer ih je ta publika nekako zbog toga i prihvatila. Najčvršća verzija heavy metala u obliku RUNNING WILD od početka njihove karijere vremenom je nadograđivana tako da danas imamo jedan od najuspešnijih nemačkih sastava, koji bez problema puni sve manje sale svuda u Evropi. Centralna ličnost glavni tekstopisac i muzički aranžer je gitarista i pevač Rock'n Rolf koji je i apsolutni gazda ovog benda koji veoma često menja postavu.

RUNNING WILD su muzički dosta snažni, na koncertima odlično zvuče a i jedan su od retkih bendova ovog kalibra koji puno daje do specifičnog imidža koji se konceptualno vremenom menjao sa tematikom u kompletan scenski i pirotehnički šou koji RINNING WILD izvode na svojim nastupima.

Tonski zapis je odličan, kompletan materijal je snimljen u stereo Hi-Fi tehnici. Deo vokalnih deonica je snimljen u studiju, pa nasnimljen preko originalnog zapisa, što pažljivijim promatračima neće promaći. To ipak bitnije ne utiče na celokupan, prilično dobar utisak koji ostaje posle gledanja ovog videa. Malu zamerku stavljam na izbor samih pesama koje, po mom mišljenju, nisu baš najsretnije izabrane. Generalno posmatrajući, iz opusa rada RUNNING WILD šteta je što ovaj video ne sadrži neke od pesama kao što su »Diabolic Force« ili »Port Royal« koje bi najbolje oslikale kvalitet benda. Ko voli nek' izvoli. . .

Konstatin Polzović

Death or Glory Tour

AEROSMITH

»Things That Go Pump In The Night« (Geffen Home Video)

Čini se da nije bilo rapera RUN D.M.C, AEROSMITH bi pali u zaborav. Ali to se samo čini, jer i pored zasluge koju imaju, zbog obrade AEROSMITH hita »Walk this Way« u metal-rap varijanti (samim tim nas podsetili na tada zaboravljeni veliki bend), RUN D.M.C ne bi mnogo pomogli da AEROSMITH nisu kvalitetan bend. U video-spotu »Walk this Way« gde zajedno nastupaju, rap-trio RUN D.M.C (oni repuju) i Steven Tyler (peva) sa Joe Perryem (svira gitaru), lepo se vidi da je tandem Tyller—Perry spreman da nastavi sa radom. To se na sreću novih klinaca, a i njihovih starijih fanova i obistinilo. Posle dobre uvertire sa »Walk This Way«, dolaze odlični povratnički album »Permanent Vacation« (1987) i ako možemo tako da kažemo još uvek aktuelan LP »Pump«. Sa ovog poslednjeg skinuto je čak četiri hit-singla, a svaki je propraćen dobrim video spotom.

THINGS THAT GO PUMP IN THE NIGHT

45 MINUTES OF FULL-FRONTAL AEROSMITH

Da ova kolekcija video-spotova ne bi »propala« kao oni napravljeni za hitove sa »Permanent Vacation«, te spotove a i dosta toga neviđenog AEROSMITH su upakovali u video-izdanje nazvano »Things That Go Pump in the Night«. U »veselih« 45 minuta trajanja sa trake se na ekranu smenjuju necenzurisane originalne (cele) verzije spotova (sigurno ste neke i videli na satelitskim programima). Tu su redom: čuveni spot za »Love In An Elevator«, odlično smišljen i snimljen video za »Janie's Got A Gun«, zatim i dve verzije spota sa istom muzičkom podlogom pesme »What It Takes« (prva u baru sa »tučnjavom« a druga sa snimanja iste). Pored ovih na kaseti su dve premijere. Reč je o spotovima za pesme »Young Lust« i »F.I.N.E.« koji u stvari predstavljaju dobro uklopljene kadrove sa raznih snimanja, gde su glavnu ulogu imali snimatelji, starlete, patuljci kao i članovi AEROSMITHA. Ova dva spota imaju svojstvo »zabavljača« jer razbijaju monotoniju kad su ovakva izdanja u pitanju pošto se svako svodi na zbirku već viđenog (mislim na spotove). Uz sve gore napomenuto na kaseti su i dokumentarni materijali sa snimanja, kao i scene iza kulisa (backs-stage-pripreme). Da nema novih spotova ovo bi bila jedna u nizu sličnih zbirki koje su interesantne ukoliko ste fan-određenog benda, ovako se ipak razlikuje. A dok ovo pišem svetlost izloga ugledala je i druga kaseta iz »serije . . . Pump In The Night«, koja se bavi isključivo problemom i načinom snimanja i nastajanja studijske ploče »Pump«. Kaseta nosi naziv »Pump, The Making Of The Album«. Da nisu malo preterali.

Goran NIKOLOV

RUSH: »A Show of Hands«(1989.)

The Big Money / Marathon / Turn the Page / Prime Mover / Manhattan Project / Closer to the Heart / Red Sector A / Force Ten / Mission / Territories / The Rhythm Metod / Spirit of Radio / Tom Sawyer 2112 / La Villa Strangiato / In the Mood ● Poly Gram Music Video ● Producent: Len Epand ● Režija: Larry Jordan

Četvrto zvanično video izdanje (treće uživo) kanadskog megasastava RUSH nam je stigao pre tačno dve godine. Od tog vremena im je izašao album **»Presto«,** pa ipak za sve ovo vreme nije izgubilo ni najmanje od svoje svežine i aktuelnosti. To je zapravo na video traku prenesen JEDAN njihov koncert sa **»Hold Your Fire«** turneje, koji je u tom sklopu održan u Brimingemu (Engleska). Već sama ova činjenica dovoljno govori o muzičkom, scenskom i svakom drugom umeću grupe **RUSH,** trojice ljudi koji već sedamnaest godina sviraju zajedno, i za to vreme su izdali trinaest studijskih i tri uživo (dupla) albuma.

Rush

A Show of hands

Naime, obično se ovakvi video poduhvati prave po sistemu **»The Best of. . .«,** pokupivši najbolje momente sa svih koncerata na turneji, tako da slušalac (i gledalac) nikad nije načisto da li je to stvarno tako i na svirci. To ovde nije slučaj, a bolji poznavaoci rada sastava kojeg čine **Geddy Lee, Alex Lifeson** i **Neil Peart** već odavno dobro znaju da od njihovih »živih« svirki, kao i od albuma mogu očekivati maksimalno uživanje u muzici, tekstovima (to su zapravo prave literarne poeme), kvalitetu interpretacije i nastupu na bini. Punoća zvuka koju stvaraju samo tri čoveka, naravno, može še pripisati jednim delom i kompjuterima i čitavom elektronskom čudu koje prati **RUSH** koncert, ali ipak moramo priznati da su te iste kompjutere oni sami programirali i sami barataju njima, fenomenalno uklopivši svoju maestralnu muziku punu topline i emocija sa svim tehnološkim pomagalima 21. veka.

Gledaoca ove video-kasete će fascinirati izbor boja za light shaw, koji odudara od mnogih do sada viđenih. Vešta ruka reditelja u svakom trenutku uključuje najbolje postavljenu kameru, čineći da nijednog momenta ne opadne dinamika ovog 90-minutnog koncerta i dočaravajući na pravi način svu lepotu, raskoš i radost **RUSH** koncerta. U jednom trenutku ćete primetiti preko ekrana tekst »ovo nije dobro za vaše zdravlje«, a tada je **Alex Lifeson** pokušao da otpeva jedan deo pesme **»2112«** (to nije njegova uža specijalnost). To je izazvalo buru smeha kod **Geddy Leea,** a kod gledalaca stvara osećaj spontanosti muziciranja »kroz igru«, što sebi mogu dozvoliti samo vrhunski svirači. Tu je vokal spušten do nule, tako da taj deo ne možete čuti. No, pokušajte iz ovog detalja dokučiti tajnu **RUSH** magije, koja ih je, između ostalog, održala sve ove godine u samom vrhu svetske hard rock scene. Na kraju, poruka mlađim ljubiteljima prvenstveno thrash metala: omiljeni sastav nemačkih thrash kraljeva **KREATOR,** su upravo **RUSH,** što **Mille** i **Ventor** uvek s ponosom ističu.

Boba

SKID ROW

Oh Say Can You Scream

Na kaseti se nalaze uživo verzije pesama: Big Guns /Makin A Mess/Rattlesnake Shake/Piece Of Me/Sweet Little Sister/I Remember You/Cold Gin/Here I Am/Holydays In The Sun/Train Keept A Rollin/Blitzkrieg Bop/Youth Gone Wild/ plus necenzurisani spotovi: Youth Gone Wild/Piece Of Me/18 And Life/I Remember You

Jedan od najprodavanijih debi-albuma u istoriji rock produkcije je i prvenac SKID ROW. Verujem da već i vrapci na grani znaju sve o ovom bendu, maksimalno su isforsirani preko svih mogućih medija, pa čak i kod nas ih je bilo na mnoštvu naslovnih strana a njihove spotove su vrtele i naše TV stanice. Apsolutni miljenici lepšeg pola, bend koji je preko noći pomutio slavu dotad neprikosnovenim GUNS 'N ROSES i BON JOVI (sastavu koji ih je i puno pomogao i čijom su zaslugom krenuli na prvu turneju) posle tri godine neprekidnog koncertiranja konačno su izdali i prvu video kasetu.

Materijal je veoma interesantan, jer pored standardnih spotova i live sekvenci sadrži i dosta intervjua sa članovima benda, dokumentarnih zapisa sa gostovanja po svetu i to sve snimano amaterskim kamerama samih članova benda i tehničara. Kompletan doživljaj backstagea, SKID ROW u hotelskim sobama, na putovanju u tour busevima, na konferencijama za štampu, potpisivanja ploča u prodavnicama, zezancije sa tonskih proba, sve su situacije koje su strašno zanimljive svim fanovima a ova kaseta ih ima u izobilju. Video traje preko 90 minuta i u najboljem svetlu nam prikazuje kompletnu mašineriju SKID ROW, na čelu sa njihovim neuništivim menadžerom Doc McGheeom. Video snimak je ceo stereo, izuzimajući kratke kadrove pojedinih intervjua. Kvalitet slike je odličan, mada je normalno uočljiva razlika između amaterskih i profi usnimljenih delova.

Ovaj video program po svojoj koncepciji prilično odudara od standardnih klišea, te je to još jedan razlog što ovu kasetu čini jako interesantnim proizvodom. I ako niste baš neki fan SKID ROW, preporučujemo vam da pregledate kasetu, sigurno ćete se dobro zabaviti.

Konstantin Polzović

WARNING: THIS VIDEO CONTAINS NO SAMPLING, STUDIO OVERDUBS, BACKGROUND TAPES. THIS IS ROCK 'N' ROLL THE WAY IT SHOULD BE...REAL RAW!

DEMO

Jedan od naših ciljeva koji smo sebi postavili pokretajući ovakav magazin je i maksimalna pomoć svim domaćim grupama koje sviraju i na bilo koji način se bave heavy metalom. Svi znamo da u Jugoslaviji ima izuzetno dobrih heavy metal bendova, koji bi svojim kvalitetom svirke, produkcije i imidža sigurno mogli da pariraju i nekim čuvenim evropskim i svetskim sastavima. Kod nas postoji izuzetno veliki broj heavy metal demo-grupa koje sigurno zadovoljavaju sve standarde potrebne za uspešno egzistiranje. Ovakvi sastavi do sada nisu imali prilike da se adekvatno predstave široj heavy metal publici. Preko HARD METAL magazina to će svima biti omogućeno. To bi trebao da bude odličan razlog i veoma jak motiv više svim heavy metal bendovima za intezivniji i ozbiljniji rad. Molimo sve grupe da nam se javljaju sa svojim snimcima, studiskim i garažnim, poželjno je takođe i fotografija sa najvažnijim podacima o sastavu, važnijim nastupima i planovima. Neka nam se stalno javljaju i organizatori loklanih, malih i klupskih heavy metal koncerata iz cele Juge. Vrlo rado ćemo javnost obaveštavati o događanjima i svirkama, pa makar to bile i one najmanje.

Svu poštu u vezi demo rubrike primamo na adresu: HARD METAL, P.P. 70, 21000 Novi Sad, sa naznakom »Out Of Darkness«

Podrazumeva se da vam u iste svrhe stoje na raspolaganju redakcijski telefoni i telefax.

PRESLUŠAVA I PIŠE: KONSTANTIN POLZOVIĆ

UDILO

oban onstrume jera

Jedan od poznatijih bendova u ovoj rubrici svakako su LUDILO iz Tuzle. O njima je više puta dosad pisano u drugim magazinima, koncertno su veoma aktivni, svirali su na svim značajnijim heavy metal manifestacijama kod nas zadnjih godinu-dve.

Bend LUDILO postoji nešto više od tri godine, imaju dosta studiskih radova, a najznačajniji je ovaj za sada poslednji, pod veoma originalnim nazivom »Čoban tjera monstrume«. LUDILO izvodi veoma agresivnu varijantu thrash metala, dosta sirovo a na trenutke potpuno u hard core fazonu. Evo naziva najinteresantnijih pesama: »Teror Piva«, »Daj Seko, daj!«, »Hard Core«. Na kaseti se nalazi 13 pesama (10 studiskih i kao bonus tri uživo). Tekstovi pesama su delom na našem, a delom na engleskom jeziku. Određene kritike upućujemo na prilično lošu produkciju. (materijal je snimljen prošlog leta u Beogradskom studiju »Kazablanka«)

LUDILO je od početka svoje karijere imalo puno personalnih promena a trenutno se ustalila postava: Rade-vokal, Čombe — gitara, Baggy — bas, Đani — gitara i Sale — bubnjevi. Kao što smo već rekli, grupa za sobom ima dosta svirki, što je veoma pohvalno i zahvaljujući tome vremenom se osetilo znatno poboljšanje u samim scenskim nastupima. LUDILO u svom koncertnom repertoaru pored svojih stvari sviraju i kompozicije od svojih uzora MOTORHEAD i SODOM. Osim toga, veoma je zanimljivo da su momci iz grupe puno angažovani na organizaciji i pripremanju gostovanja bendova iz drugih krajeva Juge u njihovom gradu. Sve u svemu, kasetu sa snimcima možete proučiti na adresu: Gordana Petrović, Erčanska 66, 11232 Ripanj, a oko organizovanja koncerata obratite se direktno na adresu pevača: Rade Lukić, I. Milutinovića 59, 75000 Tuzla.

MIND RAPE

Body Graveyard

Prilično interesantan bend koji nam dolazi iz Beograda, MIND RAPE su nam poslali neku vrstu demo EP--a, materijal na kome se nalaze dve kompozicije. To su »On The Edge« i »Corpooral Punishment«. Kao što i sami nazivi pesama govore, pretpostavljamo da vam je jasno da se radi o sastavu najekstremnije orjentacije.

MIND RAPE nam u priloženom informativnom materijalu kažu da su prilično mlad bend, stilski orjentisani ka grupama kao SEPULTURA i ENTOMBED. Svoju svirku okarakterisali su kao death metal, mada je to, po mom mišljenju, sirovi thrash agresivno »otprašen«.

Evidentno je početničko neiskustvo u načinu muziciranja i samim aranžmanima, ali sam siguran da uz odgovarajući broj živih nastupa (koji očigledno nedostaju ovom sastavu) i određena tehnička poboljšanja ovaj bend može brzo da se približi svojim starijim kolegama iz ove domaće branše. Članovi MIND RAPE su: Goran Muncan — vokal, Nemanja Kojić — gitara, Victor Kiss — bas i Sava Vrbaški — bubnjevi.

Koliko sam uspeo da primetim, materijal je snimljen »uživo«, to jest snimljen je odjedanput, bez nasnimavanja. Produkciju je radio Di Gezza, čovek koji ima već poprilično iskustvo rada sa thrash metal nadama domaće scene (BLOODBATH, PARRICIDE).

MIND RAPE su nesumljivo potentan bend. Uz više truda uloženog u sam zvuk, više iskustva u studiskom radu i aktivnijeg koncertnog delovanja što će sve (pretpostavljam) vremenom doći na svoje mesto, mogli bi i nešto ozbiljnije da urade. Evo kontakt adrese: Nemanja Kojić, Kirovljeva 3, 11030 Beograd.

SANATORIUM

— 3 track demo

Jedan od najduže aktivnih sastava iz Makedonije (u heavy metal fahu naravno) jesu i thrasheri SANATORIUM iz Skopja. Grupa postoji više od 4 godine i imali su čak četrdesetak nastupa u Makedoniji, međutim, nikad nisu svirali van nje. Od značajnijih nastupa pomenućemo prvo mesto na republičkoj metal gitarijadi u Tetovu 88 i drugo mesto na makedonskom rock festivalu 1991. Poslali su nam svoj najnoviji demo sa tri pesme i to: »Ultra Speed«, »Instrumental« i »Sanatorium«. Ove stvari su na makedonskom a njihov raniji opus je bio pretežno na engleskom jeziku. Ne naročito interesantne kompozicije, zanatski solidno odsvirano, prilično loše producirano, ali ipak za nijansu bolje od većine drugih snimaka koje dobijamo.

SANATORIUM imaju veliku podršku lokalnih fanova, koji ih stalno prate na okolnim gostovanjima. Bend sačinjavaju: Crni — bas, Perica — gitara i vokal, Rus — gitara i Glupson — bubnjevi. Sve u svemu, SANATORIUM uz još određene promene i malo više angažovanja oko produkcije i pesama mogu veoma brzo postati odličan sastav, sigurni predvodnici mlađih snaga iz tog dela Jugoslavije. Kako je nedavno dogovoreno, SANATORIUM će vrlo verovatno nastupiti na HARD METAL festivalu u Novom Sadu 31. avgusta, pa će i to bili prilika da se pokažu pred većim auditorijumom.

Ove i starije demo-snimke kao i video zapise sa njihovih koncerata možete naručiti i snimati direktno od članova benda na adresu: Goran Stanković Crni, Bul. ASNOM br. 44/IV, 91000 Skopje

BLACK SABBATH

NI SU NAJVEĆI KRIVCI ZA SVE OVO...

li ste se ikada zapitali ko je izmislio svo ovo metalno ludilo koje vam više da mira? Ako niste, odgovor je pred vama: utemeljivači svega što je nas vezano uz pojam heavy metal su upravo BLACK SABBATH

Priča o **BLACK SABBATH,** počinje krajem 1968. godine, kada četiri prijatelja i vršnjaka u svom rodnom Birminghamu (Engleska) osnivaju sastav **EARTH.** Grupu čine **Jonh Ozzy Osbourne,** pevač, rođen 3. 12. 1948, **Anthony Tony Iommi,** gitarista, rođen 19. 2. 1948, **Torry Geezer Butler,** basista, rođen 1949, i **William Bill Ward,** bubnjar, rođen 5. 5. 1948. Već posle nepunih godinu dana sviranja po lokalnim igrankama i zabavama, Geezer komponuje pesmu pod nazivom »Black Sabbath« i ostali iz grupe odlučuju da to bude i novi naziv njihovog sastava. U skladu sa imenom i muzika počinje da im biva teža i mračnija, a momci uviđaju da im to mnogo više leži nego blues i boogie, što su do tada svirali.

Materijal za debi-album je ubrzo bio kompletiran i posle samo dva dana snimanja ploča, za čiju kompletnu realizaciju je utrošeno svega 600 funti, pojavila se na tržištu. Zanimljivost svakako predstavlja činjenica da je datum objavljivanja bio petak, 13. februar 1970. godine, što je na neki način i bila najava, sada već 23-godišnje fame i mistike koja će pratiti **BLACK SABBATH** do današnjih dana.

Radeći predano i vredno, **Ozzy, Tony, Bill i Geezer** su, ne obazirući se na relativno slab odjek svog prvenca, u septembru iste godine priveli kraju snimanje svog drugog albuma **»Paranoid«.** Istoimeni sing skinut sa te ploče već posle samo mesec dana dospeva na čelo britanske top-liste, dovodeći **BLACK SABBATH** u samu žižu interesovanja svetske rock javnosti. Na redu je bila i Amerika koja je »pala« odmah nakon trijumfalne turneje benda po SAD, a ni ostali deo sveta nije ostao pošteđen grmljavine i magičnih rifova četvorice jahača apokalipse. To je bilo definitivno ustoličenje budućih gospodara heavy metal pozornice. Sećajući se koncerta u Newcastlu te godine **Ozzy** kaže: *»Bože, imao sam utisak da je dvoranom protutnjao tajfun. Ni dan danas mi nije jasno kako smo se odande živi izvukli.«*

Jula 1971. na tržištu se pojavljuje treći album sastava pod nazivom **»Master of Reality«** (Gospodar stvarnosti), koji u rekordno kratkom roku dostiže zlatni tiraž i **BLACK SABBATH** već tada sa sigurnošću mogu da računaju na nove poklonike i pune hale. Ne slučajno, ova ploča, možda i najbolje ostvarenje u njihovoj karijeri, kao da je u sebi spojila sve ono što će kasnije postati suština hard rocka i heavy metala: sirovu energiju, valjajuće rifove, mutan i »zao« zvuk, crne tekstove obojene misticizmom i satanizmom. Prvi kontakt sa ovom pločom slušaoca ostavlja u nedoumici da li se ovde radi o, muzici ili o deset tona teškoj presi koja ga pritiska, bez nade da se zaustavi. Album je producirao **Roger Bain,** koji se ovim ostvarenjem i proslavio, utemeljivši jedan sasvim nov prilaz radu u rock'n'rollu.

Američka turneja je grupi donela nezapamćenu slavu i popularnost, a ostaće zabeleženo da su sve dvorane u kojima su nastupili bile prepune i da ni na jednom koncertu nije ostala ni jedna neprodata ulaznica, a svirali su u halama koje primaju 20 hiljada ljudi. . .

Sećajući se tog vremena i albuma **»Master of Reality«, Bill Ward** danas kaže: *»To je zvučalo mnogo teže od naša prva dva albuma. Bila je to muzika koju smo mi tada želeli i osećali. Danas malo ko to shvata na način kako smo muziku mi onda shvatali.«*

Naravno, onovremena muzička kritika, naviknuta na mamine i tatine sinove sa cvećem u kosi, akustičnim gitarama u rukama, u usnim harmonikama na usnama, nije mogla da podnese **SABBATH** ni na papiru, a kamoli na gramofonu, pa su takve bile i recenzije njihovih ploča i koncerata. Jednostavno, potpuno su bili neshvaćeni i odbačeni od te vrste ljudi u muzičkom poslu. Naravno, to nije negativno uticalo na raspoloženje obožavalaca, koji su SABBATH voleli do fanatizma, prateći svoje idole s koncerta na koncert. Naročito dobar odnos sa publikom je imao Ozzy, koji je svoje fanove smatrao najboljim i najvernijim na svetu.

Posle trijumfalne svetske turneje, septembra 1972, kao plod predanog i iskrenog rada pojavljuje se njihova četvrta LP ploča, nazvana **»Vol. 4«,** koja pleni već posle prvog slušanja. Kao i prethodna tri, i ovaj album gotovo da nema lošeg momenta i iz pesme u pesmu kulminira u završnoj, grandioznoj hard rock himni **»Under the Sun«.** Ovom pločom je zaokružena prva faza u diskografskom radu grupe. Stavljena je tačka na jedan opus koji, pokazaće vreme, više nikada i ni od kojeg drugog sastava neće biti ponovljen. Ostaće u sećanju i po tome što je **BLACK SABBATH** iz ovog perioda, uglavnom sa manje uspeha, pokušao da imitira veliki broj bendova, što je samo dokaz više da su oni ostavili neizbrisiv trag i predstavljali putokaz velikoj većini kasnije dolazećih sastava.

Po običaju, turneja tokom te i naredne 1973. godine donosi nove uspehe i **BLACK SABBATH** postaju megazvezde svetskog rocka, ali uspevši da zadrže veo misterije i okultizma, koji su im doneli kult status u krugovima njihovih poklonika.

»SABBATH BLOODY SABBATH«, peti po redu album, ugledao je svetlost dana decembra 1973, a singl istog naziva, pored činjenice da je bio svetski hit, mogao je već tada predskazati da će ta pesma biti klasika heavy metala, nešto kao matura za sve one klince što će potaknuti uspehom svojih idola pokušati da pođu njihovim stopama. Petnaest godina posle objavljivanja ovog albuma, na pitanje otkud ideja de grupa **Anthrax** obradi ovu pesmu **Scott Ian** je (zaprepašćen) odgovorio: *»Čoveče, kako otkud? Pa to je nešto najbolje što sam u životu čuo«.*

Začudo, **»Sabbath, Bloody Sabbath«** je kod muzičke kritike primljen veoma blagonaklono, čak bismo mogli reći da je ocenjen vrlo dobro. Tome je, verovatno, doprineo zvuk pomalo začinjen sintisajzerima i nešto »mekši« pristup muzici. No daleko od toga da ploča nije bila žestoka i teška. Jednostavno, ljudi su uvideli da se radi o grupi koja zna šta hoće i da to što radi radi na najbolji mogući način, a to svakako ne može ostati bez odjeka.

Posle turneje i »osvajanja sveta«, tokom 1974. godine, naredne izlazi album **»Sabotage«,** u julu, i donosi nove metal klasike, kao što su **»Ho-**

BLACK SABBATH diskografija

BLACK SABBATH (1970)
PARANOID (1970)
MASTER OF REALITY (1971)
VOLUME 4. (1972)
SABBATH BLOODY SABBATH (1973)
SABOTAGE (1975)
TECHNICAL ECSTASY (1976)
NEVER SAY DIE (1978)
LIVE AT LAST — snimci iz 1973 (1980)
HEAVEN AND HELL (1980)
MOB RULES (1981)
LIVE EVIL — dupli (1982)
BORN AGAIN (1983)
SEVENTH STAR (1986)
ETERNAL IDOL (1987)
HEADLESS CROSS (1989)
TYR (1990)

KOMPILACIJE

WE SOLD OUR SOUL FOR ROCK'n'ROLL (1975)
GREATEST HITS (1979)
LIVE IN PARIS (1970) (CD izdanje 1990)
BLACKEST SABBATH — dupli (1987)

BILL WARD (solo)

WARD ONE: ALONG THE WAY (1990)

le in the Sky«, »Symptom of the Universe«, ili **»Megalomania«.** No, ovom pločom članovi sastava nisu bili zadovoljni (nije mi jasno zbog čega?), ističući da su je objavili pod pritiskom diskografske kuće **(»Vertigo«).** To nije smetalo publici širom sveta da opet poseti njihove koncerte u velikom broju, a apsolutni rekord je oboren u New Yorku, kada je velelepni **Madison Square Garden** bio rasprodat tri meseca unapred.

Prva veća kriza, kako kreativna, tako i u pogledu odnosa unutar grupe, isplivava na površinu tokom sledeće godine, a kao potvrda malopre napisanog, u oktobru 1976, pojavljuje se novo vinilno ostvarenje nazvano **»Technical Ecstasy«**, koje je predstavljalo malo razočaranje za njihove poklonike. Mada je ploča imala nekoliko svetlih trenutaka **(»Back Street Kids«, »Rock'n'Roll Doctor«, »Dirty Women«** i veliki adut, baladu **»She's Gone«),** ipak joj je nedostajala magija koja je toliko krasila sve prethodne albume. To se osetilo i na njihovim koncertima, a po završetku turneje, novembra 1977, **Ozzy** odlučuje da napusti matični bend i pokuša da se okuša u solo karijeri. No, taj njegov izlet traje svega dva meseca, da bi se januara iduće godine vratio i sa grupom otputovao u Toronto (Canada), gde je bilo ugovoreno snimanje novog albuma. Ploča pod nazivom **»Never Say Die«,** koja se pojavila u jesen, sigurno najslabija u desetogodišnjem radu sastava, samo je ubrzala definitivan kraj originalnih **BLACK SABBATH.**

Turneja na kojoj im je predgrupa bila tada velika heavy metal nada amerikanci **Van Halen** pokazala je neophodnost personalnih promena unutar sastava. Ukoliko ste bili u prilici da gledate video kasetu tada snimljenu, nazvanu **»Never Say Die — A Decade of Black Sabbath«,** svakako vam je jasno da je jedna legenda bila dovedena na samu ivicu provalije. Nekoliko godina kasnije, u jednom intervjuu, na pitanje novinara kako je zapravo došlo do razlaza, **Ozzy Ozbourne** je odgovorio: *»Black Sabbath je za mene postao neopisivo čudovište. U jednoj ruci zlato, u drugoj govna. Neizdrživo. Sve sam se teže uklapao u muziku koju je grupa svirala. Poslednji albumi su bili očajni. Teško mi je padalo što sam deo prevarantske ekipe, karikature prvobitne ideje. Sve je došlo dotle da ja u grupu više nisam ulagao ni srce ni dušu, a to je bilo pogubno za sve nas. Trebalo je da učinim dobro za svoj goli život. Imao sam ženu, decu i kuću i ništa nije bilo toliko vredno, pa ni slava imena BLACK SABBATH da bih zbog toga umro u tridesetoj godini. Po ceo dan sam bio pijan. Uz to sam trošio toliko kokaina da mi je bukvalno curio iz ušiju. Da se nisam zaustavio, i to brzo, odavno bih bio mrtav«.*

Na upražnjeno mesto pevača uskače **Ronnie James Dio** i u takvoj postavi 1980. snimaju ploču **»Heaven and Hell«,** koja nailazi na opšte pohvale i dobar odziv publike. No, to je bio samo početak personalnih promena koje će u nekoliko navrata vrlo ozbiljno uzdrmati **SABBATH** građevinu i dovesti je do samog rušenja. Netom po objavljivanju ovog odličnog albuma, iz zdravstvenih razloga odlazi i bubnjar **Bill Ward,** a umesto njega dolazi **Vinnie Apice,** mlađi brat čuvenog **Carminea.** U ovoj postavi **BLACK SABBATH** (sada već sa samo polovinom članova prvobitne i najslavnije postave) snimaju dve ploče: **»Mob Rules«,** koji je kao i prethodni producirao poznati **Martin Birch** i dvostruki uživo snimljen na američkoj turneji 1982. nazvan **»Live Evil«,** ploču koja će po svom kvalitetu ući na sve ozbiljnije liste grandioznih heavy metal ostvarenja svih vremena.

Ne prolazi puno vremena, a grupu napuštaju i **Dio** i **Vinnie.** No, **Tony Iommi** se ne da: vraća se, doduše, samo za potrebe snimanja sledeće ploče **Bill Ward,** a mikrofon preuzima **Ian Gillan,** nekada pevač najbolje **Deep Purple** postave. Ova ekipa 1983. izdaje album **»Born Again«,** koji i pored relativno velikog hita **»Trashed«** i nespornog kvaliteta pesama, ne uspeva da skrene veću pozornost javnosti. Pošto je dobio ogroman novac da pređe u »ponovo rođeni« **Deep Purple, Gillan** napušta **SABBATH,** a i cela grupa je, izgleda, pred definitivnim krajem.

Leta 1985. umalo da se ostvari san stotinama hiljada starih **SABBATH** fanova: na **Live Aid** festivalu jula te godine, kao specijalni, nenajavljeni gosti u **Filadelfiji** nastupaju **BLACK SABBATH** u originalnoj postavi, ispostaviće se poslednji put. Publici koja je imala tu ludu sreću da ih vidi ponovo zajedno podarili su tri nezaboravne pesme: **»Childreen of the Grave«, »Iron Man«** i **»Paranoid«.** Mada su u **San Dijegu** nakon ovoga održali tajni sastanak na kojem su se dogovorili oko eventualnog ponovnog okupljanja, stvar je pala u vodu. No, možda je tako i najbolje. (Pogledajte samo na šta liče danas **DEEP PURPLE** — strašno).

Proleća 1986. **Tonny Iommi** rešava da objavi solo album. Ali, na insistiranje diskografske kuće **»Vertigo«** (za koju je grupa snimala punih 20 godina, sve do 1988.), pojavljuje se ploča pod firmom **Black Sabbath,** a naziv joj je **»Seventh Star«** (»Sedma zvezda«). Da li je to pravi **BLACK SABBATH** prosudite sami po imenima članova sastava: **Glenn Hughes** — vokal, **Dave Spitz** — bas, **Geoff Nichols** — klavijature i **Bev Bevan** — bubnjevi, naravno uz **Tonya.** Pokazalo se da i ova ekipa muzičara neće dugo ostati na okupu, tako da sledeći album **»Eternal Idol«** (1987) predstavlja i novog vokalnog solistu. To je potpuno anonimni **Tony Martin,** koji će u grupi ostati sve do današnjih dana.

Vredi napomenuti da je **»Eternal Idol«** bio iznad svih očekivanja — dobar, poletan i žestok, čemu je posebno doprineo izvrstan **Martinov** glas. On je, iako pevanjem veoma podseća na **R. J. Dia,** pevač izuzetno velikih glasovnih mogućnosti. »Novi početak« — mogao bi se nazvati potez koji **Tony Iommi** čini krajem 1988, kada grupi pristupaju čuveni bubnjar **Cozy Powell** i basista **Neil Murray.** Ovaj kvartet potpisuje ugovor sa kompanijom **I. R. S. Metal,** koja maja 1989. objavljuje album **»Headless Cross«,** koji osvaja izvrsne kritike (ploča meseca u nemačkom magazinu **»Metal Hammer«)** i nailazi na isvrstan prijem na tržištu.

I. R. S. su uložili mnogo novca i truda u reklamu i to im se, očito, isplatilo: **BLACK SABBATH** (ili kvartet pod ovim nazivom, kako više volite) su posle dugo vremena opet postali važan faktor na svetskoj heavy metal sceni i ljudi su počeli da im ponovo dolaze na koncerte u sve većem broju.

Osvežena i konačno koliko-toliko ustaljena postava se prošle godine oglasila (za sada) poslednjim albumom **»Tyr«,** za koji se ne bi moglo reći da je u potpunosti opravdao naglo porasla očekivanja, no svakako nije ni razočarao. **BLACK SABBATH** su se na ovoj ploči u potpunosti vratili mistici i okultizmu (koje, doduše, nikad nisu skroz zapostavili) manje pažnje obrativši samoj muzici, tako da vam **»Tyr«** može delovati malo monotono u pojedinim delovima, ali u celini to je vrlo dobar LP. Po svoj prilici, od ove postave **BLACK SABBATH** ćemo se još naslušati dobrih ploča.

U ovom prikazu, koliko nam to prostor dozvoljava, pokušali smo da vam bar donekle dočaramo tajnu **BLACK SABBATH** magije i delimično vam rasvetlimo neke, dosad nepoznate momente. Solo karijera **Ozzy Osbournea** je iz tog razloga bila zapostavljena, a o ovom divljem čoveku hard rocka čitajte u jednom od naših narednih brojeva.

Boba

Dodirni vetar

Photo: Konstantin Polzović

Jedna od prvih beogradskih avy metal postava svakako i mladi thrasheri DEMONIAC. sle više do pet godina malih elikih svirki, brojnih rsonalnih promena i četiri javljene demo kasete, momci najzad dočekali da mogu da m se pohvale sa skorim askom svog prvog albuma. ecijalno za čitaoce HARD :TAL magazina Ljubo i Bane (rivaju sve detalje vezane za hov dugogodišnji rad.

Predstavite nam se u najkraćem. ı su članovi grupe? Koje su vam e omiljene svirke?

Bane: DEMONIAC postoji od se- mbra 1986. godine. Sadašnju po- ıvu sačinjavaju: Ljubo (21 godi-) je vokal, njegov brat Miša (17) ra gitaru, Miroslav bas, moj brat le (17) bubnjeve a ja imam 19 dina i sviram solo gitaru. Imali ıo zaista puno nastupa, ali mislim ćemo najduže pamtiti koncerte 5. heavy metal festivalu u Sara- u i na legendarnom prvom YU :TAL ATTACKU u Novom Sadu '88. Personalnih promena je bilo, iz prvobitne postave smo samo Ljubo i ja. Promene ljudi u bendu su neminovne za mlade sastave, prvenstveno zbog iskušenja i odricanja koje zahteva bavljenje ovim poslom.

Otkud vam naziv DEMONIAC? Da li se bavite i nekom mistifikacijom?

Ljubo: Ne... Ime DEMONIAC je ostalo sa početka rada našeg benda, jer smo tada svi bili u black metal fazonu. Vremenom smo promenili stil muziciranja, ali smo ime zadržali zbog moćnog naziva i prepoznatljivosti uopšte.

Koliko ste sigurni da je bavljenje ovakvom muzikom isplativo na našim prostorima?

Ljubo: Pa kao i sve drugo, i muzička moda kod nas zaostaje za svetskim trendovima. Heavy Metal je u svetu u neverovatnoj ekspanziji već godinama, dok kod nas... Ni jedan domaći heavy metal bend nije skoro ništa napravio, a da ne govorimo da niko ništa nije ni zaradio, osim možda malo ANNATHEMA prošle godine.

Bane: Pored svega, i izdavači su suočeni sa nizom finansijskih i organizacionih problema. U ovom momentu izgleda da bavljenje muzikom, a pogotovo ovom našom, nije preterano komercijalno, ali mi verujemo da će u najskorije vreme doći do značajnijih obrta na našoj muzičkoj sceni, prvenstveno zahvaljujući nezavisnim kućama koje će, po našem mišljenju, postati dominantnije na tržištu. Samim tim će biti mogućno razvijanje većeg broja pravaca i grupa.

Pošto vam uskoro izlazi album prvenac, kažite nam nešto o njemu.

Ljubo: Snimanje materijala smo završili, ostale su nam još neke male korekcije, a trenutno čekamo izradu slike za naslovnu stranu omota. Naziv ploče je »Touch The Wind«, imaće osam pesama na engleskom jeziku, a vreme trajanja je preko 40 minuta. Ploču i kasetu će na jesen objaviti novosadski EXPLOSIVE. Snimanje materijala je trajalo preko 200 sati u beogradskom studiju CACADOO. Ocenu o kvalitetu materijala prepuštamo onima koji budu čuli ploču.

Šta posle izlaska ploče? Koliko je izvesno da ćete istrajati na ovakvoj domaćoj sceni? Planirate li nastupe u inostranstvu?

Bane: Nakon izlaska ploče, materijal ćemo promovisati na što većem broju živih nastupa. Po planovima našeg menidžmenta trebalo bi da sviramo u svim krajevima Jugoslavije ili ma kako se već zvala, jer rock n roll ne poznaje granice. Verujemo da bi ljudi želeli da nas vide i čuju svuda, bez obzira da li smo iz Beograda ili Zagreba.

Ljubo: Svakako da i inostranstvo predstavlja značajan izazov za nas, ali pre svega se treba dokazati ovde. U svakom slučaju, mi vrlo dobro znamo ša hoćemo!

Šta bi poručili mladim bendovima koji tek uzimaju gitare u ruke i stidljivo vežbaju u nekoj garaži?

Bane: Pa dobro, i mi smo mlad bend po proseku godina, ali ipak imamo nekog iskustva u ovom poslu. U svakom slučaju, najbitnija je upornost, to jest vera u ono što se radi. Mi smo oduvek bili uporni i nemamo nameru da odustanemo od ovoga, jer ko se jedanput popne na binu teško da će sa nje sići...

DEMONIAC su veoma fini i kulturni momci, bez obzira što zaista žestoko uživo zvuče. Dok čekamo da se njihov prvenac »Touch The Wind« pojavi u prodaji, Ljuba i Bane su našoj redakciji ostavili pet lepih majica sa motivom »Comin Again« i velikim logotipom DEMONIAC. Majice su obostrano štampane, a dobiće ih najsrećniji čitaoci koji nam pošalju na dopisnici odgovor na dva veoma laka pitanja:

Iz kog grada je grupa DEMONIAC i kako će im se zvati prvi album?

Konstantin Polzović

SO GOOD...

drugom delu ekskluzivnog intervjua Mustaine vam se predstavlja u pot- novom svetlu — kao dobar pozna- crne magije i okultizma, pionir spe- uka, propali alhemičar, lunatik i ge- . .

sve to, Dave vam otkriva svoje miš- o kolegama, objašnjava zašto ne duje privatan avion i jahtu i priznaje vi svaki dan kao da mu je posled- .

o još dodate i njegov specifičan smi- za humor i iskrene odgovore na sva ja Jadranke Janković, imate više od razloga da odmah krenete sa čita- ovog zanimljivog intervjua! pazite: ne vežbajte Mustaineove magijske trikove kod kuće!

a one koji (ni)su kupili prvi broj »Hard Metala«, Dave Mustaine je o o svojim problemima sa alkoho- drogom, izboru gitariste **Marty Fri- na,** grupi **Metallica,** fanovima. . . U delu velikog, ekskluzivnog inter- **Mr. Mustaine** i Jadranka Janković o prelaze na **ozbiljnije** teme. . .

Oduvek su mi se sviđali nazivi albuma (»Ubijanje mi je profesi- I dobro mi ide!«, »Ploča se proda- Al' ko je kupuje?« itd.), kao i spe- n smisao za humor koji se provla- oz većinu tvojih pesama. . .

— Mislim da se mnogi ljudi zapletu ile u kučine kada pokušaju da ob- nešto narodu. Kada bih ja brinuo o da li me ti ili neki drugi slušalac ne, mog'o bih odmah da se obe- Jer, mnogo je lakše da **ja** pokušam zumem **tebe**, nego da **te** teram da azumeš!

ubacujem humor u nazive svojih i same pesme prvenstveno zato erujem da kada nisam baš ozbiljan m stvarima, narod me neće pogreš- hvatiti. Razumeš?

slim da je stvarno tanka linija iz- u lunatika i genija i ja volim da ho- tom linijom i da naginjem čas na jednu, čas na drugu stranu. . . Jer, tako mogu da kažem stvari koje su misaone i stvari koje su idiotske i ljudi neće pri- metiti razliku. Zahvaljujući tome, ja ću biti **duhovit** i istovremeno veoma **ozbi- ljan** i samim tim dobijam ogromnu slo- bodu mišljenja i govora.

Naravno, postoje situacije kada mo- raš biti ozbiljan i situacije kada moraš bi- ti malo veseliji, ali kada si dugo godina u ovom poslu, stekneš jedan osećaj kad šta trebaš da kažeš. A taj osećaj mene **retko** prevari!

Ja volim da se zezam, jer za Boga miloga, ovaj svet je tako haotičan u po- slednje vreme i niko se više ne smeje, čoveče! Ja želim da se zezam i da hu- morom unesem malo svetlosti u nečiji tmurni život!

Pola bendova sa današnje heavy sce- ne pevaju o propasti, smrti, uništenju, đavolu i ostalim sranjima i samo još više bacaju klince u bedaru!

*** Ako me sećanje ne vara, i ti si do nedavno pisao i pevao o smrti i unište- nju. . .**

Dave — Ja jesam dosta pisao o smrti, ali ne na preteći i histeričan način! Mis- lim, život bez smrti bi bio beznačajan i ono što ja pokušavam da kažem u svo- jim pesmama je da trebaš da budeš svestan smrti i da se trudiš da uradiš što više pre nego što ona nastupi.

Umesto da se zauzimam za smrt i pe- vam »Ubij, ubij, ubij!«, ja zauzimam stav: »O.K., smrt je jedan prirodan proces i on će se desiti kad tad. I pošto samo **Bog** zna kako ćeš umreti i kada ćeš umreti, ti uživaj život **punom parom** i provodi se najbolje što možeš do tog »sudnjeg da- na«!

*** Misliš: treba živeti svaki dan kao da nam je poslednji?**

Dave — Da, baš tako mislim! **Jer ja znam da ako živim svaki dan kao da mi je poslednji, kada zadnji dan bude zais- ta došao, ja ću biti krajnje zadovoljan onim što sam do tada proživeo.** Mislim, živeti ovakvim tempom je mnogo bolje nego da se jednog dana probudim, shvatim da sam u raju i zakukam: »Joo- oj, da sam znao da ću danas umreti, ne bih tako uludo trošio poslednje dane! Umesto što sam juče cele večeri ležao na kauču i gledao TV, mogao sam da pozovem ribu kod sebe i da vodimo lju- bav do iznemoglosti; mogao sam da se trkam automobilima sa prijateljima, ig- ram tenis ili skačem padobranom. . .«

I mislim da kada iskorištavam život, ja dobijam ono što pasivnošću nikada ne bih dobio! Kada sedim kod kuće i ne radim ništa, jedino što osećam je samo- sažaljenje i ništa mi ne ide kako treba! U jednom periodu, bio sam idealna kvočka — sedeo sam u vlastitim govnima i po- navljao: »Jadan ja! O, teško meni!« I što je najcrnje, shvatio sam da, u momentu dok se ja kidam i patim, **nikome** drugo- me me nije žao! Niko od mojih prijatelja i poznanika nije osećao sažaljenje — svi su mislili da sam povilenio i čekali da se vratim u normalno stanje. Niko od njih nije rek'o: »Oh jadni **Dave,** daj da ti po- mognemo — evo ti love, evo opraćemo ti veš i srediti ti kuću, evo slušaćemo te i pustiti da se izjadaš, ništa se ti ne seki- raj!«

Mislim, kad ti je teško i kad si u gov- nima, svi beže od tebe k'o od kuge; čim otvoriš oči, ugledaš sunce i staneš ponovo na noge, tad' se svi ponovo javljaju i žele tvoje društvo. . . Jebi ga, niko nema sažaljenja za mene, a ja to io- nako ne želim — **ja volim da budem ne- zavisan,** sposoban da vodim računa o samom sebi i volim da budem primer drugima!

*** U kom smislu reči primer?**

Dave — Čoveče, ja sam pre punih **čet- rnaest** godina počeo da sviram gitaru, a ovu vrstu muzike furam još od **1980.** go- dine, pre nego što sam uopšte i krenuo sa **Metallicom!**

James, Lars i ja smo kreirali današnju speed scenu i od **»Kill 'Em All«** pa do danas, pojavilo se toliko bendova koji slede naš stil i toliko gitarista koji su ko- pirali moj način sviranja gitare, da niko živ **ne može** da kaže da ja današnjim bendovima ili gitaristima nisam služio kao **primer!**

Ja nisam neki komplikovan svirač, je- dan od onih što ti putem video-kaseta savetuju kako da što više upleteš prste, i bilo ko lako može da »sažvaće« moj stil i da mazne moje ideje. I upravo zato imam puno pravo da tvrdim da sam imao **dosta veliku** ulogu u stvaranju ove sce- ne!

*** Koliko te ta »velika uloga« oboga- tila?**

Dave — (smeje se) Sve što mogu da ka- žem je — stvari i nisu baš tako sjajne, jer nemam milione dolara, nemam pri- vatni avion, ni jahtu, ali zato imam svoje **zdravlje** i ono je **sve** što mi treba! **Bog mi daje ono što mi treba, a ne ono što bih želeo, znaš. . .**

★ Mnogi tvoji fanovi tvrde da u sva- koj Megadethovoj pesmi ostavljaš po jednu tajnu poruku . . .

Dave — Većina fanova preozbiljno shvata naše pesme — čita tekstove pe- sama i po **sto** puta i pokušava da nađe neku **»skrivenu poruku«** . . . A ja sam pristalica one poslovice »Poruke su za kurire«, ako shvataš na šta mislim.

Ja se ludo zabavljam kad vidim kako neki ljudi pokušavaju da proniknu u od- ređenu pesmu **dublje** nego što je ona ikada napisana! Pogotovo ste vi novinari pravi talenti za to!

Naravno, priznajem da ljudi mogu **po- grešno** da shvate ono o čemu ja pišem i pevam i ja nemam nikakva prava da im to zameram, ali mislim da je, u većini mojih pesama, **vrlo jasno** o čemu ta pesma govori. Jednostavno, čitaš knji- gu, gledaš televiziju, doživiš nešto i do- biješ inspiraciju. I pesma koja tom prili- kom nastane samo oslikava tvoja oseća- nja ili misli. E sad, ako baš hoćeš da ču- ješ drugačije značenje jedne obične re- či, ti ćeš ga i čuti!

★ Poznat si kao jedan od prvih bo- raca protiv cenzure. Kako gledaš na današnju kampanju većine svetskih bendova protiv PMRC-a?

Dave — Ja sam još **1988.** godine na- pisao, snimio i izdao pesmu **»Hook And Mouth«,** koja govori o PMRC-u (cenzuri) u **Americi.** A danas, **1991.** svaki jebeni kurvin sin u **Americi** javno se bori protiv cenzure i pokreće razne akcije na tu te- mu!

U **Americi,** mnogi ljudi veruju da mo- gu da postanu slavni ako se pridruže ne-

kom bendu i počnu da poziraju i gluma- taju rock zvezde. I znaš **šta** su za mene takvi tipovi? Obične pičke! Je l' možeš ovo da napišeš **onako kako sam rekao,** a da ne izgubiš pos'o? Pokušaćeš? Fi- no, kao što rekoh, oni su za mene obič- ne pi . . e jer moraju da čekaju da nešto postane zaista veliko i sigurno, pa da oni postanu **deo** toga! Oni ne žele da budu pioniri nekog novog zvuka! **(Dave** ovde bukvalno urla — **prim. J.J.)** Ne žele da idu na rizik i iskoriste šansu, niti da stav- ljaju svoje dupe na vatru! **A stara je isti- na da ne možeš istovremeno da spa- seš i svoje dupe i svoje lice!**

Ja sam stavio svoje dupe nad vatru kad sam pisao neke stvari i ono je ite- kako moglo da izgori! I znam, o kako znam, da kada budu pročitali ovaj tvoj intervju, ti isti tipovi će doći u iskušenje da me pitaju: »A da vidimo šta si ti ura- dio, **Dave!«** A znaš šta ću ja onda da uradim«! Ja ću im 'ladno odgovoriti pita- njem: »A gde ste vi p . . e bili kad' sam ja pisao **»Hook And Mouth«?!**

★ Da malo »smirimo loptu« — mo- žeš li da nam pojasniš pesmu »Mary Jane«?

Dave — »Mary Jane« je pesma o isto- imenoj veštici. Pošto **David Ellefson** (basista) potiče iz **Minessotte,** on je ta- mo provalio nadgrobni spomenik **Mary,** koju je vlastiti otac **živu sahranio** jer je bila veštica i bavila se crnom magijom.

Da ti ne bih sad objašnjavao nadugač- ko i naširoko, obrati pažnju na stihove **»Pazite, prijatelji moji, kad prolazite pored njenog groba«** — napisao sam ih zato što mi je **David** ispričao par **jezivih** priča vezanih za njen grob i ja zaista mislim da bi svako ko prođe pored tog groba trebao da se čuva »mračnih sila«.

★ Jesu li te priče izmišljene ili prika- zuju stvarne događaje?

Dave — Nažalost, one su **itekako stvarne . . .** Npr. **Dave** je, kao klinac, oti- šao sa vršnjacima na njen grob i neki klinci su iz zezanja pišali na njen nad- grobni spomenik. Kada su se kolima vraćali kući, automobil se iz čista mira prevrnuo i poginuli su **samo** oni klinci koi su joj pišali na grob — **ostali nisu dobili ni ogrebotinu!**

Drugi tipovi su, pak, okrenuli taj nad- grobni spomenik naopačke i kad su hteli da krenu kući, **nigde** nije bilo ključeva od kola. Posle dva sata uzaludnog traže- nja, krenuli su peške kućama i odjed- nom je počela velika oluja. **Grom** je uda- rio u obližnje drvo, drvo je palo i ubilo **samo one** koji su izvrnuli spomenik . . .

★ I ti si poverovao u te priče?

Dave — Čoveče, ne bih poverovao da nisam bio tamo! Đavo mi nije dao mira, pa sam otišao do njenog groba i čim sam video nadgrobni spomenik, kosa mi se digla na glavi! Bilo je nečeg **jezivog** u njemu i sve vreme je duvao neki **odvra- tan** vetar, a ja sam zurio u humku i pitao se kako neko uopšte može nekog **živog da sahrani . . .** Brrr, ne bih baš voleo da se vratim tamo!

★ Jesi li ti sujeveran tip?

Dave — Nisam sujeveran, ali verujem u **natprirodne** pojave. **Verujem da po- stoje sile dobra i zla, jer bez bele, ne bi postojala crna boja, niti bi bez Boga bi- lo Đavola.**

★ Ti znači veruješ u Boga i Đavola?

Dave — Verujem. Ja nisam religiozna osoba, ali sam zato veoma **duhovan.** Za mene, **religija je ljudska tvorevina dok je spiritualizam dat od Boga.** Religija je za ljude koji se boje da će završiti u pak- lu, a spiritualnost je za mene i ljude koji- ma nije frka da završe u istom.

★ Da li si se ikada bavio spiritualiz- mom?

Dave — Jesam . . . Vidiš, moja starija sestra je bila **»bela veštica«** tj. bavila se **»belom magijom«** sve dok se nisu pod- ešavale neke stvari koje i nisu bile baš cool . . . Zahvaljujući njoj, ja sam od svo- je **dvanaeste** godine proučavao okultno i čitao svu moguću literaturu o tome! Kad' sam napunio **sedamnaest** godina, već sam uveliko bio **veštac** — moje dve čarobne reči bile su **»Seks Seks«** (ko- jom sam postizao da svako koga pože- lim vodi ljubav sa mnomi po **dvadeset i četiri sata** ukoliko ja to želim!) i **»Živa lutka«,** gde bih napravio lutku u obliku izvesne osobe, napisao joj ime na grudi- ma i . . .

★ I prob'o joj iglama glavu, ruke i noge?

Dave — Ne, ne, to je klasika! **Reći ću ti šta sam radio samo ako mi obećaš da čitaoci neće pokušavati s ovim tri- kom kod kuće, pa da ja posle budem kriv za razna sranja koja su se desila! Mislim, svi vi koji ovo čitate imajte na umu da ovo uopšte nije zezanje i zabo- ravite da ste ikada pročitali ovaj »sa- vet«!**

Pazi: napraviš lutku, najbolje od krpe ili slame, u obliku (ne)željene osobe, na- pišeš ime te osobe na lutkinim grudima i vežeš je koncem oko vrata. Tu lutku ba- ciš u vatru na kaminu ili peći i dok ona gori, ti se sve vreme **moliš** da joj se ne- što desi i to nešto će se toj osobi **stvar- no** i desiti.

★ Jesi li ti prob'o ovaj fazon na ne- kome?

Dave — Jesam, **Bog** da mi 'prosti . . . Pohađao sam srednju školu u **Idahou** i jedan tip se nameračio na mene — sva- kog dana me je tukao, a glavni fazon mu je bio da mi, nakon što me premlati, **pljune u lice.** Pošto je bio **ogroman** u odnosu na mene, ja nisam mog'o nikako da mu vratim, pa sam ga molio da me ostavi na miru, što je njega samo još **vi- še motivisalo** da me mlati.

Jednog jutra, za doručkom, udario me je **tako jako** u stomak da sam sve ispov- raćao i tada mi je definitivno pao **mrak na oči!** Najviše me je bolelo saznanje da on može da mi uradi **šta god poželi,** a da je **ne mogu** u tome da ga sprečim ili da mu vratim.

Totalno sam popizdeo, pa sam rešio da mu se osvetim — otišao sam kući, napravio lutku u njegovom obličju, napi- sao idiotovo ime na lutkinim grudima, vezao joj konac oko glave, klekao na ko- lena i uz upaljenu sveću molio se da mu se desi nešto jako ružno, nešto što će ga zauvek sprečiti da me maltretira i po- nižava. Sledećeg dana, on je **slomio no- gu** i to tako gadno, da se **nikada** potpu- no nije popravio! **Taj čovek i dan danas hoda sa štapom . . .**

I znaš šta? Tada sam **zauvek** prestao sa bilo kakvim bavljenjem okultizmom, natprirodnim i magijom! Jer, shvatio sam: da sam se, nedaj Bože, molio da umre, on bi stvarno i umro!

Znaš, za mene je okultizam nešto za- ista stvarno i verujem da postoje ljudi koji se bave veštičarstvom i crnom ma- gijom — oni uglavnom to **pogrešno** shvataju i koriste u **pogrešne** svrhe, a magija umnogome zavisi od toga kakve namere imaš. Moje namere su bile da uz pomoć magije dobijem **moć** i ja sam za- ista uživao u **snazi** koju sam, zahvalju- ći okultnom, dobio. Ali, kada sam video kakve su posledice, uplašio sam se i re- šio da **sve zaboravim . . .**

● **Jadranka Janković**

Nastavak u sledećem broju

DAVE MUSTAINE I MEGADETH VAM POKLANJAJU!

Još uvek nije kasno da se uključite u veliku nagradnu igru grupe **»Megadeth** i **»Hard Metala«** i osvojite raritetni **CD** najnovijeg albuma **»Rust In Peace«!**

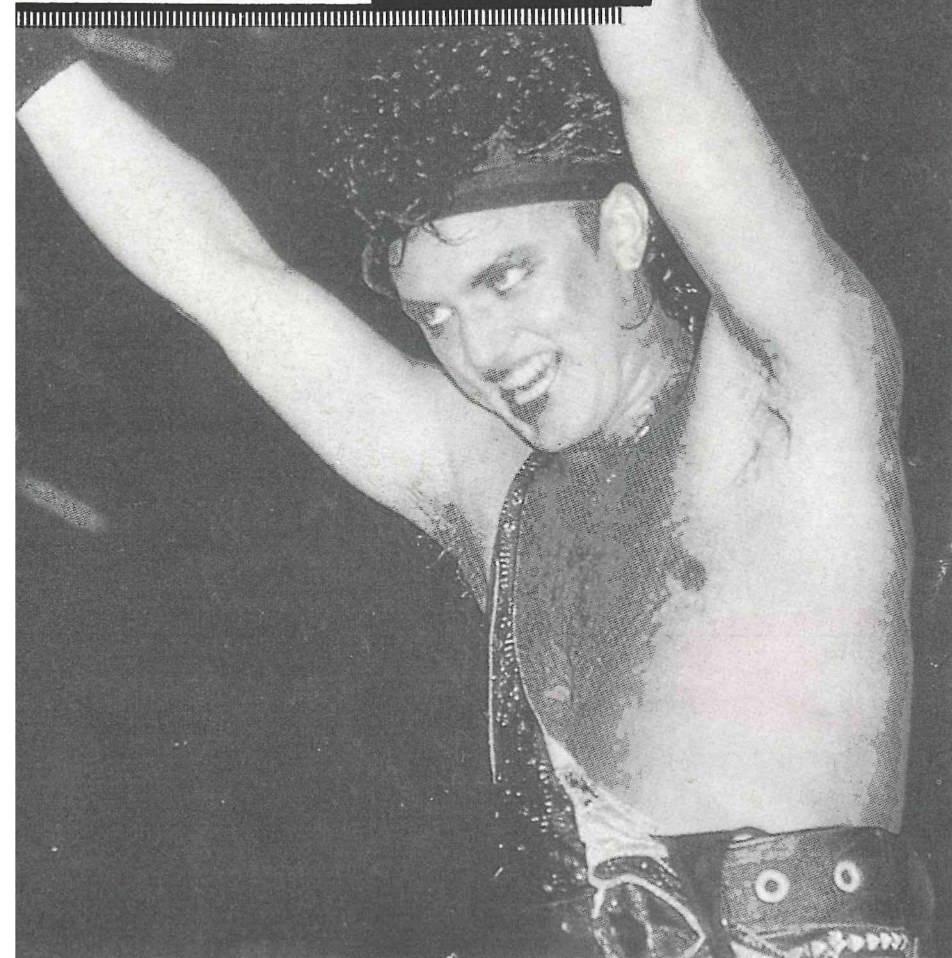
Ukoliko želite da postanete vlasnik-ca ovog fenomenalnog compacta, sve što treba da uradite je da popunite ovaj ku- pon i odgovorite na pitanje: **Kako se zo- ve novi gitarista grupe Megadeth?**

Odgovore šaljite na adresu: **»Hard Metal«, Beogradski kej 27, 21000 Novi Sad,** s obaveznom naznakom **»Who Da- res Wins!« Srećno!**

MEGADETH KUPON

Odgovor: Marty Friedman
Ime i prezime: Vladimir Tatić
Adresa: Mite Rakića 11
Mesto: 11000 Beograd

Queensrÿche

METALNA LUCIDNOST

Hirurški zahvati po glavama zaspalih HM fanova su urodili plodom. Na potpuno premljenu svest ušetala je imperija dobrog i kvalitetnog zvuka. Vrsni hirurzi su ravno Queensryche, koji ovih dana proslavljaju prvi platinasti tiraž.

) očeli su kao izuzetno perspektivan bend. Blaga sličnost sa Iron Maiden im nije šteti- jer su oni od njih preuzeli samo najbolje ećaj za dinamiku). Posle prvog mini LP-a ueen Of The Reich«, izlazi album »The War- g« koji uveliko otkriva njihov autorski poten- l. Eksperimenti na drugom albumu »Rage Order« ih odvode van oficijalnog heavy me- , iako ih fanovi i kritičari i dalje u njega ubra- . Tada dolazi na red izvanredni konceptualni ım »Operation Mindcrime«, zbirka od petna- pesama u kojima Queensryche pričaju priču nanipulaciji drogom, političkim ubistvima i blemima savremenog sveta. Prljava i bolna ıa leži ispod reči otpevane na tom albumu. ılitetna i nadasve nadahnuta svirka samo ɔtpunjuje tu tmurnu atmosferu.

lazak imperije

Revolucija ih je pozvala i Queensryche su se ligentno odazvali. Prašina u mozgovima pro- :nih HM fanova zadovoljnih sa »party i black gic« pesmama bila je otklonjena. Snaga raz- a i razmišljanja je došla na prvo mesto. Stra- hovitim lirskim kvalitetima Queensryche su uticali na celokupno poimanje heavy metala.

Kolekcija melodičnih i kreativnih (heavy) pesma pojavila se septembra 1990. Dugo pripremana i dosta različita od svega do sada, »Empire« nudi jedanaest podjednako jakih numera. No celokupni utisak je da su Queensryche bar po muzici mnogo smirenije nego na prethodnim albumima. Njihov kompletni bes, evidentan na »Operation«, na »Empire«, je mnogo rafiniraniji, ali ubojitost njihovih stihova i dalje ostaje ista. Crni svet bez trunke belog i dalje okružuje glavne kreativce i autore u bendu.

Queensryche diskografija
»Queen Of The Reich« (1983)
»The Warning« (1984)
»Rage For Order« (1986)
»Operation: Mindcrime« (1988)
»Empire« (1990)
videografija
»Live In Japan« (1984)
»Operation: Mindcrime-videos« (1989)

Korupcija, prostitucija, bande, strah i svakodnevna paranoja kao i očigledno beznačajne ljubavne veze glavne su teme ovog albuma. Tematski, bar u današnjim uslovima, to nije bilo komercijalno; međutim, čuda se dešavaju. Od na početku karijere nekomercijalnog i nerentabilnog benda, Queensryche postaju megazvezde zahvaljujući realno gledano najnekomercijalnijem albumu »Empire«.

Odmah po izlasku, »Empire« je dospeo na 7. mesto američke liste, iznenadivši tako i same članove grupe. Tada su se spremali za svoju treću evropsku turneju, na koju su vodili Lynch Mob. Dakle, dva kvalitetna sastava su pošteno isprašila evropsku publiku, a potom su se, poput uvek odlazećeg proroka, vratili nazad u Ameriku, koja je bila željna njihovih poruka.

»Empire« priče

Posle izlaska ploče, očigledno zadovoljan, glavni autor Chris De Garmo je pričao: *»Operation Mindcrime je bila inekcija koja nas je potakla da još više radimo. Ta ploča je definitivno porušila barijere kroz koje pre nismo mogli da prođemo. MTV je konačno bio otvoren za nas. Mislim da će se naš novi album podići za još jedan stepen. Nadam se da će 'Empire' dostići platinasti tiraž. 'Operation...' je imao jednu glavnu, vodeću temu, gde je svaka pesma predstavljala novo poglavlje. 'Empire' u stvari nije imala temu tako da je ispala dosta različita, kako muzički tako i tekstualno. Takođe novi LP zvuči mnogo toplije nego prethodni, nekako je više privatan. 'Operation...' je bio globalna stvar, nešto što nije samo naše, 'Empire' nije takav«.*

Singlovi ili video spotovi, kao nosioci sve većeg uspeha i prisustva u medijima su se ređali jedan za drugim, što ranije nikad nije bio slučaj. »Empire«, »Best I Can« i danas »Silent Lucidity« govore o razrađenom planu za osvajanje tržišta, bez vulgarne prodaje svojih ideala. Iako su i dalje sasvim obični, bez za ovaj pravac uobičajene teatralnosti, Queensryche su svojim progresivnim radom pokazali koliko se može izaći van izanđalih HM klišea. Mnoga od raspoloženja na ploči su daleko od HM-a, takođe upotreba akustičnih gitara i sintisajzera na njihov način do sada nije bila primenjivana u žanru.

Kada se trči važna trka, pobednici se nikada ne menjaju, tako se i na ovom albumu u ulozi producenta pojavljuje Peter Collins, koji je i u prošlosti umeo da shvati ideje i želje benda i da ih odlično realizuje. *»Bilo je uživanje raditi sa njim na prošlom albumu. Shvatili smo da nama treba takav čovek i da ćemo na sledećem projektu doći do još boljeg rezultata. Collins i mi to je ubistvena kombinacija«* — objašnjava Tate.

Vrhunski rad, od pesama preko produkcije pa do vizuelizacije njihovih zamisli im je doneo platinasti tiraž, priznanje njihovom dugogodišnjem radu. Graditelji sopstvene imperije uspeha, zasnovane na beskompromisnoj istini sada krstare Amerikom na svojoj prvoj turneji na kojoj imaju status glavnih zvezda. Setite se kada vas je nešto uzdrmalo kao što je to bio slučaj sa »Operation«. Setite se da li ste ikad čuli iskreniju ploču od »Empire«. Nikad do tad? Onda sigurno shvatate zašto su Queensryche tako veliki i nezamenljivi.

● David Vartabedijan

CAPITOL

HARD METAL
QUEENSRYCHE